

טנקים

ביטאון עמודות הש润ון - גליון 2 - אוקטובר 1998 - ש' ח'

25 שנים למלחמה יומם הבכיפורים

עמותת השריון מאחלט שרה סובה למשפט השריון ולכל בית ישראל

עמותת "יד לשריון" בלטרון

תאך בדמיון אימונך המדמה את המציאותות הבאה...

- מרמת צוות עד רמת הנגדוד
- בשיתוף עם כוחות חיל, ים ואוויר
- בתסוריוז דו-צדדי של דבבים מול דבבים
- בכגד כוחות "יורטואלים" של אויב אמיתי
- התממשקות מלאה עם מגרחת פיקוד ושליטה
- האפשרות קשר בין העולם המדומח והעולם החיצוני

מציאות כזו כבו קיימת! - **BVR**

רחוב כורזין 1, גבעתיים 53583, טל. 03-571 5671, פקס. 03-571 5668

דבר העורן

ג'ולין 2 של שריון עומד בסעימון 25 שנים למלחמת ים הכיפורים, המערה הקשה והగותית ביותר שידעה מדינת ישראל מאז מלחמת העצמאויות. גורם ההפתעה ייחסי הכוחות העדיפים של האיבר בשתי החזיות, הסורית והמצרים, העממי את השירין הישראלי במחבן עליון – מבחן ממנה יצאו השרים נאים כשדים על העלונה.

בגללן זו תוכלו לקרוא על קרובות הבלתיה של שתי חטיבות שריון סדרות – חטיבה 7 שלחמה בחזית הסורית וחותבה 401 שלחמה בחזית המצרים. אלף (מייל) אברם אחד, מפקד גיוסות השריון במלחמות ים הכיפורים, כותב על נתוני הפתיחה הגורועים ועל מהחר הכבד ששלים השירין עד ליצוחו ממרשימים.

צילתת התעללה על ידי המצריים ביום הראשון למלחמה, ואlichtת כוחותינו לאזהה המערבית, עשרה ימים לאחר מכן, היו שניים מהקרבות הקשיים והמכריעים של מלחמות ים הכיפורים. את הצלילה המצרית מוגאר יושפיק עלייה, הרמטכ"ל המצרי גורל שאוזל. את צלילה הנגד מתאר אלף (מייל), אריאל שרואן, שפיקד על כוחות הצלילה.

עוד בג'ולין: שיח לוחמים עם שלושה מפקדי חטיבות שריון, שפיקדו על קרבנות הבלתיה הקשים עם פרוץ המלחמה: רב-אלוף (מייל) דן שומרון, אלף (מייל) אביגדור (נישן) בר-AMIL ואלוף (MAIL) אילנון רשות. השלשה מותחים בקרות על מהלכי המלחמה, על השגיאות הגוריות של הפיקוד הבכיר ועל אובדן העשונות של הדרוג המדייני, מבחןתם, "את המלחמה הכריעו אלה שלחציו על הבדיקה, לא מפקדי האוגדה, אלף הפיקודים או המטכ"ל".

אחת מטרות הביטאון היא לשפוך אוור על המתרחש בשירון הסדר. בג'ולין זה תוכלו לקרוא על המדרכות בבית-הספר לשריון, המהוות את הרוב המכריע בסග הדרכה וכן על טנקייטים מגוד "שחל" לבנון, שאצלם המוטיבציה אינה יודעת גבול.

אלישיב שמשי

עורך ראשי

על מוטיבציה, סמכויות ו"שעות הרים"

32

שיח לה גליה ונוקבת עם בוגרי מחזור מקרים של שריון ומפקדיהם

33

50 שנות שריון אגורף הפלדה של צה"ל נחשף לקהיל הרחב בתערוכת היובל

34

עשויות להם בית-ספר

36

סא"ל (MAIL). דודו הלי משוחח עם המדרכות בבית-הספר לשריון

36

מוטיבציה שאינה יודעת גבול

תא"ל (MAIL). אהוד גروس על הווי פלוגת 'ברקן' בגבול הלבנון

אימון פלוגה עתידי

38

סרן ניר קווה על שיטות האימון של המאה הבאה

40

השריון האמריקאי דוחר אל המאה ה-21

43

אל"ם (MAIL). שאל נגר על היערכות צבא היבשה האמריקאי'

43

שירות בכותרות

44

רס"ן (MAIL). מכאל מס מביא לפתק חדשות שריון מהעולם

46

הסיפורים כבר משורניים

46

אל"ם (MAIL). בגין מיכלסון על הכמות והאיךות של השריון הסעודי

46

השיט מושך להצליף

49

רס"ן (MAIL). מכאל מס על ההיסטוריה המפוארת של 'המרכז'

מבט על אתר עמותת השריון

49

תא"ל (MAIL). יצחק רבין מודוח מונגעשה בתה

52

דמעות של פלה

54

על הפסל דני קרוון, מעצב מגדל ההתניות באתר לטון

54

לשရיון זמן

57

געל מס על שיטות הבניה של דגמי טנקים ושריונות

58

פוטחים מודף (סקירת ספרות צבאית)

58

מלחים לשיר ("אחרי השקעה בשדה")

מערכת

עורך ראשי:	urgeil@mail.co.il
חברי מערכת:	תא"ל (MAIL), אילישיב שמשי
עריכה גוף:	סטודיו אירוה קרן
יעוץ:	תא"ל (MAIL), דודו הלי
דף הפקות:	תא"ל (MAIL), אהוד גרוס
הדפסה:	אל"ם (MAIL), בני מיכלסון
סגן מיכל נאי:	רפ"ס "חיש"
רס"ן (MAIL):	מייכאל מס

צלומים: אורכין צה"ל, במחנה, יחידת ההסתה של חיל השריון
ואופסימים פרטיים

כתבות המערכת:

עמותת השריון, לטון ד.ב. שמשון 99762, טל. 08-9255268,
פקס 08-9255186, האתר האינטרנט: www.arcm-latrun.org.il

תיק

"השריון היה חומות המגן במלחמות ים הכיפורים"	4
ראין עם קצין שריון ראש, תא"ל מאיר גחטן	5
אלוף אברם (אלברט) מנדרז ז"ל: שריוןאי המידבר	6
השריון במלחמות ים הכיפורים	8
אלוף (MAIL). אברהם אח, על נתוני הפתיחה הגורועים של המלחמה	10
הסורים נבלמו בעומק היבשה	12
רס"ן (MAIL). עמידע ברזנור על קרבנות הבלתיה של חטיבה 7 ברמת הגולן	14
הטייגר שטורף חטיבה סורית	16
תא"ל (MAIL). אילישיב שמשי על קרב הגבורה של כוח "טייגר"	18
כן נבלם ניסיון הצלילה המצרי	20
רס"ן (MAIL). עמידע ברזנור על קרבנות חטיבה 401 בחזית הדרום	22
"את המלחמה הכריעו אלה שלחציו על הבדיקה"	24
шиб עם שלושה מפקדי חטיבות במלחמות ים הכיפורים	26
עימותה היסטורי על גזות התעללה	27
גנרטל שאוזל, הרמטכ"ל המצרי, על מיצג הצלילה של כוחותינו	28
אלוף (MAIL). אריאל שרואן על קרבנות הצלילה המרים של אוגדתנו	29
"לא היו גיבורים. בסריה כל רצינו להישרד"	
מנוגוג של דוד קלין, איש צוות הטנק של אביגדור קהלני ברמת הגולן	
"لتמן איש ברעה כדי שניהיה ראויים למתחה הנוראה זהה"	
נאום של אלמנה אום שכלה בעצרת זיכרון ללחמי השריון	
acji gibori tahila	
פרופ' אסא כשר על האנדראטאות לחיל חטיבה 7	
תעודת זהות: חטיבה 7	

קצין שריון ראשי, תא"ל מאיר גחטן:

"אשרינו היה חומרת המגן במלחמה יום הכיפורים"

מה חלקו של השריון בלחימה המתמשכת לבנון? "צה"ל נלחם לבנון ולכן גם השריון שותף ללחימה זו. שמעתי טענות, שאופי השיטה ואופי הלחימה במחבלים לבנון, אינם מתאימים לשריון, ولكن נוכחותו שם מיותרת.

אני שולט טענות אלו, ואין כמו המיציאות המוכיחה את היתרונות שבഫעלת טנקים לבנון. מובן שבسطح הררי עם צמיחה סבוכה, יש יתרונות רבים לחילים רגליים. אולם, בכל שדה קרב צריך לבחש את היתרונות היחסיים של כל גורמי הלחימה, ולטנק יש שני יתרונות בעליים. הראשון, כנשך נקיודי מדויק עם עצמת אש, המסוגל לפגוע במחבלים מטווחים רחוקים. השני, כמו

הטוב ביותר על הלוחמים. נכוון שהטנק מהווע מטרה בולטת לאיבר וקל יחסית לפגוע בו.

אולם לבנון מופעלים בעיקור

טנקים 'מרכבה', שהם הממוגנים ביותר בעולם, ויש להם יכולת טובעה לפעול ביום ובלילה אחד. שיטוף פועלה עם כוחות שמאטרים את האויב, מאפשר לטנק פגעה מידנית בו. אין כדי נתונים מדויקים, אך אני מעריך של לפחות 50 אחוז מהמחבלים שנהרגו בשנים האחרונות לבנון,

מאיר גחטן נולד בשכונת התקווה, ובגיל ארבע עבר עם משפחתו לגור בשכונת מושבה. בתנאים סבירותיים קשים בהם רבים בשכונה הידדרו לעברינותו, הוא הצליח לשמר על יציבותו, לפתח תוכנות מנהיגות לשימוש דוגמה לחקיין. בפברואר

"חיל השריון חייב להיות הסמן הימני בתיכון המהלים בשדה הקרב העתידי", כך אמר קצין שריון ראשי, תא"ל מאיר גחטן, בשיחה עם עורך הביטאון שריון. "עדין רחוק מאוד היום בו ניתן יהיה לוותר על נוכחותו של הטנק בשדה הקרב.

האלקטטרוניקה והמחשבים הפיצצות החכמות והטילים המתקדמים, כל אלו ועוד אינם מבטלים את הצורך בחיל שריון, שהוא אשר יכירע בסופו של דבר את המערכת.

"שדה הקרב רווי במיכשולים המכבדים על יכולת התימרון של השריון. שיטוף פועלה של חילות מסיעים ומשלימים הוא, איפוא, כורח המציאות ועל כך אמונה מפקדת חילות השדה".

ספרצה מלחמת ים הכיפורים, באוקטובר 1973, היה מאיר גחטן תלמיד כיתה י"א. כבר אז חש הקשנ"ר לעתיד את מלאו עצמותה של המלחמה. "כוחות

השריון היו חומרת המגן במלחמה יום הכיפורים", הוא אומר. "השריון הציב את מדינת ישראל מחוון, בצד ימין כוחות שריון בסידור ובAMILאים את נחשי הטנקים הסוריים והמצריםים, ותוך מספר ימים הצלicho לייצב את החזיות ולבור למיתקפת נגד".

נפגעו מארש טנקים.

"המחבלים רואים בהשמדת טנק, ובעיקר טנק 'מרכזבה', הישג גדול ביותר. בעיניהם, פגיעה ב'מרכזבה' היא פגעה באגדותה של ישראל. ואכן, היו ניסיונות רבים של המחלבים לפגוע בטנקים. אולם רק פגעות בודדות חדרו את שריון הטנק וגרמו לנפגעים.

"מעבר לתפקידו של השריון בחימה לבנון, אני מיחס ערך בפני עצמו לניסיון המבצעי שהטנקיסטים רוכשים. כיוון שקיים צורך, אנו מנצלים אותו במלואו ומבצעים תחלהפה התקופית בין יחידות השריון המשרתות לבנון, לצביה וניסיון מיבצעי".

כיצד משפיעים אילוצי התקציב על הכנות לשריון למלחמה?

"הם מחיברים אותנו לחסיבה חדשה ויצירתית. אנו מאמצים שיטות אימון מתקדמות, המאפשרות לחסוך בשעות מנוח ופגמים, מצד אחד, ולהתאים בתנאים הדומים למציאות שדה הקרב, מצד שני. בקרבו נפעיל את המתב"ת (מיתיקן תיכון ובקרט תרגילים), ונוריץ בו תרגילים דו-צדדיים בין יחידות בסדר גודל שונים. בתרגילים אלה נוכל לתחקר את פעילות הכוחות בזירה אמונה ומקצועית, בכל הקשור לפקודות, תנומות ופגעות במטרות. הפקת הלקחים מתבסס על נתונים ולא על 'זיכרונות'."

"אני מוקווה שבewood שנתיים נverbor לאימוני סימולטורים, מרמת צוות ועד רמת הגודל. גדור שריון יגע לאימון וכל הוצאות ייכלו להתאמן, בזמןית, בכל מרכיבי הטנק. במקביל לשיפור איכות האימונים באמצעות זלים יותר, אנו יוציאו שונחים את השבחות הטנקים. תהליך קליטת טנק 'מרכזבה' סימן 3 נmars, ומיגל יחידות השריון המצוידות בו, מתרחב".

תא"ל מאיר גחטן סיים תואר ראשון בממדעי המדינה והיסטוריה באוניברסיטת חיפה, ותואר שני במדעי ביטחון מטעם אוניברסיטת תל אביב. במבצע ליטני שירת כמפקד טנק בחטיבת "ברק", ולאחר מכן מ"מ שלוננסע קיבל את הפיקוד על המחלקה, בדרגת סמ"ר. במלחמת שלום הגליל, שירת כסגן מפקד גדור בחטיבת "ברק", בקרבות בעין חילווה, כפר סל ופתחי בירות.

את מרבית שירותו הצבאי עשה גחטן בחטיבת "ברק". בין היתר הספיק לעבור השתלמות בפורט נוקס בארצות הברית, לפיקד על מרכז השריון בבסיס האימונים של יחידות השדה ולשמש כמפקד אוגדת מילואים.

בשנותיו בארה"ב בישרה לו אשתו על הולדת בונם, ושאלה כיצד ירצה לקרוא לו.

"אני נותן לך ניחוש אחד", אמר האב הטרוי. "ברק", אמרה אישתו. "כן, ברק" השיב מאיר.

اللוחم البכיר ביוםئור שנפל במהלך يوم القيروان

אלוף אברהם (אלברט) מנדLER: שריון נאוי הميدבר

הנוטפים שחשו לסיני, לייצב את המיגנה. כאשר עברה היוזמה לדינו והמיגנה הफכה לMITKAFA, כבר לא היה אלברט בין החיים. הוא נפל יחד עם רבים מלחומי, ששלמו את המחוור הכבד להצלת מדינת ישראל.

אלברט אהב את תפקידו ואת החיים במדבר. משומך כר כונה "שריון המידבר". למרות התפקיד הקשה, שחייביה מרוחק מביתו ומשפחתו, הוא ראה את כהונתו לא רק כאתגר צבאי בכל התחומים, אלא אף כחויה סביבתית מалаפה.

אלוף אברהם מנדLER היה בן 44 בנופו.

אלוף אברהם (אלברט) מנדLER, מפקד הכוחות המשוריינים בסיני, נהרג ב-13.10.73 בעת סיור בקו החזית של התעלה, מפגעה ישירה של פג"ם שהטייעו. אלוף אברהם מנדLER, שכונה בפי כל "אלברט", היה הבכיר שבין מפקדי-השדה בצה"ל. הוא נחשב לפחות בעל ידע מקצועני רב, הדורש מאנשיו רמת ביצוע גבוהה, שניחן ביכולת מנהיגות ופיקוד מעולה.

אמור אלברט: " מבחינתו האישית, תפיק זה שאינו מלא מהווע בעבורו שי. אני יכול לעזוב עכשו את הצבא בשקט. זהו המקום היחיד שניתנה למפקד הזכות, קודם כל, לפיקד על עוצבת-שדה גדולה, וכן על החזית המערבית של עם ישראל, שהיא החזית העיקרית, היהת תמיד צו וocr תהיה".

אגדת השIRON עליה פיקד, היא שטפה את המהלומה המאסיבית של פתיחת MITKAFA הפתעת המצרים בסיני במהלך יום הقيروן. אלברט הנהיג אותה בקרבות הבלתי עד שהצליח, יחד עם חבריו וגיגיסות

אלוף אברהם מנדLER ליד בונקר הפק"ח, ובחבוקת מפקדים

ה ש ר י ר ל ב מ ל ח מ ת

י ו ס ה ב י פ ו ר י ס

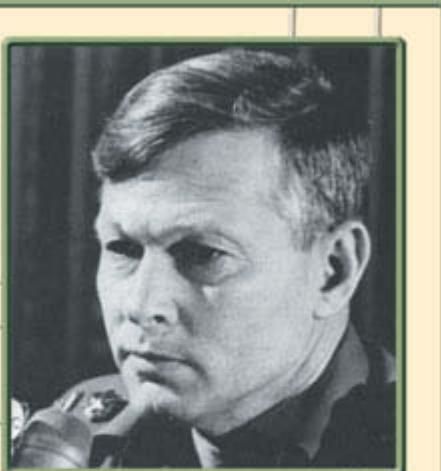
אלוף (AMIL) אברהם אדן (ברן)

השוריון, מהם כ-408 אנשי צוות טנק ועוד 164 קצינים, ובתוכם 29 מפקדים מrang'ן ומעליהם. 2295 לוחמי שרiox נפצעו ובתוכם 487 קצינים. כמעט כל הטנקים נפגעו, אך פרט ל-400 שאבדו,

ולמעט תוקן, בדרך כלל בשדה הקרב למרות כל אלה, גברנו על האויב. לא אשכח את הרגשטי עת השגנו חופש תימרון, הסתערנו על טלית טלי הנ"מ וגבינו על טילי הנ"ט. בסופו של דבר, כעבור 19 ימי לחימה, כשהשרiox ניצב למרחק 40 ק"מ מדמשק ו-100 ק"מ מקהיר, כשהארמיה השלישית המצרית מכותרת, ביקש האויב הפסקת אש שנכפתה עליינו.

מהבינה צבאית, היניצחון במלחמה יום היפורים הבלייט את יתרונו האכוטי, וחופה על נחיתות יצאת-ידון ביחסיו כחותם כמותיהם. ההישג חריג בהרבה מעצם שבירתה חוזרת החנית של המיתקפה הסורית-מצריםת.

נראה שהצלחתו של צה"ל לגברו על שני צבאות גדולים ממננו בהרבה, למרות נתוני הפתיחה הגרועים, היא ששיכנעنا את מנהיג ערבי, כי אין אפשרות להכרענו בכוח וכי ראוי וכדי לפנות בדרך השлом.

אברהם אדן, מפקד גייסות השרiox במלחמה יומם הביברין

לראינו, בנוסף, אישור הלחימה היה מגן בטיל'ן, שמנעו ממטסינו מתן סיוע יעל לשוריון, כמעט עד סיום הקרבנות.

לחימה בתנאים אלה גורמת בדרך כלל להתרומות צבאות. אך לוחמי השרiox לא נשברו תחת הלם המכובד הראשונות. עם זאת, למרות לחימת הגבורה הנואשת של הח"ר והשרiox הסדריים, תוך גלוי דבקות במסימה ונחישות לבلوم את האויב לאלה התחשבות ביחס הכוחות, לא היה בכוחם למנוע את הצלחה בחזית התעלה, ואת פריצת השרiox הטורי לדרום רמת הגולן.

המצב הקרייטי חייב להחיש את כוחות המילואים לחזיותו, ולהכניסם לקרב בהקדם. לעומת זאת כבר נותרו בלחימה רק שלוש מהטנקים של השרiox הסדרי (60 מתחוו 180 בחזית הצפון, 100 מתחוו 290 בחזית הדרום).

כוחות מילואים ראשונים הגיעו לחזיותם במהירות שיא. גודוד טנקים מופחת נכנס ללחימה ברמת הגולן, תוך עשר שעות מפרק הלחימה; אוגדת שרiox ממרכז הארץ נכנסה ללחימה בגיןה הצפונית של התעלה לאחר 16 שעות; אוגדות אחרות היו בתנועה ובפעולות בחזיותם; אוגדת שרiox שהונעה מהמרכז במקור ה-7 באוקטובר, הגיעה לחזית הסורית באותו ערב, ותקפה ביום המחרת.

כמעט כל הטנקים נפגעו

ניתוך המהלים והקרבנות בשתי החזיתות מלמד, כי נעשו לא מעט שגיאות. אך ברוב המקרים, השכיל הפיקוד לארגן יחסית כוחות כמותיים ברמה הטקטית של 1 ל-4 או 5 בהגנה בחלק מזרת הלחימה, ולרכז כוח למיתקפות ביחס כוחות כמותיים של 1 ל-1 (شمם מעתם היא תקיפה ב-30% מהתקן המקובל).

זה לא היה פשוט. האויב נערך ללחימהabisiot. הוא ארছ וויך כמושת טילם ליצירת מטריה של נ"מ וחומרת נ"ט נגד חיל האויר והשרiox – שהיוו את עיקר המחזח הח"ל. במיוחד עמדו גורם הפתעה והזומה של פריחת המלחמה, וכוחות תגבורות רעננים שהוזעקו מארצאות ערב השכנות, בשלב שבו עמדו להכרענו בשארית כוחנו.

השרiox נשא בעירק נטול הלחימה ביבשה, ועל כך שילם מחיר כבד. 1460 לוחמים נהרגו בקרבות

אם במיצג קדש ובמלחמות ששת הימים, צה"ל נכנס לחימה לאחר היררכות ממושכת יהיסית, תוך ניצול היוזמה וגורם הפתעה – במלחמות יום היכירויות היו יחסית הכוחות הפלויים לחלוויין. מצב-פתיחה קשה זה העמיד את הח"ל, ובמיוחד את השרiox, שהיווה את עיקר הכוח ביבשה, במבחן עליון.

בקש ובסחת הימים, נלחמו עם מלאו הсад"כ והכרענו את האויב בזמן קצר ביותר. לעומת זאת, במלחמות יום היכירויות נאלכנו להכרענו לאחר שפגנו באבדות כבדות בטנקים, בצדדים ובמקדים בכל הרמות. גורע מזאת, במהלך המלחמה ירדה מצבת הטנקים ביחסות ובעוצבות למחזית התקן, אף פחות מכך.

קצין שרiox ראשי ארגן אمنם תגבורות של שרioxנים שהזעקו מחו"ל, ושל פצוצים שתקופת החלמתם 'קוצרה', והטיל אותם למרכז. גם אנשי חיל החימוש בחזיותם ובסదאות העורף, תיימו במהירות שיא כל טנק שנפגע, כדי למלא את השורות. אך עקב המלחמה המתמשכת, שגרעה טנקים וטנקיסטים מדי יום, היה בעדים אלה רק כדי לשמר את מצבת מחצית עצמת הטנקים.

בנתונים אלה, תנאי הרכחיה להשתתת הרכעה היו מוטיבציה, עוזירות, דבקות בלחימה, יוזמה ותשואה, ומיצוי הקשרים המקסוציאים, הרבה מעל וממעבר לסטנדרטים המקבילים בלחימה (יחס כוחות של 1:3 בין מגן לתוקף).

בדרכו כל נוהגים לציין יחס כוחות כמותיים כללים של הצדדים הלחומיים,อลם במאמר זה, עקב ההשלכות שהוא לתנאי הפתיחה המיוחדים של המלחמה, אתיחס היחס הכספי הטקטיים בכל שלב של הלחימה.

לחימת גבורה נואשת

המלחמה נפתחה בשתי החזיתות, ביחס כוחות כמותיים גורעים מעבר לכל שייעור. בחזית הטורית: 1:10 לרעתנו בחיל רגלים, 1:8 בטנקים, 1:21 בקני ארטילריה. בחזית המצרית: 1:170 לרטענו בח"ר, 1:8 בטנקים ו-1:40 בקיי ארטילריה. בכך יותר לצין את יחס הכוחות של אובי הטנק, כפי שהוא לנצח בשלה הצלחה. אולם, בנוסף לטנקים, גם נשק נ"ט ארוך טווח (תותחי וטלי נ"ט ותול"רים) ביחס של 1:17.

נתוני הפתיחה הגורעים של מלחמת ים הכנופרים, ויחסו הכוחות הגורעים עוד יותר, גורמים בדרכן כל להתמודדות צבאות. אך לוחמי השריון לא נשברו והפכו תבוסה כמעט ודאית לניצחון מרשימים

אלוף (מיל') אברהם אדן (ברון) כיהן כחמש שנים כמפקד גייסות השריון, בתקופה שלאחר מלחמת ששת הימים ועד לאחר מלחמת ים הכנופרים – מ' 3.6.69 עד ינואר 1974.

בשנים אלו התמודד השריון עם מספר בעיות מרכזיות: העמידה במלחמת העתודה, העלאת רמתו המקצועית של החיל, התעצמות ובניין סדרי כוחות, והקמת עוצבות השריון למלחמה כוללת. בפקודתו של אברהם אדן הוקמה מפקדת הכוחות המשוריינים, אשר קיבלה אחריות מרחביות לזרת סיני, אירגנה וביצרה את קן תעלת סואץ, ונשאה באחריות לביטחון השוטף ולמבצעים המיוחדים לאורכו.

כוחות שריון נפרשו גם לאורך הגבולות בבקעת הירדן, בעמק בית שאן וברמת הגולן, ונטלו חלק פעיל ומרכזי בכל הפעולות הביטחונית.

טנקים סוריים שנפגעו בקרבות עם חטיבה 7

הסורים נבלמו בעמק חביבא

חטיבה 7 ניהלה קרבות בלילה נואשים נגד השירין הסורי, ששטף את רמת הגולן בעוצמה אדירה של 1400 טנקים. למרות שהחטיבה איבדה שני-שלישים מכוחה ועשרות מלחומיה, היא עשתה את הבלתייאomon

רס"ן (מייל) עמיד ברזנו

נוספות, שככלו 500 טנקים. המלחמה פרצה בשעה 13:55, בהפגזה ובתקיפות של מטוסים סוריים. בשעה 14:30 נעשו לכל רוחב הגזרה, באמצעות פגיעה של 74 טנקים סוריים, מוגבים בכוחות ח"ר. גודוד 74 מהטיבה 188, בפיקוד סא"ל יאיר נפשי, התפרק בתוך המזוכבים ולידם, והצליח לבلوم ולמנוע את חדרת כוחות האויב. כוחות ח"ר סורים הכולו צלפים ונשקי נ"ט, נשאוו בשטח, הטרידו את הטנקים ופצעו במפקדים. פיקוד הצפון הורה לחטיבה 7 להعبر את גודוד 82 בחות פלוגה לגזרה הדרומית, לנעו לגזרה הצפונית ולקבל את הפיקוד עליה ולהיערך בקו שני, כדי למנוע מהכוחות הסורים להגיע לכਬיש

gal (ינווש), כללה שני גודדי צנטוריון (גדוד 82 בפיקודו של חיים ברק, וגודוד 77 בפיקודו של אביגדור קהלני), גודוד חרמ"ש 75 בפיקודו של יוסף (יוס) אלדר, ופלוגת סיור בפיקודו של אורן בר-שנן. החטיבה תוגברה בגודוד טנק צנטוריון 71 (שהוקם על בסיס מדריכים מבית הספר לשריון), ובכוחות ממאה 500, בפיקוד מושלם כרמל (רטס).

בבוקר ה-6 באוקטובר נערכה החטיבה ברמת הגולן ברכזים גדודים, וכוחה הכלול מנה 105 טנקים. סר-כל הטנקים הישראלים שרוכזו ברמת הגולן הגיע ל-172. מולם, בקו הסורי הקדמי, נרכזו שלוש דיוויזיות ח"ר עם כ-900 טנקים. בקו השני היו שתי דיוויזיות משוריינות

היערכות של פיקוד הצפון ברמת הגולן, התבססה על שני גודדי ח"ר שהחזיקו בעשרה מוצבים, ועל חטיבת שריון מוקטנת – חטיבה 188 (חטיבת ברק), שכלה שני גודדי טנק צנטוריון 53 ו-74. גודוד טנקים אחד היה בקו, כשהוא מופצל לפלוגות ומלקלקות. הגודוד الآخر היה מרכז בעורף ועסק באימונים. בחלק הצפוני של רמת הגולן נחפרה תעלת נ"ט והונחו שדות מוקשים. במספר איזוריים נבנו רמפות. עקב הכננות, שగברה בימים שלפני המלחמה, קודם גם הגודוד העופשי של חטיבה 188 לקו.

בסוף ספטמבר ובתחילת אוקטובר 1973 הוחלט לתגבר את כוח השירין בצפון, וחטיבה 7 הועברה לרמת הגולן. החטיבה, בפיקודו של אביגדור בן-

המח"ט הינה את גודו 71, שמנה טנקים, לתגבור הגירה המותקפת והציגו בעמדות שחסמו את היציאה מוואדי שבראך. תוך כדי כך נהרג המג"ד (הסמג"ד נהרג עוד קודם לכן).

באגף הימני של הגירה החלו טנקים סוריים עלולות על גבעת ה'בוסטר', והוכיחו שהן עליה דיווח שנשאר עם שלושה טנקים ותחמושת האוזלת במהירות. בינויתם הצליח מג"ד לרכז כמה מהטנקים, שהיו פזירים בשטח והשיטו ליחידות שונות, באמצעות ניפנוף דגלים והוראות בעל-פה, והכניסו אותן לרשף הקשר הגודתי.

ניסיון הפריצה נבלם

באוטו זמן הגיע לחטיבה כוח "בן-חנן", שמנה 11 טנקים ואורגן מצוותים וטנקים, שריד גודו 53. כוח זה נשלה לתפוס את גבעת ה'בוסטר'. פלוגה אחרת מגודו 77 סיימה את מילוי התחמושת והדלק, והיתה בדרכה לגזרת הפעולה. בעקבות התפתחויות אלה ניסה מג"ד ללחתקדם עם הטנקים שהיו בגירתו לעבר הרמפות. הטנקים החלו לנעו באטיות ולבסוף התישרו בקוו ועדו לרמפות. בעמק שמתוחת נגלו לעיניהם עשרות טנקים סורים, הנעים אל עבר הרמפות. הטנקים פתחו באש מהירה והצליחו להבער מספר רב של טנקים אויב. כוח בן-חנן, שעלה על גבעת ה'בוסטר', ה策רף למלאת השמדת השריון הסורי.

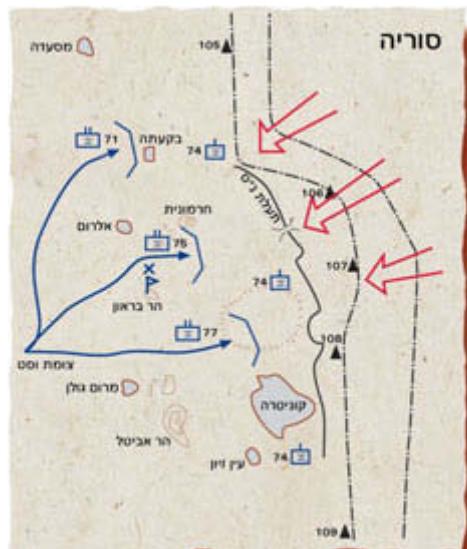
בשבועות הבוקר של אותו יום ניהל כוח של פלוגת הסיור החטיבתי, קרב עקוב מדם בגירה הצפונית של החטיבה. הפלוגה חילצה נגעים של חטיבת גולני ליד הכפר בוקעתה. דרוםית לכפר היא נתקלה במארבנ"ט של כוח חיר"ר سور, שהתקמקם בביצורים של מוצב נטווש. פלוגת הסיור פעלה בנגמ"שים ובריגל לשם טיהור המקום. חלק מהכוח הסורי הושמד וחילקו לאחר נסוג. פלוגה נגרמו אבדות כבדות: 24 הרוגים, בהם המ"פ, סגןנו וארבעה קצינים. במהלך קרבות הבלימה של חטיבה 7, נהרגו 76 חיילים ומפקדים. בסיום הקרבות נגד השריון הסורי, שנודע בשם "עמק הבקא", נותרה החטיבה עם 32 טנקים כשירים והצליחה לבלום את ניסיון הפריצה האחרון בגירה – התקפה של דיוויזיית שריון.

הישגי החטיבה, יחד עם הצלחת מיתקפת הנגד בדרום רמת הגולן, החיזרו את השליטה על הרמה לידי צה"ל והפכו את הקURAה על פיה. עתה היו כוחות צה"ל ב郢ון ערוכים לעבוּר למיתקפתה ולהשיג הכרעה.

בשעה 08:00 זהו שתי שדרות של כ-40 טנקים סוריים, המתקדמות בתוך שטח سوريا. בשעה 08:30 החלה הפגזה סורית בעוצמה רבה. כדי להיחלץ מההפגזה הורה המח"ט לגודו 77 לעזוב את הרמפות ולדלג 500 מטר לאחור. נוכח התקפה הזאת גם גודו 74 את הטנקים ממוצב 107 ויריך אותם בגבעת ה'בוסטר'. עם התקפות הכוח הסורי הוכיח שהוא גדול יותר ומונה כ-160 טנקים, כולל טנקים מסוג 62 (בקרבות קודמים נטלו חיל טנקים מסוג 55).

נסארו רק שלושה טנקים

טנק גודו 76 היה ריקים מתחמושת, והוא הקרה

היערכות לבילימה ב郢ון רמת הגולן, 6 באוקטובר שנה 14:00

להחליפם. גודו 77 קיבל הוראה להיכנס לקרב התהוו מצב קשה: לא היה כוח שהחזיק ברמפות, רק חיל טנקים של גודו 75 היה כשיר לפעולה והוכיח הכלир של גודו 77 מנה שבעה טנקים בלבד (משום חלק אחר של הטנקים עדין עסוק במילוי דלק ותחמושת). טנקים סורים, שהתקדמו בשטח מוסתר דרך ואדי שבראק, הגיעו לחיל הצפוני של הגירה ואימעו על הכוח של גודו 77, שנמצא מדרום לו. בתוך כל אלה התעורר חשש, שכוח חיר"ר سور הונחת במסוקים בעורפה של חטיבה 7. נראה היה שפריצה סורית הולכת להתמשש.

מג"ד 77 עם הטנק שלו הצליח לפגוע בכמה טנקים סורים, שהגיבו מוואדי שבראק. טנקים שנמצאו באגף הימני ירו על טנקים סורים, שעלו על הרמפות. במצב זה לא ניתן היה לצפות ולפגוע בשיפעת הטנקים הסורים, שכן את עתלת הנ"ט והו מוסתרים מאחורי הרמפות.

החטיבה תפssa את רצועת המישלים שמעבר לקו הקדמי – גודו 71 ב郢ון, גודו 75 מדרום לתל חרמוני, גודו 77 מצפון לקוניטרה ופלוגה נספת מגודו 77 ככוח עצמאי מדורם לקוניטרה. הטנקים הסורים היו מוציאים במכשורי ראיית לילה אינפרה-אדום, ונראו מיתרין של תנועה וייה לילה לעומת הטנקים הישראלים, שהוגבלו לשימוש באור נראה.

במשך ליל 6-7 באוקטובר חדרו מספר טנקים סורים לגירה של גודו 75. גודו 77 הוז לגירה של גודו 75 ולאחר פצעתו של מג"ד 75, העמידו כל הכוחות בגירה זו תחת פיקודו של מג"ד 77. סיוע בתאורת להנה ניתן ביצוצים, והיו הטנקים הסורים והשמדתם נעשו בטוחים כמעט מאוד. באותו לילה נפרץ הקו הקדמי בגירה הדרומית של רמת הגולן.

הפגזה בגבעת ה'בוסטר'

בבוקר ה-7 באוקטובר נערך גודו חטיבה 7 מול ניסיונות פריצה של שרין סורי, בין קונייטרה לתל חרמוני. הטנקים הטילו למערכה מספר גדול של טנקים, שעלה בכמה מונחים על אלה של חטיבת 7. כוחות החטיבה שנמצאו בעמדות, פתחו באש מהירה, פגעו ברבים מהטנקים המתתקדים ובﳌו את התקפה. גודו 74 המשיך לתגבר את המוצבים וועל נגד הטנקים הסורים.

ב-8 באוקטובר נמשכו ההתקפות הסוריות בגירה של חטיבה 7, אם כי בימים קדומים יותר. מג"ד 75, שהסתלק מבית'-החולים, ריכז מספר טנקים וקיבל פיקוד על הגירה המרכזית של החטיבה. גודו 77 נעל לאחר, לתידוק ולמיון תחמושת. בגירה הדרומית של רמת הגולן נפתחה התקפת נגד, במטרה להדוף את הכוחות הסורים, שהצליחו לפרק את ההגנה של חטיבת 188 באיזור. מגמת הטנקים הייתה להשיג הכרעה בגירה הצפונית.

בלילה שבין ה-8 ל-9 באוקטובר הם הניעו את דיוויזיית השריון 7 אל מול גירה, שהשתרעה מגבעת ה'בוסטר' וتل חרמוני, והודיעו חוליות קומנדנו עם מושגרא טילים לטור השטח. הכוחות של חטיבה 7, מותשים ממערכת ממושכת, מנו ב-9 באוקטובר בבוקר כ-40 טנקים. הכוח של גודו 74 שהיה באיזור, מנה שישה טנקים בלבד. עם שחר החיל הסורי בחג'רה שב郢ון וטנקים קדומו לגירה הצרפת שבח郢ון ה'בוסטר' לתל חרמוני. גודו 76 הדף את התקפה הראשונה, שבוצעה על ידי טנקים של כוחות הקו.

הטטי כבר שטרף חטיבה 8 סדרית

coh "טייגר" בפיקודו של סרן מאיר זמיר, עשרה טנקים בסqn-הכל, הצליח לבلوم ולהשמיד עשרה טנקים ונגמ"שים סוריים, בקרוב אש קטלני מטווח אפס. כל כוחותינו שבו בשלום לבסיסם

תא"ל (מיל.) אלישיב שמשי

חשוף. חמשה קילומטר דרוםית לקוניטרה נערכו ארבעה טנקים צנטוריון לפני דרום, לחסימת הכביש העולה צפונה. שני טנקים נוספים נערכו על שטח שלוט באגף שמאל. טנקים ונגמ"שים סוריים פרצו את קו ההגנה ברמת הגולן, ונוו על ציר הכביש צפונה. הטוחן החל ונסגר.

כשר ראשוני הטנקים הסוריים הגיעו למרחק 400 מטרים ממארב הצניטוריונים, נדלק זרקור 45 ס"מ לעבר האויב ובomba אחת רעמו התותחים. חמישה טנקים סוריים הושמדו במכת האש הראשונה. השטח כולם הואר בהבהקה התפותציזית, בשיאו של קרב טנקים צמוד, מהעדומים שידע כוח שריון.

את המארב המבריק הציב המ"פ, סרן מאיר זמיר, מפקד כוכ "טייגר". הכוח منه עשרה טנקים בלבד. היה זה כוח עצמאי, שפעל לאורן כל הקרב במנותק מכוחות אחרים.

ההפתעה במלחמה יומם היכפריים הייתה מנתה חלקם של הכוחות ברמת הגולן, בדומה לחזית המצרית, והנתונים היו קשים מנושא. גלים גלים

סרן מאיר זמיר (מיימן), מפקד כוכ "טייגר"

כשהטנקים הבוערים משמשים תאורה עילית להשמדת רק"ם נוספת, שנע ללא שליטה בשיטה. עם דימויי אוור וראשוניים, יכלו המ"פ ואנשיו לזרות, טוב יותר, מבעד למשקפת, את שדה הcketל בו היכו את השריון הסורי שוק על יר. היה זה קרב אש קטלני שכלו התנהל ב"טוויה" קרב. טווחים של מטרים בודדים, עשרות מטרים ועד ל-500 מטרים בלבד. תוצאות הקרב היו מודגימות: לסורים הושמדו עשרות טנקים ונגמ"שים והתקפה נבלמה. כוח "טייגר" נשאר עם עשרה הטנקים ולא נפגעים מקרב לחמיין.

קרב השריון בועדה פולגה מול חטיבת הוכרע, בראש ובראשונה, בזכות קשר המניהות של המ"פ ורוח הלחימה של הטנקיסטים. זה יש להסביר את דבריו הימים של תא"ל (מיל') מאיר זמיר, כלוח עיקרי מאות קרב בו שימש כמ"פ: "המקצועיות הייתה הגורם החשוב ביותר בהצלחה. התרגולות והטכניקות הקבניות שלמנון, הוכיחו עצמן בצורה מושלמת. החלילים אמרו לי אחרי הקרב שהרגישו כמו באימונים". לסראן מאיר זמיר הוענק עיטור העוז, על כי "במעשי גילה תבונה, תושיה, אומץ לב, קשר מניהות מעולה, דבקות במשימה וועוזירות".

לבסוף פרישה נוספת. עם ארבעת הטנקים הנוגדים החל המ"פ לנעו דרומה לעבר כוחות האויב. תנועת הטנקים בזעעה בחשיכה, ללא תאורה ולא אמצעי ראיית לילה.

תווך כדי נסעה דיווח הסמ"פ על טנקים הנעים על הכביש צפונה. סרן זמיר החליט להעיר מיד למארב. הוא הורה לסמ"פ להשאיר שני טנקים להגנה, לכיוון מזרחה (שטח סוריה) ולהציב את שני הטנקים הנוגדים לשיכון מערב, כך שייהיו בשליטה על ציר הכביש בו צפוי לנوع השריון הסורי.

הוא עצמו נערך עם ארבעה טנקים לחסימת הכביש הראשי. כוח "טייגר", פולגת טנקים עצמאית, חולק לשולש משימות. רוב הכוח, שישה טנקים במספר, יועד למשימה העיקרית של המערב.

לאחר מכת האש הראשונה המשיכו הטנקים הסורים שלא נפגעו לנעו צפונה והקרב התנהל בטוח אפס. כאשר ראשוני טנקיו האויב נערכו ובערו, הורה סרן זמיר לנתק מגע בחזית ולהצטרכף לאגף השמאלי השולט, שם כבר היה הסמ"פ ערור.

מעמידותיהם שמזרחה לציר הכביש, המשיכו טנקיו כוח "טייגר" לצלוף בשריון הסורי,

חודרו כוחות שריון וח"ר סורים לדרום רמת הגולן, והגיעו עד טווח תצפית על הכינרת. חלק מהשריון השינוי כיוון ונעה צפונה לעבר קונייטרה, שם נתקל, כאמור, במארב של כוח "טייגר". האויב נבלם תוך שהוא מאבד עשרות טנקים ונגמ"שים בקרוב.

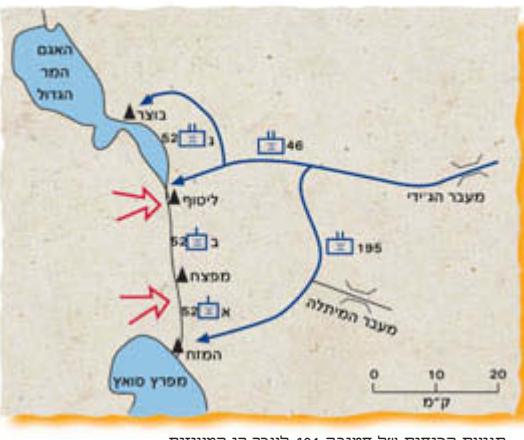
המ"פ זמיר, החל את הליחמה ת"פ גוד קהלי' בגזרת קונייטרה. תווך כדי הלחימה שלח זמיר מחלקת טנקים בפיקוד סגן מאיר אברמוביץ', להডוף התקפה סורית וריגלית על מוצב 110, דרוםית לקונייטרה. בשעה 24.00 של ליל 6-7 באוקטובר 1973, קיבל זמיר פקודה לעبور ת"פ חטיבה 188 בגין הדורמיה, לנעו דרומה ולבלום כוחות סורים שפרצו לגולן. הייתה זו הפקודה الأخيرة ששמעו. מאותו רגע והלאה לחם כל הלילה ככוח טנקים עצמאי, ללא ארטילריה, ללא חיר' ובנטק תקשורת מוחלט.

טנקים בערים כתאורה

סרן זמיר נאלץ להכירע לבדוק כיצד להפעיל את עשרת הטנקים בפיקודו. הוא השאיר שני טנקים להגן על צומת קונייטרה, משומש שאך כוח לא בא להחליפו. ארבעה טנקים שהדפו את התקפת החיר' הסורי על מוצב 110, נשאו בגזרתם

טנק צנטוריון בקרבת רמות הגולן

כר רבלס ריסון הצלילה המצרי

תנועת הכוחות של חטיבה 401 לעבר גן המועדים

משימותיה של חטיבה 401 במלחמת יום הכיפורים, התחלקו בין הניסיון למנוע מהמצרים לצלוח את התעלה, לבין ההגנה על המעודים. בשלב מסוים של הלחימה, מנה הכוח טנק תקין אחד

ר"ג (מייל) עמיד ברציף

ומפוצל לכוחות קטנים הנלחמים לבדם. פלוגה א' פעלה במפוצל באיזור מעוז "המצח" ומעוז "הכפר". הכוחות נתקלו באש נ"ט של חיר' מצרי, שתפס את הרמפות. הסתערות הטנקים נבלמה, לאחר שמקדים בצריחים החלו להיפגע זה אחר זה. כוח אחר של הפלוגה פתח באש על הכוחות הצולחים. לאחר מספר שעות לחימה נוספת הכוח עם שני טנקים בלבד. יתר הכוח עסק לפניו של נגעים ושל טנקים. ארבעה טנקים של הפלוגה היו נזורים במעטו "המצח".

פלוגה ב' מגודד 52 פחות מחלקה, געה לכיוון מעוז "מפעץ" והחללה להילחם בכוח המצרי, שתפס את הרמפות. המג"ד שהגיע לאיזור העניק את פלוגת הסיור החטיבתי. גם"שיהם וטנקים פתחו בהסתערות לעבר הרמפות ובבשו אותן. על הכוח הונחתה אש ארטילרית צפופה ומדוקיקת. עם חסיכה מנה הכוח שעלה הרמפות טנק תקין אחד בלבד – טנק המג"ד.

פלוגה ג' התפצלה למחלקה שנעה למעוז "בוצר". יתר הפלוגה הגיע לאיזור מעוז "לייטוף". הפלוגה ירתה לעבר מטרות מצד המערבי של התעלה, ושלהה שלושה טנקים לעדרת המעווד. התגלו גם"שיהם מצרים שצלחו את האגם המר הקטן. הטנקים פגעו ביוטר מ-20 נגמ"שים.

לעומתם, ריכוז הכוחות המצריים כלל: חמיש דיויזיות חיר' (עם חמישה חטיבות טנקים), שתי דיויזיות ממכנות, שתי דיויזיות משוריינות וכוחות נוספים שככלו 28 גודוי קומנדנו, שתי חטיבות צנחנים וחטיבת נחתים. הפקודות שניתנו לחטיבה 401 בבורק ה-6 באוקטובר, התבוסטו על ההערכה המודיעינית, שהתקפה תחול בשעה 18:00, ולפיהן היה על החטיבה להיערך מחוץ לבסיסה עד שעה 00:00. בשעה 13:00 ניתנה הוראה לכוחות בקרע לעבר למצב כוננות ספירה, והחל משעה 14:00 לקדם את הכוחות לעמדות המתוכננות להיתפס במהלך הלחימה.

אש ארטילרית צפופה

גודוד 52 מחתיבה 14, שב嗾 יוכפף לחטיבה 401, היה הגודוד האחראי לגירוש הדורמיט של קע' התעלה, גיררה לאורק כ-80 ק"מ, שכלה שלושה תעוזים ושישה מעוזים. הגודוד, בפיקודו של עמנואל סקל, מנה שלוש פלוגות (סה"כ 32 טנקים), אחת בכל עוז.

ב-6 באוקטובר עמדה מצבת הטנקים הישראלית בסיני על 268. קצת פחות מ-100 מהם היו פרוסים בקרע התעלה. הכוח שהחזיק בעודים היה בסדר גודל של כ-450 איש.

על הגנת סיני הייתה מופקדת אוגדת שרין סדרה. לאורך התעלה הוקמו מעוזים מבוצרים במירוחים של 30–10 ק"מ זה מזה. בעת שפרצה מלחמת יום הכיפורים, רק 16 מעוזים מתוך ה-30 שהוקמו היו מאושרים. חטיבת טנקים סדרה התרסה מאחורי הקו הקדמי וחטיבת נספת עסכה באמונים במרכז סיני. הכוחות בקרע הדורמי נועדו להתריע על ניסיון צליחה של המצרים לשבש אותה, כאשר הטנקים מסייעים להגנת המעוודים. הטנקים של החטיבה הקדמית פוצלו לפלוגות שמוקמו בתעוזים (מוסכמים עורפיים) כ-7 עד 10 ק"מ מזרחה לתעלה. הוקמו רמפות שישמשו עמדות לטנקים המסייעים להגנת המעוודים ולשליטה על השטחים.

באוקטובר 1973 הייתה חטיבה 401, בפיקודו של דן שומרון, בסיום תקופת אימונים. שלושת גודדי הטנקים של החטיבה היו: גודוד 46 בפיקוד דוד שובל (31 טנקים), גודוד 27 בפיקוד שלמה ניצני (32 טנקים) וגדוד 195 בפיקוד עוזי לנצנר (32 טנקים).

ב-6 באוקטובר עמדה מצבת הטנקים הישראליים בסיני על 268. קצת פחות מ-100 מהם היו פרוסים בקרע התעלה. הכוח שהחזיק בעודים היה בסדר גודל של כ-450 איש.

מפנייה בהערכת המצב

ב-14.05 הופצטו מchnerות חטיבת 401. נהרגו עשרה חיילים, אך הרק"ם לא נפגע. מהחטיבה נשלח גודוד 79 לחטיבה 14. שני הגודדים הנותרים, 46 ו-195, החלו להתקדם דרך ציר הגיאדי. מפקד האוגדה הורה למחט"ט לקבל את האחריות לגולשה הדורומית של האוגדה.

גודוד 195 המשיך דרומה לכיוון המיטלה. פלוגה אחת נועדה להתחבר עם מעוז "מפתח" ושתני פלוגות עם המעווזים "הכפר" ו"המצח". סמוך לשעה 20:30 הגיע הכוח של גודוד 195 עד למבואות מעוז "הכפר", לאחר שהתגבר על מארב נ"ט ונערכו מול מעוז זה ומעוז "המצח". בשעה 20:00 חバラ פלוגה אחרת מגדוד זה עם מג"ד 52 ליד מעוז "מפתח" והוכפפה לו. בmars' הלילה הועזקו הטנקים מסטר פעם, לסכל את ממוצי הגישור של המצריים.

על גודוד 46 הוטל להגיע למעוז "לייטוף". בשעה 17:20, במרחיק 15 ק"מ מהתעללה, התגלו בוטוח 2000 מטר, כעשרה נגמ"שים וטנקים אמפניים. עד לדימודים הושמד כל הכוח המצרי. לצד הגודדים 195 ו-192 השמידו כ-20 טנקים. בגיןת הגיאדי פעל גודוד 46, שגילה התקדמות כוח בן שתי פלוגות טנקים. מחצית מהטנקים המצריים הושמדו.

"לייטוף" נמשכו וטנקים נוספים נפגעים.

בבוקר ה-17 באוקטובר מנתה החטיבה 23 טנקים כשירים. במשך השעות הראשונות של אותו יום המשיכו גודדי החטיבה בניסיונות לשבש את הצלילה ובסיוע למעוזים. טנקים נפגעו מירי טילים מעבר המערבי של התעללה ומחלולות נ"ט של האויב. באיזור מעוז "לייטוף" פעל גודוד 46 המוקtan, בקרב שריון בשירון נגד סנקים מצריים. שבעה טנקים אויב עלו באש.

בשעה 09:00 נתקבל דיווח על 80 טנקים מצריים

לבילום את הכוח שהתקדם מיצפון לציר המיטלה, אף אם כוח ח"ר מצרי הצליח לפגוע בשני טנקים. גודוד 52 הופעל נגד כוח מצרי מדורם למיטלה, והשميد אותו. ההתקפה המצרית מיצפון למיטלה נמשכה וגודוד 46 יצא מעמדותיו, כדי לסייע בהדיפטה. בשעה 10:10 באוקטובר אופין בנקודת יוזמה התקפית של החטיבה. גודוד 195 חדר לעומק של שלושה קילומטר ונטקל בירוי של טילים. שני טנקים נפגעו. הגודוד סטה דרומה והשميد, באש מטווח רחוק, חניון של גודדי ארטילריה.

בלייל-12-13 באוקטובר תפסו כוחות מצריים את עמדות היום של הטנקים. עם בוקר ספגו הטנקים המתקבבים של גודוד 195 ירי טילים. גודוד 195 החל לתקוף ולהסתער כדי לחזור לעמדותיו. טנקים נפגעו והיה הכרח להכנס לפעולה גם את גודוד 52.

ב-14 באוקטובר פתח הצבא המצרי בסיני במתקפה כוללת. בגיןת הדורומית הוא הטיל למרכז את הדיוויזיה המשוריינית 4. בבוקר התגלה כוח טנקים בסדר-גודל בלתי ידוע, הנע דרך ואדי מבוע'יק לכיוון המיטלה. פלוגות טנקים מגדוד 46, נשלה לאיזור וגילתה שתי שדרות טנקים גדולות, כולל חיל'י ח"ר וארטילריה. הפלוגה פתחה באש מטווח 1400 מטר ובתוך דקות ספורות 'הදליה' יותר מר-20 טנקים. הכוח המצרי, שהוא בשטח נחות, החל לתמן לכיוון צפון. יתר גודוד 46 (פלוגות צנטוריונים מתחטיבת המילואים) נע אף הוא במהירות לאיזור והצטרכ ליר. בסיום הקרב נספרו ונמצאו 60 טנק 555 שרופים. חטיבת טנקים 3 מהדיוויזיה המשוריינית 4, הושמדה.

לאחר תשע יממותה تم שלב הבלימה בסיני והחטיבה, יחד עם כוחות אחרים, חバラ למתקפה של צה"ל בעומק מצריים.

שางיעו לגודה המזרחית. בתוך שעوت ספורות עלה מספרם ל-200. ריכוז כוח כה משמעותי בגדה המזרחית של התעללה, הביא למיננה בהערכת המצב, והוירר שмагמת המצרים תהיה לפתח באמצעות עיקרי בציר המיטלה. הוחלט להוציא את כוחות השריון החשוכים של החטיבה מקווי המגע, לרוץ אותם, ולהיערך להגנה שבעה קילומטרים ממזרח לתעללה. בשעה 11:30 ניתנה הוראה ברוח זו ולגדודים. הוראה זו חרצה את גורל המעוזים, שנשארו מכוחים ולא סייע.

תגובהות אחרי 48 שעות

החל מבוקר ה-18 באוקטובר, עלה ל-300 מספר הטנקים המצריים בגדה המזרחית. החטיבה החלה לפעול בשיטה שנوعדה לשומר על כוחה ולהפעילו במסימות חינויties – תצפית ומעקב אחר פעולות המצרים וריכוז כוח חטיבתי כדי לסכלן. בלילה הוצאו הטנקים מהמעמדות ורוכזו בחניוני לילה, לשם תיקון נזקים והתארגנות לחימה.

ב-18 באוקטובר בצהרים נפתחה התקדמות של טנקים מצריים, בלבד נגמ"שים, לכיוון המיטלה. הגודדים 195 ו-192 השמידו כ-20 טנקים. בגיןת הגיאדי פעל גודוד 46, שגילה התקדמות כוח בן שתי פלוגות טנקים. מחצית מהטנקים המצריים הושמדו.

לקראת ערב, יותר מ-48 שעות מתחילה

המלחמה, הגיעו לגירה חטיבת שריון מילואים ראשונה. גזרת הלחימה נחלקה בין שתי החטיבות, כאשר חטיבת 401 הופקדה על גזרת המיטלה. כוחה של החטיבה נע בין 30-25 טנקים.

בבוקר ה-19 באוקטובר התחלתה דיוויזיה 19 המצרית לתקוף לכיוון המיטלה, כשהיא מסתיעת בתוספת טנקים. גודוד 195 הציב

טנק פטון בתנועה לעבר התעללה

מערכת "שריון" זימנה לשיח לוחמים שלושה מפקדי חטיבות, ממלחתת ים הcipורים: אלוף (מיל.) אביגדור (ינוש) ברגל, מח"ט 7, שלחם ברמת הגולן; רב-אלוף (מיל.) דן שומרון, מח"ט 401, ואלוף (מיל.) אמנון רשף, מח"ט 14, שלחו בטייני. 25 שנים אחרי המלחמה הקשה ההיא, יש להם לא מעט ביקורת על מהלכיה, על השגיאות הגורליות של הפיקוד הבכיר ועל אובדן העשויות של הדרוג המדייני

אביגדור (ינוש) ברגל (מיימ), דן שומרון ואמנון רשף בראיון

**"את המלחמה הכריעו אלה שלצנו
על הבדיקה, לא מפקדי האוגדות,
אלופי הפיקודים או המטכ"ל"**

מראיינים: סא"ל (מיל.) דודו הלו'
ותא"ל (מיל.) אלישיב שמשי

על פרוץ המלחמה קרב המיגנה ומה הינו ଉושים אחריו

הייתה מצומצמת, לא הייתה בעיה של חבורה לモוצבים. הstories תקפו עם חטיבות משוריות או מוכנות, לא עם חיל רגלים.

דן אומר דבר חמוץ, שהגדרת קוו המגע כמו העצירה היא שגיאה תורתית וסטרטגיית. ברמת הגולן, בغالל קירבת היישובים לקו המגע, וחשיבותם הפוליטית, הצבורית והగשית, אין ברירה ואין עומק טקטי שמאפשר להניח קוו עצירה אחריו, ממשמעו היא ייתור על יישובים.

דן: אחד הדברים הראשונים שעשיתי כרמטכ"ל, היה לברר/Area קוו העצירה ברמת הגולן, הקוו שם הוא קורס, כל ההגנה מתמוצטת. בסיני, בה יש עומק טקטי ואסטרטגי ואין יישובים, מי שהגדיר את קוו המגע כמו העצירה, הכתיב מצב שבו אם אתה עומד על הקוו הזה, ואתה לא זו, הסוף המר הוא גמר לרוחמה. זה נבע מהתפישה המדינה שאנחנו בגבולות ביטחון, בהם אנחנו לא חייבים לתקוף ראשונים. דזוקא ברמה הצבאית לא תפסו את ההבדל בין הגנה על יישובים ועל מרחבים פוטוחים.

אמנון: אי-אפשר לשחק בימה היה אילו. אילו היו שלוש חטיבות טנקים בתעלה עם פרוץ המלחמה, יתכן שהיינו בולמים את הצלחה.

יתכן גם שמספר הנפגעים היה יותר גדול. יגש: כמו' טים של הקוו, בצדון ובדרך, לא פעלנו על-פי חשיבה אסטרטגית מסודרת, אלא בשילופות.

בתפישת הביטחון הלאומי לא היה شيئا', כתוצאה מהשליטה בסיני, ברמת הגולן וביהודה ושומרון.

אמנון: ביום שבת, ה-6 באוקטובר, גם דן וגם אני הינו בקבוצות פקדות בביר גוגפה עם אלברט. בסביבות עשר וחצי בבוקר קיבל אלברט טלפון מאלוף הפיקוד, שמוליק גורודיש. כשחזר, הודיע לנו שהערב בשעה שעת ה"שין". האם שעת ה"שין" לתרגיל או לפתחה באש? על כך הוא לא ידע להסביר. הוא גם אמר שהאליט מוחלט לקדם כוחות.

יגש: אנחנו ברמת הגולן ידענו שמדובר בשעת ה"שין" למלחמותה.

דן: אני הבנתי מהזהועה של אלברט שבסশ, ה"שין" ליום קרב מורחב, שיכלול גם את חיל האויר שלהם. היה ברור זהה עלול להתפתח למלחמה כללית.

אמנון: הוצאה טנקים מתחת לרשומות ההסואאה, זה שיקול מדיני או צבאי?

דן: שיקול מדיני. התפישה המדינית קבעה שנשארים בגבולות הביטחון, עד השגת שלום. בכך זה היה שיקול מדיני.

יגש: אני לא מקבל את זה. עובדה שהרמטכ"ל

הוא גם קו העצירה. כשברצה המלחמה, חטיבה 14 הייתה החטיבה היחידשה שחשיקה את הקוו. מלعلا ממאתיים קילומטר מול חמש דיוויזיות מלאות, עד שנן הגיע.

דן: אפשר לחשב שהייתה העברת גירה מסודרת. עברתי את המיתלה, הגעתו לסלולת טילוי 'הוק' שכבר הופצצה, אבל הטלפון עבד. הצלחתי לדבר עם אלברט, כי לא היה לי קשר בתונעה. שאלתי אותו מה קורה. אמר לו: "דן, המצב קשה, תוכפים בכל מקום. קיבל את הגירה הדרומית". שאלתי אותו: "איפה הטנקים שלנו, איפה הכוחות?" אמר לו: "אני לא יודע, קיבל את הגירה, עשה כמיibe יcotלך".

אמנון: לשאל מה היה עדיף – הגנה נידת או ניחת – זו שאלה היפוטטית. מה שחשוב הוא

זאת: מלחמת יום הcipורים היא המלחמה הראשונה בתולדות מדינת ישראל, בה החליטה הממשלה שלא לגיס מילואום, אלא להמתין לאובי שיטקו' רראשון ב'גבולות הביטחון'. זה היה שינוי יסודי ומהותי בתפישת הביטחון של מדינת ישראל.

הממשלה איפלו לא הסכמה לאשר לחיל האויר להנחתת מכת"גנד מקדימה. המשמעות המיידית הייתה שתוננו הפתיחה היו שונים בתכלית ממה שתוכנן ונלמד. הייתה לך השפעה עצומה על הכוחות הסדיירים שעמדו בקוו, ועל המילואים שהגיעו בעבר יום או יומיים.

אמנון: אי-אפשר לנתח את המצב רק מהיבט הצבאי הצר. מדובר על צימצום השירות והס"כ הסדר. החטיבה שלי, חטיבת הקוו בתעלה, כבר התחילה להציג מטרים ערב פרוץ המלחמה.

דן: באחת בלילה של מוצאי שבת, מלבד ל'מח' (המוצב הדרומי ביותר בתעלת סואץ, מול העיר סואץ), שיצר הגישה אליו היה חסום בטנקים בערים, חבורנו לכל המיעדים ופינוינו את כל הנפגעים. התנועה הזאת בין המיעדים שחקה את החטיבה. רק אז הבוני, שהה לא סתום עוד יומם קרב בתעלה, אלא תחילת מיבצע הצליפה של הצבא המצרי.

ביקשתי מאלברט (אלוף אלברט מנדר, מפקד אוגדת סיני, שנרג בקרב ב-13 באוקטובר), לרכז את החטיבה מאחור, כי אין אפשרות להגן על קו המים. אלברט ענה שאין אישור והוא גם שמצביו של המח"ט השכן – שלך, אמן – יותר קשה. עניתו לו שעד הבוקר מציבו לא היה שונה משל אמן. ורק למשך בתשע בבוקר, קיבלתי אישור ליצאת מהמעוזים. באותו זמן כבר אי-אפשר היה לחבור אתם, והחטיבה החללה להישחק.

כמ"ט, עשית כל מה שניתן לעשות באותו תנאי, שהוא לא נכנים. הייתה סתירה פנימית בין הגישה האסטרטגית ובין הפעולות המבצעית בשטח. מול כוח צליפה של שתי ארמיות מצריות, הינו צרכים לפחות אוגדות כדי להחזיק בקו התעלה, שארכו מאותים קילומטר. בזכות העובדה שמדובר בסיני, מידבר לא ריכוזי אוכלוסייה, אפשר היה לנחל קרבת הגנה גמיש, עם אוגדה אחת, ואיפלו לסתת מעט, אבל העיקר לבלים את התקדמות האויב עד הגעת המילואים, ועוד להכריע את המערכת. ההגנה על קו התעלה, בלי הכוונות הנדרשים לך, שחקה את חטיבות הקוו. ממבט לאחר, קו התעלה אינה שונה איננו שונה בהרבה מוקן יישובי עמק הירדן. קו המג

יעש בז-גן:

"**היאיה לי תחושה של אסור אמוני**
כלפי דוגרים שמעלי. ניגוד
לפאיוקה שורה במילקודות
העור, בחזית אשנו ביטחון"

שהגנה שנקבעה על ידי המטכ"ל והממשלה, לא עדשה ב邏輯 האמתי שלה, מיבחן המציאות. ברמת החטיבה, אי-אפשר היה לפועל אחרת. פעלנו כפי שהפקודות ותורת ההגנה של התעלה ושל שני הרכיבים לנו.

יגש: זאת הייתה מלחמה של מעטים מול רבים, מלחמה שלא על בסיס התוכניות, הגנה לא/or קווי הפסקת האש, וכتوزעה מזה תורת הגנה לא עדשה ב邏輯. בשלושים ושמש השעות הראשונות נלחמו רק הכוחות הסדיירים, שלא היו מיעדים למיגנה.

ברמת החטיבה, אני מצטרף לכל מה שנאמר. לא הייתהנו נוגה אחרת. חופש הפעולה ושיקול הדעת היו מאוד מוגבלים, בגין יחס הכוחות ורוחב הגירה. בשונה מסיני, החזית ברמת הגולן

אמנון: בבוקר הייתה לנו עדיפות של שימוש בגב, ואחרי הצהרים הייתה להם עדיפות של ראייה וכינון.

יבש: לנו מואוד הפרעה הארטילריה. לא רק בגל הפגזים, אלא בגל סלעי הבזלת של רמת הגולן. הbazلت הוסיפה עוצמת רסיסים שאומנם לא חדרו את מעטה השריון, אבל השיבו טנקים רבים בגל פצעיות של המט"ק והטען-קרש. זו: זה נכון. הרבה יותר מט"קים נפצעו מהארטילריה בחזית הצפון מאשר בחזית הדרום. יבש: החומר היה בידייהם והם ראו כל טנק שלנו כמו על כף-היד.��יינו התצפית הקדמים שלהם סייעו את האש ברמת דיק קתלנית. זה גרם להרבה מפקדים לחושוד, שהסתורים עלו על רשותות הקשר שלנו, והם נכנסו לדמתה אלחוט. האמת הייתה הרבה יותר פשוטה: לחמנו שחשופים כשם רואים את העמדות שלנו כמו על שולחן חול ענק.

אמנון: לאורך כל המלחמה בחזית הדרום, וגם אחרי צליחת התעללה לאגדה המערבית, לחמוינו ביחס כוחות נחותים. למרות שהיו בסיני שלוש אוגדות, רק אוגדה אחת הצליחה את הצליחה. אוגדה 162 מעשה לא השפיעה על קרב הצליחה.

יבש: ההסבר לכך נעוץ בrama של ניהול המלחמה. זו הייתה הפעם הראשונה שבה ינהלו מלחמה בשתי חזיות נפרדות ומרוחקות זו מזו, ולא הישענות על קוים קצריים. תמיד אמרנו: באחת בולטים ובשנייה תוקפים. ביום הכיפורים לא היו לנו עתודות אסטרטגיות.

זו: אחת הביעות של המלחמה הייתה, שלא עמד לרשותנו מודיעין עיל ומסודר. המודיעין היחיד היה מה שריאנו בענינים. אני קיבלתי צילומי אויר באחור של שלושה ימים, לא מעודכנים וחסרי כל ערך.

אמנון: נשק הנ"ט שיחק תפקיד מרכזי בסיני בשל אופי הלחימה, שהיא בשלב הראשון טנקים נגד ח"ר. בשתי החזיות, המאפיין המורכבי הוא שהשריון נשא על כתפיו את עיקר נטל המלחמה, מתחילה ועד סופה. פגשתי בגדה המערבית של התעללה ח"ל' צנחים בסדייר, שלא ירו אפילו כדור אחד. למרות הבלימה, השחיקה, למרות האבידות, ייחידת השריון החיו את עצמן, החליפו אנשים ומוגנות והמשיכו להילחם עד הסוף.

יבש: אני מסכים עם זו שלא היה מודיעין, ומסכים עם אמנון בקשר לחלקו של השריון במלחמות. השריון עשה את המלחמה. אם לדיק, מי שעשה את המלחמה הם המח"טים, המג"דים והמ"פים, לא האוגונרים ולא אלופי הפיקודים או המטכ"ל. את המלחמה הכריעו אלה שהחזו על ההדק. חשוב לזכור את זה, היוות והווים בצה"ל

188), היה גודוד 82 בפיקוחו של סא"ל עודד ארץ שהועבר מתחילה ב-7 על-פי הוראותו של אורן שמחוני, קצת לאחר מכן הפיקוד.

בגירת 7, המסדרת הפלוגתית הייתה מסגרת הלחימה הבסיסית. המסדרת הגודלית לא נשמרה. הצלחה נבעה מקרים תורת הלחימה שתבעה ריכוז כוח, ולא אפשרה פיצול מתחת לרמת הפלוגה. בכך שזה חשף את האגפים, אבל מרכז הקרב, שהיה גם מרכז החטיבה, נוהל על ידי מג"דים שהפעלו פלוגות. לא כמו בסיני, שם גזרות מחלקות נוהלו על ידי מפקדי פלוגות. נשק הנ"ט של האיבר לא בא לידי ביטוי, אולי בגלל

ו豁טכ"ל התאמכו לעשות את ההפך מה שאמרה או גימגה המשלה.豁טכ"ל ודדו (רב-אלוף דוד אלעזר, הרמטכ"ל במלחמת יום הכיפורים) דרשו לגייס מילואים, לצאת למתקפת מנע מסוג זה או אחר. הממסד הצבאי, שהושב מנגירות של ביטחון עמוק, לא מקבל את התיזה של גבולות ביטחון ועומק אסטרטגי. אך הדרוג המדיני, עקב חולשה נוראית ואובדן עשתונות, התנגד לדרישת דודו, שנזקע על "חול לבן" (הגוס של מא"ז'), לא העיז לדפק על השולחן כפי שעשו בשעתם אלו פיקודי פלוגות. הימים, ולאיים בהתקפות. הוא התכוון בפני הדרג המדיני.

זו: קראתי את הפורטוקולים של הממשלה, שבhem הביע יגאל אלון (שר החינוך וסגן ראש הממשלה בתקופת מלחמת יום הכיפורים) חרתה על קר, שהוא שותף להחלטה שלא לאשר לרמטכ"ל אפילו את המעט של מכ"ג'גד מקידמה של חיל האויר, "בגלל שלא רצינו להיות הראשונים". הדרוג המדיני, למורות הכל, היה חייב לקבל את המלצה הרמטכ"ל.

על קרובות שריין, תורה הלחימה ונשק נ"ט

אמנון: המאיץ הראשון של המצרים לפrox מראש הגשר ולפטוח בקרבת תנובה ואש, היה ב-14 באוקטובר. בקרב זה השמידה החטיבה כי 100 טנקים מצריים. עד לאותו יום פעלו בניגוד מוחלט לתורת השירות, בפיקול נוראי ועקב קר לא הצלחנו להביא את עצמת השריון לידי ביטוי.

זו: בגמר קרבות המיגנה, החטיבה כולה מנתה בקושי 30 טנקים. למרות זאת, ככל האינו כבילים למעדים, יכולנו לנוע בחופשיות ולהשמיד טנקים בכל מקום בו נתקלנו בהם. טלי ה'סاجر', ה'שלמי' וה'רפ'ג' היו עילם בקרבת הגנה על ראש הגשר, והרבה פחות בקרבת תנובה, בקרב שריין בשירון. מרגע שנכנסנו לקרבת תנובה, בעקב אחרי צליחת התעללה, לא נפגעו לנו כלים מנשק נ"ט.

יבש: ברמת הגולן היו שני קרובות ממשמעותיים. האחד, בגזרה הדרומית, בה לחמו אוגדות המילואים. השני, בגזרה הצפונית, מול חטיבה 7, הקרב על עמק הבקא. תורה הלחימה (תו"ל) מושהה בדרום תוך כדי תנובה, ובצפון –

בבלימה, בקרב עמדות מול תוקף שנע בשטחי השמלה. בקרב זה נפגעו לאובי כ-500 טנקים, נגמ"שים וארטילריה.

חטיבה 188, שתורגלה שוב ושוב בט"ש יום קרב, מצב של האתמש, הושמדה לאחר שהתפצלה למחלקות ולטנקים בודדים. המסדרת הגודלית הייתה שפולה בגין חטיבת בני-שוהם (מח"ט

دون שומרון:

**"אתה הבעית של המלחמה
הייתה, שלא עמד לרשوتנו
מודיעין עיל ומסודר. המודיעין
היחידי היה מה שראינו בעינינו"**

שהחטיבות הטורניות היו עם מעט ח"ר. את קרב השריון בrama איפיניו טוחני המגע הקצרים במיוחד. הקרב החל בטוחנים ארכויים, כשייערו מתנהל בטוחנים קצריים מאוד. זה נבע מהעובדת שלנו לא היה לאן לסגת, ולטורים היו הרבה כוחות, כך שהטוחנים הילכו והצטמצמו בתתימתה.

אמנון: גם יחסינו הכוחות ביןינו לבין המצרים, הביאו לצימצום טוחנים. בקרב של ה-14 באוקטובר, התחלנו להדליך טנקים בטוחנים ארכויים מאוד, ואת הטנקים האחרונים השמדנו בתתימת הגבעה עליה עמדתי.

זו: היהו תורה הלחימה שלם מכתיבת פתיחה באש מטווח 1500, אנחנו הדלקנו להם טנקים עוד לפני שסוגנו טוחן ופתחו באש.

יבש: מה שהדಹים אוטוי אצל הטורנים היה, שככל מפקד סומן בדגלים, כמו במיצעד צבאי. ידעת בדיק איפה המג"ד ואיפה המ"פ. הם גם נסעו במדפים סגורים, וכך יכלו להפיק לקחים תוך כדי הקרב.

7 הייתה 17 טנקים, שמתוכם שלושה נגרכו. ה-626 כבר מחקו את הכוח של משלום רטס 7ל, ועכשו על עליון. נתתי הוראה להיכנס לחניון לילה בים ולירות לכל הכוונים, כדי לעצור אותם. זה העד.

הו לי עוד שתי החלטות קשות, שתיהן בתחום האיש. הראשונה הייתה חילוצו של יוסי בניתן מטל שamus. שלחתי לשם את יוני נתניהו עם הצוות שלו. היתי צריך לאיים על טיס המסוק שלא יברוח. בסופו של דבר, יוני חילץ את יוסי על אלונקה.

ההחלטה השנייה הייתה הפקודה לפנות את אביגדור קהלני. גם אחוי וגם גיסו נהרגו בקרבות בחזית הדרום. אי-אפשר היה לפנות אותן. הוא היה באמצע קרב, ולא היה מי שיחילף אותן. חסר במג"דים, חסר במ"פם, חסר במט"קים, הכל. משכתי את הוראת הפינוי עוד 24 שעות, וכל הזמן התפלתי שלא יקרה לו משהו.

לקחים מרכזים

דן: ציריך לזכור, שלמלחמה היא במידת הרבה עניין פסיכולוגי. יחס הכוחות במהלך ששת הימים של היינו טובים בהרבה. לעומת זאת, מכת המלחץ לא היו טובים במיוחד. השriterion לעומק מערבי האובי, מוטטו את המצריים. בסיני השמדנו أولי 10 אחוזים מהכוח המצרי, ולמרות זאת הם פשוט התפרקו וברחו. מלחמת יום הכהירנים נפתחה בתנאים גורועים ביותר עבורי, והעביר להתקפה דרש כמעט אדריכל ומחריר כבד. אישית, לא האמנתי שאגע עם השטנקים האלה הופיעו בגירה שלנו. כל חטיבה

התבלבלו והודיעו לטליק שחטיבה 401 הושמדה. ינוש: הייתה לי תחושה של חוסר אמון כלפי הדרגים שמעלי. בגיןוד לפאניקה ששררה מהסוג שדן סיפר עליו, היו לא סוף בראשת. בשוביל להוריד אותם החלפתית את הרשות החטיבית והשתמשתי, שנתקראה "משבצת", היהיטה הרשות החטיבית, שנקראת "משבצת", הושמה בכל מני' נזנקיים. כשרפלול קיבל פיקוד על האוגדה, לא היקצו לו מדרים ולא הייתה לו רשות, אז הוא לא יכול לקבל את "משבצת", והפעיל אותה כראש אוגדתית.

כמ"ט, כשאתה מבין שהפיקוד הבכיר לא יכול לשלוח את גוד 82 לתגבור את הגירה של חטיבת בנ-ישראל. גוד 82 היה, בכלל סיבות ב告诉 – זה די מפריע. היה לי קשה לשכנע את אלף פיקוד צפוף, לדחות את המיתקפה של ה-10 באוקטובר, משבע בבורק לשתיים בצהרים, כך שההמשש לא תסנוור אותנו ותפעל לטובת הסורים. לא היה לנו שום מושג, אפילו לא צל צילו של מושג, מהו ומי עומד מולנו. לא ידענו אם יש שם חטיבה, גוד או פלוגה. לא ידענו איפה טנקים, לא ידענו כלום. רק לאחר שנתקלנו, ידענו מול מי אנחנו נלחמים. לבסוף הצלחנו לעכב את פתיחת המיתקפה.

דן: תמיד אלה שלמעלה הם אלה שלא יודעים. גם שאחננו עליינו למלعلا, קרה אותו דבר. ינוש: אני בנש茅תי נשארתי חיל פשוט, מ"פ בגוד 52. היה קשה מאוד ב-9 לחודש, כשהותקפו בידי כוח סורי בסדר גודל של דיויזיה, עם טנקים 626. זו הייתה הפעם הראשונה שהטנקים האלה הופיעו בגירה שלנו. כל חטיבה

יש מפקדי אוגדות שלא לחמו ומדברים על נשק מעבר לאופק, על מלחתת כפותרים. ביום פקודה, כולן יספרו כמה טנקים יש להם בכל גזרה. אף פעם לא ספרו חילים בגודו ה"ח"ר. בשני סופרים לפי כמות הטנקים.

חטיבה 7 התחילה את המלחמה עם 130 טנקים וגמרה עם 17 טנקים. משמאל ומימין היו לוחמי 'גולני', שתרומותם לקרב הבלתי שאה לאפס. אפילו לא ידעו מהם קיימים.

ההחלטות הקשות ביותר במהלך המלחמה

ינוש: ההחלטה הקשה ביותר שלי הייתה: האם לשולח את גוד 82 לתגבור את הגירה של חטיבת בנ-ישראל. גוד 82 היה, בכלל סיבות היסטוריות, הגוד המוביל בחטיבה 7 וגם שימש כבית-הספר לשניון לחטיבה כולה. זו הייתה דילמה אiomה. הרגשה של 'אם אין אני לי – מי לי'. אובדן אכזן מוחלט.

דן: אני שותף להרגשה של ינוש. שותף מלא. אני זוכר איך יומם אחד התקשר אליו מישחו בראשת, הודהה "96" ושאל: "תגיד, מה מצבך? מה קורה אצלך?" עניתי לו בכעס: "96, אני לא יודעת מי אתה. אתה מפיער לי, תרד מהרטשטי!"

באמת לא ידעתי מי זה, ובאותו רגע זה גם לא עינית אותו. הי' לדברים חשובים יותר לטפל בהם. יותר מאוחר התברר לי שהה היא טליק (אלוף ישראל טל, סגן הרמטכ"ל במלחמת ים הים). הוא התקשר מודאג, לאחר שקיבל דיווח שהחטיבה הושמדה. אנחנו דיווחנו על המשמדת חטיבה מצרית, ובאג"מ מיציעים

מימין: ינוש ברגל, דן שומרון, אמנון רשב והרמאנינים אלישיב שמשי ודודו הלוי

מפקדי אוגדות, מפקדי גיס, אלופי פיקודים, וגם את הרמטכ"ל, שככל תוכנית יש אחוז גבוה של מרכיבים שלא יבואו לידי ביטוי. לכן, אסור להיות מוקבע לתוכנית מסוימת, אלא לאפשר一切一切.

ולאשר את המלצות היחידות הlohווחות. אמןון: בעקבות מלחתת ים הכנפרים הוקמה מפקדת גיס.

ונוש: היום אני טוען שמיפקדת הגיס מיותרת בגלל הטכנולוגיה. זו התנגד בזמנו למיפקדת הגיס ואני הייתה עתה. מה שדן אמר אז, שמיפקדת הגיס צריכה להיות חפ"ק קטן, מתקבל עלי היום.

זו: אני חשבתי אז, וחשוב היום, שמיפקדת הגיס צריכה להיות גוף קטן, שייתרכד בתיכנון ובתיאום בין האוגדות הlohווחות.

ונוש: אחת המשקנות מהמלחמה היא, שאסור לקצץ לחטיבות את הזנב הלוגיסטי, ולהשאר לכל חטיבה את מערכ החימוש שלה. לך נסף שלוי, הוא, שהכחות חשובות יותר מהאיך. בכמויות יש יכולות ואי אפשר לבנות יכולות לא כמות. ובדה, בעקבות מלחתת ים הכנפרים, צה"ל הפעיל את עצמתו גם בסדר וגם במילואים.

זו: אי אפשר לוותר על יכולות. ראיינו במלחתת המפרץ מה קורה כשיכולות נפגשת ביכולות. יכולות היא גם יכולות של פיקוד. אנחנו, תמיד נניה מעתים מול רבים, לא יכולים לוותר עליה.

ונשarraה בעתודה למצבים קריטיים. אני יודע שביחסו הכוחות בסיני זה היה בלתי אפשרי, כי שם כל טנק היה גודז. הלך האיש שיל מהמלחמה הוא, שהשרון בא לידי מיצוי גם בעוצמת אש ולחימה מעמדות. לא הכל מושג בהסתערות, בהתקפה. אפשר להכניס את ההכרעה בבלימה. אין הכרעה בבלימה, אבל אפשר ליצור את התנאים להכרעה על ידי בלימה. בנוסף, צריך לחנן מפקדים, ברמת מח"טים,

שהmillionאים הם אלה שיחגגו את הניצחון. לכן, הלך המרכז של הeo, שיחס הכוחות אכן להם השפעה של ממש, והכל בתחום הפסיכולוגי. אסוט להפיק לקרים של מיקור ולעשות כל הזמן במלחמה שהיתה, משום שזאת אנחנו עלולים לנחל את המלחמה הבאה לפני הדורות, או של המטה הכללי היינו נכוונות: החלטה לרכז כוח בצדון ולהציג הכרעה שם לפני הדורות, או ההחלטה להיעיר לצלילה לגודה המערבית של התעלה, אחרי שהשרון המצרי חזה לגדה המזרחי והושמד בסיני.

אמנון: הלך המרכז זה ריכוז הכוח, העצמה. במקביל, יצירת מסה קריטית בנזקיות מסוימות, על מנת להשיג יחס כוחות עדיפים. נושא: לקחים בראש ובראשונה, גאות ויחידה. יכולת העמידה של חטיבה 7 בתנאים הקשים, נבעה מזה שנחנו חטיבה 7, שם שחייב את אחרון המת"קים ואת אחרון החילונים וכמוון את המה"ט.

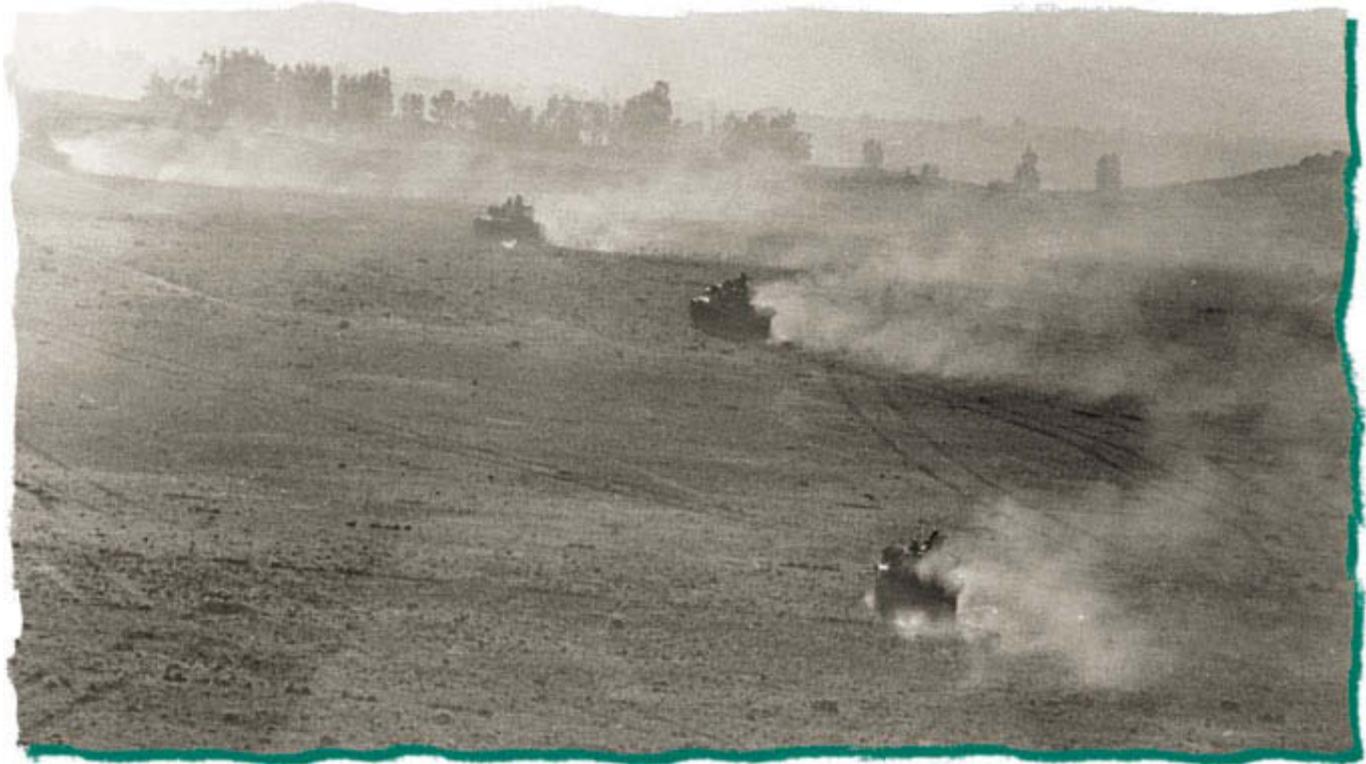
הלך השני – השקה בתירגול ברמת הטנק הבודד, המחקה והפלגה. לדעת להרוג לפני השורגים אותן. אם הצלחת, זה רק בזכות התירגולת הנכונה. זה נכון גם כשם דבר בשחק העתידי המתוככם ביותר.

הלך השלישי – קיום גרעין קשה של כוח לוחם. לא לפזר את הכוח מתחת לרמת הפלגה. כל הזמן הייתה פלווה בעתודה, היא נלחמה ונשלפה

אמנון ריש:

"למרות הבלימה, השתקה, האבידות, ירידות השריון החיו את עצמן, החליפו ארשים ומכוונות והמשיכו להילחם עד הסוף"

טנקיים בתנועה ברמת הגולן

ברכת שלום ובטחון

שלוחה
לחיליל ומפקדי חיל השריון
ביום החיל
בשנת היובל למדינת ישראל

למעלה מ-40 שנות
פיתוח וייצור של מוצרים,
מערכות וטכנולוגיות לבטחון וליצוא.

התעשייה האווירית לישראל
בסיס איתן לאתגרי המחר

אים לתרום חיכולתנו לחיל השריון

אנשי אלטה שולחים
ברכת שלום
למשפחה חיל השריון

אלטה תעשיות אלקטרוניקות בעמ'
חברה בת של התעשייה האווירית לישראל בעמ' / חטיבת אלקטרוניקה

טור 24 שעות הצלicho המצריים להעביר לגדה המזרחית של תעלת סואץ 100 אלף חיילים ולמעלה אלפי טנקים, במה שנחשב לצלicha הגדולה ביותר בהיסטוריה הצבאית. הרמטכ"ל המצרי, שהכיר היטב את כל נקודות התויפה בקי רילב של אוקטובר 1973, ידע שנייך בסיבוב הראשון

הרמטכ"ל המצרי, הגנרל שאזלי

עימות היסטורי על גdots התעללה

גנרל סעד אל-דין שאזלי *

אמרורים להיות סר' כל אבדותינו עד שעה 00:08 של היום באוקטובר). מוטסינו שבים הביתה לאורך פרוזדרים בחגורת טיל' הסאמ' שלגנו. בגדה המערבית, מתכוון גל חיל-הרגלים השני לקרהת הצלicha. אדם אחד בכל סירה בגל הצלicha הראשון נשא שלט ועליו מספר זהה - מספר הסירה שלו - שאותו נעצ בחוף האויב כתמרור נחיתה. אחרים נשאו עימם סולמות חבלים, שאותם שילשלו מפיסגת הסוללה. היה علينا להקפיד על כך שהסירות תעשינה דרכן הולך ושוב במסלוליהם המדוייקים - הן כדיiscal גל צליה לא יאבך את עקבות קודמי, הן משומשאנשי ההנדסה שלנו היו צרכיהם לעבד לא הפרעה בתפרים שבין נקודות הצלicha.

בין סירה לסתירה בתוך אותה פלווה השארנו רוח של 25 מטר; בין פלוגות השארנו 200 מטר; בין גודדים 400 מטר; בין חטיבות 800 מטרים. בין דיזיות, למעשה, בין ראש גשר למישנהו, השארנו רוח של 14 קילומטר. ברוחים אלה, בסוגרת כל דיזייה, הטלנו על אנשי ההנדסה שלנו לפrox מבערים, להרכיב מעבורות, גשרים קלים וגשרים כבדים; להציבם לרוחב התעללה ולהפעילה. מרחב הפעולה היה צר וחווץ.

שעה 00:30-18:20: כל המעברים בסוללות העפר נפרצו, פרט לגירה בקצה הדרומי של התעללה, שם הופך החול לבוץ שאינו ניתן לפינוי. לרשותנו עמודים, איפוא, 60 מעברים במקום 57. עקב כך אנו אנו אמורים לוויטר בגירה זו גם על השימוש באربع מעברות ושלווה גשרים, שבאמצעותם עמדנו להעביר ציוד אל המעברים, אך בכל שאר הגזרות, מה כבירים הישיגו חיל הנדסה.

שלושים ואחת המעברות פועלות במלאה התונפה. הטנקים וכלי-הרכב שנקבעו בעדיפות ראשונה, צורמים בטורים ארוכים ומתקפלים אל נקודות החציה. הושלמה הרכבת הגשרים המחברים את גdots התעללה.

מצוידים בכל קלינשק נ"ט ונ"מ מיטלטל או נגרר שהיה בכוחם לשאת. לפנינו עמד להתחולל עימות היסטורי: ההתחומות הראשונות בין התפיסה של מלחמת שריון הינקת בעירה ממלכתית-העולם השנייה, לבין נשק הח"ר של הדור הבא. כאשר החלו לזרום לחדר המיצבים שלנו דיווחים מן השדה, נוכחנו דקה אחר דקה כיצד מתפתחת התמודדות זו.

שעה 03:30-14:45: גל התקיפה הראשון שלנו נחת בסיני. 4000 חיילים פרוסים לרוחב סוללת העפר בין המוצבים. הסירות, כל אחת מהן מאושתת בשני אנשי גוזדי הסירות של ההנדסה, עשו דרכן חזרה.

במשך חמיש דקות, ניתן להבחין בענני אבק כאשר ראשוני הטנקים של האויב דוחרים לעבר התעללה. במקבים רבים, חיל'י הקומנדו שלנו כבר נמצאים בעמדותיהם הקדמיות, וחילינו בראש סוללת העפר יכולם אף הם לירות לעבר כל-שריון ראשון זה מוטל על הטנקים, כל' הנשק הנגד-טנקים הקבדים וטייל הנ"ט שלנו, היורים אל מעבר לקו בר-יל מבסוללות העפר שלנו בגדה המערבית.

בחיפוי אש מס'יעת זו, הונחתת כל העת גם על המוצבים, מתחילות מחלקות הנדסה לצלוח עם משאבותיהן אל הגדה השנייה, כדי להתחיל במלאת פריצת 57 המעברים בסוללת העפר. על-פי התוכנית, עומדות לרשותם חמש עד שבע שעות בלבד להשלמת המשימה. בחוץ המזרחי של האגמים המרים, החלה נחתת החטיבה המפעיטה שלנו.

מוטסינו שבים מגיחת התקיפה הראשונה. עקב הטווח הקצר שלהם, כל מטרותיהם היו בסיני: שdots תעופה, בסיסי טילים, תחנות שיבוש אלקטרוניות ומפקדות צבאיות של האויב. התקיפה עלתה לנו בחמשה מוטסינים (אליה

בשעה 14:00 בבדיקה, חציו 200 מטוסינו בטיסה נמושה את התעללה, וצליפותיהם חלפו בעף מעל לקוי האויב בדרךם למטרותיהם בעומק סיני. בפעם הרביעית בקרירה הצבאית של', היינו במהלך המלחמה עם ישראל.

הכרנו את תוכניותו של האויב להגנת התעללה על בוריה. "שובר יונים" הייתה תוכנית שממנית בנוסח בית-ספר לקדינים. היא חילקה את חזית סואץ לשולש גזרות - צפוןית, מרכזית ודדורית - ככל אחת מהן כוללת את אחד משלושת צירי התקיפה האפשרים לעומק סיני. ההגנה בכל אחת מהגזרות התבessa על שני קווים וכוח תגבורת.

הקו הקדמי: לאורך התעללה. 35 מוצבי קו בר' לב. בין המוצבים, ברוחים של מאות מטרים, נבנו עמדות ירי לטנקים.

הקו השני: 5 עד 8 ק"מ מן התעללה. שלושה גודדים, 40 טנקים בכל גודוד. גודוד אחד בכל גזרה.

tagborot: הוחזקה 20-32 ק"מ מן התעללה. מתקפות התגובה: הערכנו שהאויב יוכל לצאת למתקפת-נגד בעדרת תתי-יחסות בסדר גודל של פלוגות או גודדי טנקים, תוך 30-15 דקות משעת ה"שין". מתקפות-נגד גדולות בכוח של חטיבה, צפויות כשבועיים לאחר שעת ה"שין".

כדי להוציא כוח זה מכלל פעולה, שיגרנו לעברה השני של התעללה חמיש דיזיות ח"ר. הן חציו בחזית רחבה ככל האפשר, מעשה, לכל אורן התעללה.

שלוש הדיזיות הצפוניות היו את הארכמיה השניה. שתי הדרומיות היו את הארכמיה השלישית. עם זאת, תהיה זאת טעות לראותן כדייזיות ח"ר בלבד. כל דיזיזיה הייתה אמורה להגן על ראש הגשר שלא כנגד מתקפות שרין עזות של האויב. לפיכך, תיגרנו כל אחת מהן בחטיבת טנקים (שלושה גודדים); גודוד של תותחי נ"ט מתנייעים 100-ט"ט; גודוד של נשק נ"ט מונחה. בנוסף על כן, היו חיל'י ח"ר עצם

שעה 00:01, ה' באוקטובר: עד עתה חצו את התעלה 800 טנקים ו-3000 יחידות ציוד אחרות – כולם כל רכב שדרוגו בעדיפות ראשונה – באביבעה מדרום חממת ראשיה האגש. רק הגירה הדרומית הרוחקה נותרה בגדר בעיה. החזיה בגירה זו לא קפאה לחליות, אך היהתה איטית למד. המעברים נפרצו, אבל הקrukע החלקלקה גורמה קשיים.

עתה, בשעות הקטנות של הלילה, כאשר עומד לרשותם לבסוף סייע שרירין, ממשיכים חיל'י הח'יר' שלנו בהתקדמותם, ומרחיבים את ראיית הגשר עד 7.5 ק"מ מן התעלה. אין זה מסע תעוגנות. מערכיו השרוין של האויב אינם מאורגנים, ובשורותיהם שוררים בילבול ומבוכה. אך במשך הלילה, אנו מבחינים שמפקדי תתי-יחידות, ואפילו טנקים בודדים, ממשיכים להילחם. אך קורצו, מן הסתם, מחומר טוב מאשר מפקדיהם הבכירים.

פעמים עליה בידי קבוצות טנקי אויב לפוץ דרך אנשי הח'יר' שלנו, להציג אל קו המים ולהפגין את הגשרים והמעבוות. אך זו הייתה ההנחה אבודה. לוחמי הח'יר' שלנו, החמושים במטולי RPG-7 ורימוני נ"ט, משיבים מלכמתה. לפני זרימת המשם נתונם שרידי הטנקים של האויב בנסיגה.

תוֹר עשרים יארבע שעות העברנו לגדה המזרחית 100 אלף חיילים, 1020 טנקים ו-13.500 כלי רכב – היום הראשון של הצלחה הגדולה ביותר בהיסטוריה הצבאית העולמית.

* גנול שאלי כהן כומטכ"ל צבא מצריים במהלך מלחמת יום הcaps. תיאור הצלחה לקו מס' פ"ו "חץיה התעלה". מהורה עיתוי של הספר ואותה או בשנת 1987, בהוצאה משרד הביטחון

חיילים מצרים פורקים ציוד בגגדה המזרחית של תעלת סואץ, תוך אחד המטנים שנפרץ בסוללה באמצעות סילוני מים ביחס גובה

שעה 20:30–22:22: במקהלה השעתיים הבאות

נפתחים כל הגשרים (פרט לשולשה שהקמתם סוכלה בגלובץ בגירה הדורומית). תוך שבועות השיגו אנשי ההנדסה שלנו היישג מדהים:
 ■ פריצת 60 מעברים בסוללת העפר, וגריפת
 ■ לעלה מ-105 אלף מ"ק של חול
 ■ הקמת שמונה גשרים כבדים
 ■ הקמת ארבעה גשרים קלים
 ■ הרכבה והפעלה של 31 מעבורות

שעה 22:22: ההישג מגיע לשיאו החזותי, כאשר התנועה החלה זורמת בכל הנטיibus בעת ובעונה אחת. קרבות הארטילריה בין שני הצדדים נקבע עתה מדי פעם. אך תקיפות האויב של האויב נמשכות – והן מרכזות עתה על גשרינו. מתוך ראיית הנולד, הצבנו את סוללות ה'סאמ' שלנו בהתאם לכך. בשעה 22:30 זוקפת ההגנה, האווירתית שלנו לזכותה הפלת 27 מטוסי אויב.

אנשי ההנדסה עוברים לגדה השנייה, מכונים את הגשרים למקומם, מחזיקים אותם ומניחים מישטחים על קrukע המעלב. קציני קישור של פיקוד הצלחה תופסים עמדות בגגדה המזרחית, כדי לנtab את זרם התנועה למסלולים שייעדו לו. בשעה 20:30, בדיק שעתיים לאחר פריצת המעלב הראשוני, ממש על-פי לוח הזמן, נפתח המעבר הראשוני. הראשוני ב-205 הטנקים של אותה דיוויזיה גולש לשפט המים, והטור מתחילה להזחול אל הגדה השנייה, כשחריקת הסירות החלולות עונה כהן לצוחות ולנקישות של שרשותי.

כאשר הידיעה הגיעו בטלפון לחדר המבצעים, זכרו ש Shinanati לעצמי בתקיפות שלא אוטוש את הרכתי המקורית: את הצלחת הצלחה ניתן יהיה לשפוט רק לאחר שמוונה עשרה שעות. אך חלק מישוטי לחש לי שניצחונו בסיבוב הראשוני,

נגמ"ש מצריים באימוני צליה באגם המר הנגדול

צָלֵיכְחַנְר

את המשימה הקשה של פריצת ראייל שגור לגדה המערבית של תעלת סואץ, ביצעה אוגדה 143 בפיקודו של אלוף (מייל) אריאל שרון. בדרך לכיבוש היעד נאלצו האוגדה ומפקדה להתמודד לא רק עם כוחות אויב עדים, אש توפת רצופה ותנאי-سطح קשים, אלא גם עם סידור פקודות שרירותיות ומונתקות מהמציאות, שהנחייתה עליהם מיפקדת החזית

אלוף (מייל) אריאל שרון

רבי. בשעה 7 בערב כבר נמצאו הכוחות בתנועה והחפ"ק הגיע לאיזור 'כישוף'. רק הדוברות להקמת הגשרים נתקעו בפקקים, בכבישים המוליכים לגזרת הפעולה. עיכובים אלה – תולדת CISלונה המוחלט והנמשך של מיפקדת החזית בשליטה על התנועה בערים – איימו להכשיל את מבצע הצלחה יותר מכל הפרעה ושיבוש, שנגרכו בקרבות העקבות מדם האויב הורייתי לקדם את 'התמסחים' – קלירכב אמפייביים המסוגלים לעبور בחולות שביצדי הכבישים, שאחרי השקתם חוברו לדוברות נשאות טנקים. קידום הוא שאי אפשר – ולמעשה, הצליל – את מבצע הצלחה. משירדה החשיכה, כבר היה הקרב בעיצומו. חטיבה 14 בפיקודו של אל"ם אמנון רשף, תקפה צפונה לאחר שעברה והבטיחה את צומת עכבי-ליקסיקון. רק לאחר שכמאנצית מהחתיבה נמצאה מצפון לצומת 'טורטור'

בפיקודו של האלוף אברהם אדן, נועדה לנצל מיידית את ההצלחה, על ידי מעבר דרך ראש-השער ופריצה לעומק השטח המצרי. זאת הייתה תוכנית הצלחה. בבוקרו של יומם ב', 15.10.1973, כונסה בטאסה קבוצת הפקודות האוגדתית, ושם נתתי את פקודות המבצע לעצילה, בה קבעתי כי איזור הצלחה יהיה דו-וריאנט שבס�ון האגם המר הגדול, וכי הצלחה תישנה מן 'הចזר', שהcheinוט שם לצורך זה עוד בהיווי אלף הפיקוד. עירימת לבנים לאDOMות סימנו את הנקודה בה הוצאה והוכנה לפריצה סוללת העפר הענקית, שערמו לכל אורך התעלה.

קרב הצלחה עד בוקר 16.10: הטייסי לניצחון מכרייע נוצר – ומוחמץ

קרב צליה התעללה, מן הקריםות הקשים, המורכבים והמכריעים בתולדות צה"ל, בוצע על ידי אוגדה 143, אוגדת מילאים עליה פיקודתי במהלך יום הכיפורים. זאת הייתה הפעם השנייה, ובינתיים האחורה, בתולדות צה"ל שהופעלה התקפהليلיה יוזמה במסגרת קרבות משולב על ידי אוגדה משוריינת. התקפה קודמת מסוג זה בוצעה על ידי אוגדה 38, גם כן בפיקודו, במהלך ששת הימים ב-1967, בקרב באבו עגילה ובמיתמי אום כתף, בסיני. בשני המקרים, היו אלה אוגדות של אנשי מילאים, שחרף מורכבות תוכנית הקרב והקשים, גלו יכולת מיצעת מעולה, דבקות במטרה ומילאו משימותם במלואה.

בתוכנית המתקפה הפיקודית – מבצע "אבירי לב" – נועדה האוגדה להגיע לתעלה, לצלוח אותה וליצור ראייל שגור בצד המצרי ("ארץ גושן") ופרוזדור מאובטח מזרחה לתעלה. האוגדה,

בשעה 5acha' צ, 15.10, נפתח הקרב בהתקפת הסחה של חטיבה 600, בפיקודו של אל"ם טוביה

טיג' פטוני על דוברות 'טמסחים' בזוזן גנדזה המשובית של חתעה

מספיק, בשלב זהה, הגם שלא אידאל, והגעת הדוברות להקמת שני גשרים על-פי המתוכנן הייתה אפשרית ללא קשיים מיוחדים, לו רק עשתה מפקדת החזית את המוטל עליה באורך נסוך ונוחש. ב-16.10.1973,غمך, במחיר אבדות כבדות, על סף השגת ניצחון מכריע על האויב המצרי המופתע. הסיכוי הוחזק רק בגל החלטה הבלתי-מצודקת לקיום הצלחה, בתוספת גיריות ורגלים גם ביום 17.10.

16.10 עד בוקר 18: יש גשר, הדברות מוכנות, ואיש איןנו עוזר

במהלך יום ג', 16.10, המשיכו כוחות האוגדה באבטחת הפוזדור ובהרחבת איזור הצלחה וראש-הגשר. כוח הטנקים של חיים ארץ הרחק כ-20 ק"מ מערכה והשמיד ארכעה בסיסי טילי קרקע-אוויר, קודם שחרור לראש-הגשר. בלילה 17-

18 באוקטובר קודמו על 'עכבי' (המנתק בכיל!) דוברות 'וניפלו'. סמוך לשעה 7 של בוקר 17.10 החול בהשquetן וב חיברין | לגשר – מיד לאחר מכון נפתחה על איזור הצלחה הפגזה נוראה מצפון לו. במשך שעות הבוקר הספקנו להעביר 28 טנקים, חיל"ם וציוד נוספים לא הדרעה מצד האויב. לפני התוכנית, נערכנו להזרמת כוחות נספים ולפריצה מיידית מראש והשער ואז, בשעה 11, ניחתה علينا מהלומה מפתיעה: בפקודת מפקדת החזית נאסר לנו להעביר למערב אפילו טנק או חיל אחד נוספים. מזהה 11 "אתם מכותרים ומנותקים", אמרו לנו. מזהה 11 שעות נמצאים על גדת התעללה. אך מפקד החזית, אלף הפיקוד והרמטכ"ל לא ירד לשטח. אילו טרחו לעשות זאת, היו נוכחים לדעת כי איזור הצלחה וראש-הגשר לא כותרו, לא הותקפו ולא הפגזו.

תקופת החסד תמה. החמירים גם התקפות האויר המצריות, שהחלו עוד ביום הקודם. מעתה פועלו אנשי יחידות ההנדסה, תחת הפגזה קשות. עם זאת, יכולנו לדוחוו כי צפוי שהקמת הגשר תושלם עד 4acha'ץ לערך (בפועל, היא הושלמה ב-14.30). בצהרי יום 17.10 הגיע שר הביטחון, משה דיין, לפגישה עם הרמטכ"ל, רב-אלוף דוד אלעזר, מפקד החזית, רב-אלוף חיים בר-לב, האלוף שמואל גנון ומפקדי האוגדות. הוא בקש לקיים את הפגישה באיזור ה'חצר', אבל שוכנע לקיימה מאוחר, ב'כישורי'. גם אני זומנתי לפגישה.

בנסיבות שנוצרו, הודיעתי להם, התchingיב הדבר והتابקש של אוגדת אדן, הממוקמת בסיני ומצרחה לאוגדת, תוטל האחריות למזרחה התעללה. בacr' יתאפשר לאוגדת להתבסס ממערב לתעללה בפרק זמן הקצר בהרבה מזה, שיידרש למעבר האוגדה הננספה. דיין תmr' בהצעה, אך המפקדים הבכירים דחו אותה.

לחילופין, העתית ל?pagegor את הכוונות במערב התעללה ולהכפיפם לאדן, שידרש יוכל לפרוץ למזרחה. דרכ' פעולוז, כאשר אני נשאר האחראי למזרחה התעללה. גם היא ננדחתה. גם כבר הכר הצערני קודם לכך, גם היא ננדחתה. גם בשלב הקשה הזה טרם הבינו בפיקוד הדром, שאין אפשרות להכריע על-ידי אוגדה אחת ושצריך לרכז לפחות שתי אוגדות באגוף אחד, כפי שתענטתי 24 שעות אחריו פרוץ המלחמה.

אחרי סיום הפגישה, דיין לבדו נילואה אליו ל'חצר' וזכה את התעללה. הרמטכ"ל ביקר לראשונה

Ariel Sharon ושר הביטחון משה דיין בהפגנת קרבנות

colonנו השתתפנו בלחימה ממש, מהח"ל בطنק ובגמיש ועד לחפ"ק האוגדתי.

בסביבות 8 בוקר של ה-16.10.1973, כבשה חטיבת 14 את צומת 'טרטורי-לקסיקון', התקדמה נוראה מצפון לו. במשך שעות הבוקר הספקנו להעביר 28 טנקים, חיל"ם וציוד נוספים לא הדרעה מצד האויב. לפני התוכנית, נערכנו להזרמת כוחות נספים ולפריצה מיידית מראש והשער ואז, בשעה 11, ניחתה علينا מהלומה מפתיעה: בפקודת מפקדת החזית נאסר לנו להעביר למערב אפילו טנק או חיל אחד נוספים. מזהה 11 "אתם מכותרים ומנותקים", אמרו לנו. מזהה 11 שעות נמצאים על גדת התעללה. אך מפקד החזית, אלף הפיקוד והרמטכ"ל לא ירד לשטח. אילו טרחו לעשות זאת, היו נוכחים לדעת כי איזור הצלחה וראש-הגשר לא כותרו, לא הותקפו ולא הפגזו.

במחיר האבדות הכבדות לא רק שביצעונו את המשימה, אלא המצב שנוצר היה טוב מהמצופה. ציר 'טרטורי' אמן לא נפתח, אבל היה זה ציר משוני. כביש 'עכבי' המנתק בכיל, היה פתוח לתנועה מוגבלת ביום ובלתי-מוגבלת בלילה. מינהלתיים בעלי הנעה קדםית, נעו ללא הפרעה והונעו עליו כוחות, התמסחים והדוברות הפגיאות פונו מאות פצעים. כל-ירכב קרביים וכלי-רכב מיניהם נפגשו בעלי הנעה קדםית, נעו ללא הפרעה גם בקרים שמדרום ל'עכבי'.

'ניטוקנו', כמו 'פטיתח', כביש 'עכבי' יותר מאוחר, לא היו אמיטיים ונבעו מכך שאיש מימי' מפקדת החזית לא ביקר בשטח. חורף כל הסבר, חזרו והשמעו באזני את הטענה: "אתה מכותר, אתה מכותר". יותר מאוחר למדתי שאוותה בהלת שווא בפיקוד החזית ובמטכ"ל, גרמה להם אפילו לשקל את החזרת כוחותינו לגדה המזרחית.

הטענה של "המתנה לגשר" הייתה גם היא חסרת בסוד. דוברות התמסחים היו אמצעי גישור

לקסיקון', התברר שהיא מוקפת במיתחים מצרי, אשר בשעה 9 בערב לעיר התעורר לחימם ופתח באש קטלנית. המערך המצרי חזק שבאיזור 'חווה הסינית', שלט מקרוב על ציר 'טרטורי' ומנע את פתיחתו.

בחשות הכוחות הלוחמים מצפון ומזרחה, התקדמה על ציר 'עכבי' חטיבת הצנחנים בפיקודו של אל"ם דני מיט, עם שני גדודים, דוחסים בזחל"םים ששמעליהם סירות גומי הפותחות. היא המשיכה לצומת 'חלה' ונכנסה ל'חצר'. אחר חצצת הגיאו לשם גם התמסחים, טרקטורים והחפ"ק. הצנחנים נכנסו למים ובשעה 01:30 דיווחו: "אקספלוקו" – אנחנו בגדה המערבית.

עד שעה 3 בלילה נערכו באיזור הצעמיה החלalias הסבוכה שמעבר לתעללה, 700 צנחים עם כ-500 כלי נט' נישאים. עד הבוקר היה רוחב ראש-הגשר 3 ק"מ. בנייתים נפרצה הסוללה והתמסחים הושקו וחוברו לשלוש דוחבות. בשעה 7 בוקר ה-16.10 החלו חוצים הטנקים הראשונים מחתיבה 421, בפיקודו של אל"ם חיים ארץ.

במשך הלילה ראיינו ושםנו את הבזקי והתפוצצות הלחימה, והאזנו לדיווחים ברדיונ. אולם רק משהיר היום יכולנו להתבונן סביבנו. לעינינו נגלה המראה הנורא ביותר שראיתי מימי' מצפון ומזרחה ל'חצר' היו מותלים, מנופצים ושרופים, כחמשים טנקים וכמה כל-ירכבים אחרים שנלו, ומספרם כ-150 טנקים ומאובטנים גמ"שים ורכבים שונים של האויב. בכל-ירכב והצדיהם היו מותלים עשרות הרוגים, שנלו ושלתם, לעיתים ממש אלה ליד אלה, לוחם עם אויבו, קנה נוגע בקנה.

באוטוليلיה מר נפלו כ-500 מלוחמי האוגדה ומאות נפצעו. אבדות האויב היו כבדות בהרבה. היה זה אولي הקרב הקשה ביותר של צה"ל מעודו.

שבתי והסבירתי שאין בכך כל צורך, וכי אני הוא המפקד במקום ואני ריגש ממי לכל סיכון אמיתי לפזרודור. פניתי נפל על אוזניים עRELות.

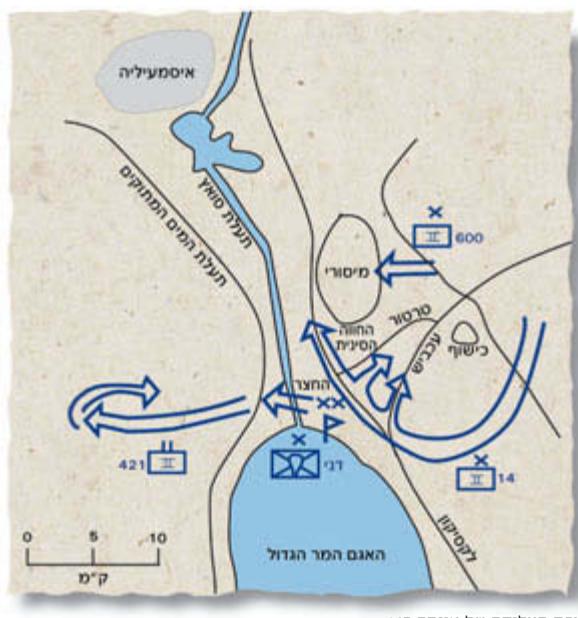
בצ'ר ל', פניתי שירות לשר הביטחון, שהיה היהיח אשר ביקר בחזית האוגדה מדי יומם ולכן הכיר את המצב בה לאמתית. פניתי למיפקדת הפיקוד הביאה לביטול הפיקוד.

לאחר המלחמה הבועתי בפומבי את דעתך, שהיה עלי לספר לבצע את הפיקוד הزادת, ולשאת בתוצאות. האושטמוי בא"ידיאולוגיה של חסור ממשמעת". אך ועדת ארגנטט (ועדה מלכתית בראשותו של השופט העלוי שמעון ארגנטט, שחקרה את מחדלי מלחמת ים היפנים) פסקה, שהשאוף במקורה זה עומדת בדרישות המשמעת העבאיות.

כל שחולף הזמן רק גוברים בקרבי היעם והכאוב על מנת הפיקוד המטופשת היה ועל עצמו, שציתתי במקום לסרב לה; כמו הכאב על הטנקיסטים האמיצים, שייצאו להתקפת התאבדות מיותרת ונספהו בה. מיום שישי 19.10 ואילך, הרחכנו את ראש-הגשר כלפי מערב ועד תעלת המים המתוקים, ההולכת מן הנילוס לאיסמעליה. בקו זה, ובקו פוחת או יותר מקביל מזרזת לתעלה, מצאה אותנו הפסקת האש. התארגונו ומגנו את הנפולים, והם היו הרבה מאד (קביעת מספרם המדויק הייתה משימה קשה, כיון שהיחסות רובות הוכפפו לאוגדה ויצאו ממנה תוך כדי הלחימה).

וזה הייתה מלחמה קשה. "מלחמות של החילאים" – כינו אותה אז. קרב הצלה היה ניזחונם הגדל של הכוחות הלוחמים בשדה, של כל האוגדות ובתוכם כ-40 אלף חיילים מיילאים וסדי, מכל הilities והזרועות: טריון, צנחים, חיר, תותחים, הנדסה, מודיעין, רפואה, תחזקה, חיל אויר ויחידות של חיל הים, שלחמו במסגרת אוגדה 143.

זה היה ניזחונו של הטנק, שהיה ויישאר נשקי הרכעה של צה"ל, כשהוא מופעל בקרב משולב עם כוחות אחרים. כל זאת, על-ידי לוחמים שהאמינו וידעו שעលיהם מוטלת האחריות לקיומה וביטחונה של ישראל – ואנו זולתם. צלחת התעלה שנינתה את פני המלחמה מתבססת לניצחון, והוא שהביאה בסופו של דבר לחתימת הסכם השלום הראשון בין ישראל למדינה ערבית – מצרים.

מפת הצלהה של אוגדה 143

שמצפון לחווה הסינית, בנימוק שהדבר 'הכרח' לשם הרחבות הפורזדור ואבטחתו. היה זה נימוק חסר שחר. מערך 'מיסורי', אומנם המערך חזק, עמוק והמושבר ביותר של הארמיה השנייה, לא סיק את הפורזדור ואת התנועה בו. חטיבה 600 – העוצבה היחידה של האוגדה שנותרה במרזה, אחרי שחתיבת 14 חצתה את התעלה ב-19.10 ופעלה לכיוון איסמעליה – כירסמה בהדרגה את 'מיסורי' ויכלה להמשיך בכך בלי להסתכן בהסתערות חטיבתית.

הדרך הייעלה, והמעשית היחידה, למיטוט מלא של כל דרום ראש-הגשר של הארמיה השנייה, ובכלל זה מערכ 'מיסורי', הייתה התקדמות מהירה צפונה ממערב לתעלה, עד איסמעליה ומצפון לה. אך השגות המונומוקות להימנענות מהסתערות על 'מיסורי' נדחו בכל הדרגים. בלילה ברירה פקדתית על מח"ט 600, טוביה רביב, יצאה להתקפה.

צפיתי בהתקפה מן הגדה המערבית. הובטח לה סייע אויר מאיסבי, שלא ניתן. ריאיתי את הטנקים מסתעררים על מערכ 'מיסורי' ומתפוצצים זהה אחר זה. חטיבה 600 יצאה להתקפה עם 40 טנקים, ואחריה נותרה עם 19 בלבד. היה זה קרב חסר ערך ואבוד מראש. בששת הימים האחרונים, ובשבוע שלפני כן, כוחות נכנסו לא אחת, לפרקורי, לקרבות אכזריים ועקובים מדים, פשוטו כמשמעותו, אבל נחוצים. ההסתערות על 'מיסורי' הייתה מיותרת ונבעה מיידיעה ואיהנה של המתרחש מלפנים בשדה הקרב.

מיפקדת החזית לא אמרה די, ופקודה עלי לשוב ולהתקוף את 'מיסורי' עם מה שנותר מחתיבת טוביה; ואם עצמתה חלהה מדי בעניין, עלי לתגברה בכוחות שיווגן מן הגדה המערבית.

במערב התעלה רק כעבור ימיים, בצהרי יום ו', 19.10. מפקד החזית ואלו הפיקוד לא ביקרו כל בחזית האוגדה, בימי קרב הצלחה.

ב-17.10 בשעה 4:30 אחאה "צ' הושלם גשר הדוברות הראשון. בימים נמצאו גם שתי דוברות תמסחים, ו'עכבי' כבר הוכרז רשמי כ"פתח" עוד קודם לכך. אבל האיסור שהוטל על העבר ע"פ פיקודו לא חיל נסיך אחד" לא בוטל, וכך אחר לא הגע.

ב-11 בלילה החלה אוגדת אדן לחצות את התעלה מעלה הדוברות. במשך שבע שעות עמדו ללא שימוש הגשר הגמור ושתי דוברות התמסחים הגדולים (השלישית, הקטנה, נפעה). מאז שנסתיימה העברת הכוח המשוריין של ארצו ונitin היה להמשיך מיד בהעברה רצופה של כוחות נוספים, חלפו (מודיק יותר, בזבזו לרייך) כ-35 שעות יקרות.

ଓוגדת אדן החלה בפריצה מרראש-הגשר רק בבוקר יום ה', 18.10. אבל עתה ניתקלה במיתחים מצריים. במשך היום עלה בידה להתקדם רק כ-5 ק"מ מרראש-הגשר – מרחב שטמיים קודם לכך ריק היה ריק מכוחות אויב, וחיים ארד פעיל והעמיק בו כרכזנו. הפריצה לעומק ולעורך המצרי התרחשה רק ב-19.10 – ככלומר, כשלא ימכוות מאוחר מדי. גם במועד מאוחר זה לא יכולו המצרים למנוע את כיתור הארמיה השלישית ואת התיצבונותנו ממתחוויה מהלומה מקהיר, אבל הסיכוי לסייע את המלחמה בניצחון אסטרטגי ישראלי – הוחמצ.

בימים 18.10 פתחה חטיבה 600 את ציר 'טרטור'. סגני, יעקב (ג'קי) אבן, קידם עליו את גשר הגללים, אשר עד חצות ליל 19-18 באוקטובר, וחתך אש כבדה, הוכנס למים והואן לשימוש.

חטיבה 14 עם גוד 'שקד' כבשה באוטו ים את מבני 'החווה הסינית', והמשיכה להתקדם צפונה. ממערב לה המשיכו הצנחנים וחטיבה 421 בהרחבת ראש-הגשר כלפי צפון ומערב, כשמה תוקעים דגלי ישראל על כל רמפה מצריות שכבשו. המכחה זו של חידתת ההתנגדות לכוחותינו הלחוצים מזרחה לתעלה.

עד הפסקת האש, פרשת 'מיסורי'

כבר קודם לכך הגיעו למסקנה, שאת המאמץ העיקרי של צה"ל בארץ גושן יש להפנות צפונה, לעורך הארמיה השנייה, במקומות דרומה ולעורך הארמיה השלישית. חזרתי ודרשתי לאפשר העברת כוחות נוספים של האוגדה מזרחה למערב, במועד מוקדם די לכיבוש איסמעליה והתקדמות מצפון לה. דרישתי לא אושרה, והחל מה-18.10 פקדו הרמטכ"ל ומפקדת הפיקוד לבצע התקפה חזיתית על מערכ 'מיסורי'

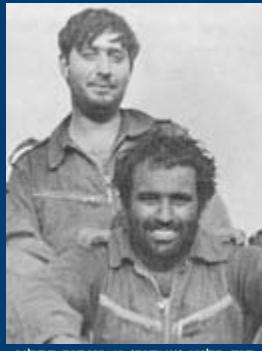
אלביט מערכות עם השריון לאורר כל הכל

אלביט מערכות, המczyידת את טנקיו
השריון במערכות בקרת אש ובקרת צירח
מתוחכבות, מברכת את חיל השריון,
מפקדי וחילציו-ביום חגם.

אלביט
מערכות בע"מ

כל האופק

דוד קליאון (מאתה) ואביגדור קהلون
בהפוגת קרבות (1973)

יש לא הילינר גיבורים. בסך-הכל רצינר להישרד*

בקורי החלום. אבל אז אני סוג בעיטה בגב
מקהלי, ששואג בשארית כוחותיו: "קליאון, תיראה!
תן לי טוח", חזרתי בין רגע לעצמי,
הצטער מחלון התצפית ולא האמנתי למראה
ענין. חמיש-עשרה שניות וארבעת הטנקים בער
לא הגיעו. חמיש-עשרה שניות השמדתי ארבעה
טנקים?
כן, והפעם זה לא היה חלום.
לא חשבנו על המות, רק על החברים. לא היינו
גיבורים. בסך-הכל רצינו להישרד. או אנחנו אנו
הם. ומיל שרד – ניצח.

*מתוך דברים שנשא דוד קליאון, בעצרת לזכרון 50 שנה
לחטיבה 7, שהתקיימה מטרון, אוגוסט 1998. קליאון
שירות כתותחן בצוות הטנק של סא"ל אביגדור קהلون,
בקורות רמת הגלן

את הכוחות האלה, שגורמים לי להמשיך
ולהתקדם לעמק הבכא. בלי עזזה, בלי עתודה,
בלי תקווה.

ואז, בתwichת, ראייתי מולי ארבעה טנקים
ענקיים, מפלצתיים, עם דגל אדם. טוח של
עשרה עד 40 מטרים מהטנק שלנו. זה לא יכול
להיות. אתה חולם, קליאון, מילמלתי לעצמי. אתה
בسرט אימים. זה סרט זו מציאות מדומה. תמשיך
לשון ואחריך תתעורר מחלום הבלוז הזה.
אביגדור קהלי העיר אותו בשאגה: "קליאון, תיראה,
תיראה!"

אני מביט בפריסקופ וועשה לי ירוק בעיניים.
הטנקים הסורים היו כל-כך קרובים, שהם נראו
בעינית כמו כתמ ירוק ענק.
אני בוהה במחזה התעתועים זהה, עדין לכוד

אחרי ארבעה ימי לחימה, נשארנו שבעה טנקים
בגדוד מtower 44. הארטילריה טיפפה علينا
בשיגרה נוראית, שסופה אינו נרא.

אי-הידיעה מה יקרה بعد שנייה, כיבתה כלרגש,
כל ניסיון להשוף מה באמת קורה שם בחוץ.
התבצרנו במיצוי הרגע, ביצור ההישרדות
שבמצבים כאלה יש לו חיים משלה.

כל דרום רמת הגולן הייתה כבושה. Komandos סורי
השמיד את פלוגת הסיוו. מישחו אמר בקשר
ששדרה של 40 טנקים סורים מתקדמת לעברנו,
ואחריה עוד שדרה של 40 טנקים ועוד 40. "אני
פסיק לסתור!" חירחר הקול במכשיר הקשר
והיאosh עזק ממיתרי גרון.

רוב החבירה היו פצועים או הרוגים. הגוף והנפש

כבר לא יכולו לשאת בנטל. תהיתי מאי אין שואב

לְדִינְכֶּס

**"لتמוך איש ברעהו כדי שנהיה ראויים
למתת הנורא והגדול שהיגשנו לארץ ה'ז"**

שרה וספי *

אדרבר על עצמו, כי בזאת ודאי אבטה כל אחת ואחת מאיתנו.

יום יום אני חייה עם זיכרנו הנואצל של אובדן. שעה שעיה אני נשאה בקרבי את כאב געגועי, ימים של בכיה ועצב.ימי החג מהholes בתוגה, מועדים וצינויי דרך הופכים לבתי ובליבי אנדרטה צורבת.

חולפות העונות, הגוף זולג על חלוני עם בכ"י החריש עלי שלא חזיר, על בעלי שלא שב. על אהבה צעריה של נישואי, ובני שלא זכה לטעם ממנה. על ילדי הנוראים שקראו לאביהם ולא היה מענה.

חחיים ממשיכים. היכולת שלי לאגור כוחות נפש, לחוש את האביב והסתוי, את פוריות האדמה, כדי לדעת שפקיעות שתתלונו בסתו יפרחו באביב – היכולת הזה הופרתת על ידי בני משפחה ידידים ומשפחת השראיון הרחבה. אין בפי מילים להודות למשפחת השראיון שעמדה לצידי וודעה לתת לי כוח, כאשר בני נפל לבנון. השתתפותם בכל מועד מחזקת אותנו.

מושט על כולנו לתמוך איש ברעהו, כדי שנוכל לשאת ולהיות ראויים למתת הנורא והגדול שהיגשנו לארץ ה'ז.

למקום זה בו נאספנו להתייחד עם זיכרנו, חשיבות עלילונה. חשוב כי יסתובבו פה אנשים חיים, מנער ועד זקן, ילמדו על פועלם של הנופלים, על מורשת הקרב ועל ערך הרעות.

אנדרטה זו לא תהיה קיר שיש קר ווזום. אנדרטה זו היא צו עבורנו, קריאה אילמת לסובלנות, הגינות וישראל ואנושיות – כדי שנהיה ראויים למתת ולא נחש שקורבןנו היה לשוא.

ברצוני בשיר של שי. מצחה: "tan לנו כוח שוב לשאת ברעהה על כפינו / את מגש הכסף – תפארת בנינו / tan לנו כוח לשמהו / ולבקות עד כלות / tan לנו כוח להכיל בתוך הלב האחד / את שכירון המשמחה הגדולה ואלפי היגנות".

* מתוך דברים שנשאה שרה וספי, אלמנה ואם שcollה, בעצרת הזיכרון של השraiון, אוקטובר 1987. בעלה, סא"ל יואב וספי ז"ל, נפל ב-16.10.73, באיזור תל כドנה ברמת הגולן, במלחמת יום הכיפורים. היה בן 33 במוות. ארנן וספי ז"ל, בנים של שרה וויאב ז"ל, שרות בפלוגת טו"ר של הצנחנים, נפל ב-8.5.83, בהרי השוף לבנון. היה בן 19 במוות.

אחי גיבורי התהילה

האנדרטאות הראשיות של חטיבה 7 נוצרו בשלבי שנות 1973-1974. האנדרטה הראשונה נחנכה בספטמבר 1973, לרגל מלואות כ"ה שנים למדינת ישראל. היא הוקמה ליד חורבות המבצר צלבני לטרון, דרום-מזרחית למינר השתקנים, מעלה בונקר של צבא ירדן שנכבש במהלך מלחמת ששת הימים. לא הרחק משם נירה החרטיבה את קרבנותיה הראשוניים, במסגרת המערכת על ירושלים, במהלך מלחמת השיחורה.

האנדרטה היא סלע, המורם על כן הגבוה מקומת אדמה. למרגלותה הכן עמוד סמל החטיבה, כפי שנוצר בה בראשית דרכה.

חוודש לאחר שנחנכה האנדרטה פרצה מלחמת יום הכיפורים, שבה לחטיבה 7 בצפון רמת הגולן. מיד לאחר המלחמה, הוקמו אנדרטאות קשורות לנופלי החטיבה, בדרך עמק הבכא ובצפונו.

האנדרטה בדרום, חלקה עשויה לוחות של טנק צנטוריון וחלקה קנה תותח של טנק, היא לויירם של מטיב חיליל ומפקדי חטיבה 7 ו-188 הנספחים אליה. הכתובות החקוקה עליה אומרת "מעטים מול רבים השמידו 250 טנקים ובלמו נחשול הצבא הסורי, שאים על קיום המדינה. כבוד לגיבורינו. 9-6 באוקטובר 1973".

האנדרטה בצפון, המוקדשת לנופלי גדור 77 מלחמתה, היא מורכבת מלוחות של טנק צנטוריון ומקנה תותח של טנק, אלומן שלא לאנדראטאות האחרות היא כוללת את שמותיהם של 21 נופלי הגדור בעמק הבכא. הכתובות בכינסה לאתר מעלה על נס את עוז רוחם של הנופלים, ש"ידעו שרק בגוף להציג הם יכולים את יושבי הגליל והגולן".

שתי האנדרטאות הללו הוקמו זמן קצר לאחר מלחמת יום הכיפורים.

אנדרטה נוספת, המנציחה לוחמים של חטיבה 7, הוקמה במישריף חרמוני, לצד הכביש שבין אל-רום ובוקעתה. היא בנויה ממדפים של טנק. על אחד מהם כתוב: "כאן נפלו לוחמי פלס"ר – חטיבה 7".

על מדף שני, שלימים הוחלף בלווי מעצב, חרוטים שמותיהם של 24 נופלי הפלס"ר (פלוגת הסיור) במהלך מלחמת יום הכיפורים. גם האנדרטה זו הוקמה מיד לאחר הקרבנות.

תעודת זהות

חטיבה 7

החטיבה הוקמה: 15 במאי 1948, א' באיר תש"ח.

המפקד הראשון: סא"ל שלמה שמייר.

מיצנה החטיבה:

גדוד משוריין 79, בפיקודו של חיים לסקוב, ובו שתי פלוגות שריוןיות מסוג וויט ופלוגת צחל"מים
 גודוד חי"ר 71, בפיקודו של יהודה ורבר, ובו שלוש פלוגות חי"ר
 גודוד חי"ר 72, בפיקודו של צביקה גילת, ובו ארבע פלוגות חי"ר ופלוגה מסייעת

מלחמת העצמאות - 1948

מפקדי החטיבה: סא"ל שלמה שמייר, ואחריו סא"ל בן דונקלמן
 הקרבנות הבולטים של החטיבה:
מייצע "בן-גון" א' ו'ב' - שני ניסיונות לכיבוש לטрон לשם פריצת הדרך לירושלים.
 כיבוש שטחים השולטים על התוואי, בו נסלה מאוחר יותר "דרך ברומה".
מייצע "דקל" - טיהור וכיבוש הגליל התחתון.
מייצע "חירם" - כיבוש הגליל העליון המרכז.

מלחמת קדש - 1956

מפקד החטיבה: אל"ם אורן בן-ארן.
 הרכב החטיבה: 1 גדוד טנק שרמן, 1 גדוד טנק AM, 1 גדוד חרמ"ש,
 1 גדוד חי"ר ממנוע על משאיות ופלוגת סיור.
 החטיבה תלה את חיומת באיזור קצינה ואום שיכון. לאחר מכן נעה דרך מצור הדלקה וככשה את ابو עגילה וסכר הרואיפה. בהמשך חדרה לעומק שטח סיני, דרך ג'בל לבני, ביר חמה וביר ג'פה, עד שהתייצבה כ-16 ק"מ מתעלת סואץ.

מלחמת ששת הימים - 1967

מפקד החטיבה: אל"ם שמואל גון (גורודיש).
 הרכב החטיבה: 1 גדוד טנק צנטוריון, 1 גדוד טנק פטון,
 1 גדוד חרמ"ש ופלוגת סיור.
 החטיבה פרצה דרך חאן יונס וככשה את מערכי רפיח, שיח חזיד והג'ירדי ואת העיר אל-עריש. בהמשך חדרה לעומק שטח סיני דרך ג'בל לבני, ביר חמה וביר ג'פה, עד הגעה לתעלת סואץ.

מלחמת יום הכיפורים - 1973

מפקד החטיבה: אל"ם אביגדור (ינוש) בן-גאל.
 הרכב החטיבה: 3 גדוד טנק צנטוריון, 1 גדוד חרמ"ש ופלוגת סיור.
 החטיבה בломה פריצת כוחות סוריים בצפון רמת הגולן. בסיום קרבות הבלימה הובילה החטיבה את המיתקה לאגלו הסורי, והשתתפה בקיבוש המובלעת. כמו כן נערכה החטיבה לבליית התקפות הנגד של האויב עד תום המלחמה.

מלחמת שלום הגליל - 1982

מפקד החטיבה: אל"ם איתן קינן (קאוול).
 הרכב החטיבה: 3 גדוד טנק מרכבה (סימן 1), 1 גדוד חי"ר ופלוגת סיור.
 במהלך המלחמה זו לחמה החטיבה בגזרה המזרחית נגד הצבא הסורי, ונגד מחבלים, החטיבה נעה בכיוון המזרחי ביוטר עד לכפר ינטה, כ-25 ק"מ מdashק.

תדי ראן קשור לכוחם אוותך לשדה הקרב הדיגיטלי עם מבחר מושלם לפתרונות תקשורת טקטית בפרט צבאי מלא

PRC-710 + TACTER-31

PRC-710

מכ舍יר קשור צבאי מזפן ומודולר. תדר נישא בכף היד, הקל ביוטר בעולם.

PRC-624

מכ舍יר קשור נישא בכף היד, התחליף המתחאים ל-מ.ק. 77.

VRC-120

מכ舍יר קשור האידיאלי לרכימת מחליף את דוד ה-12" VRC-12".

HF-2000/6000

מכ舍יר קשור ת"ג קל משקל ובעל יכולת העברת רוחניים בקצב גובה.

CNR-900

מכ舍יר קשור מזפן ומודולר. תדר לחול.

Tacter-31

מסוף מחשב תואם P.C. בני תחראי סביבה צבאיים מלאים וכוכל בקר תקשורת דו ערכוי, מופעל ע"ז נגישה במסך או באמצעות לוח מקשיים. נבחר כמחשב סטנדרטי ע"ז חיל המיל'יס בארץ.

GRC-400/2000

רדיו טכפו רב ערכוי היכול אפסע נלי"ז ומעבiri מידע בקצב עד S/8MB.

ITACS

מערכת תקשורת מרחבית טקטית למפקדות.

CNR-900

HF-6000/PRC-6020

Tacter-31

GRC-400A

(במ"מ אבחון) VRC-120

תדי ראן

בית קשור שלך

לפרטים נוספים: תדי ראן קשור בעמ'

רחוב תשופט 26, תל-אביב 58102 טלפ: 03-5574484, 5574270 פקס: 03-5574661, 5574500
e-mail: marketing@tadiran-com.co.il http://www.tadiran.com.co.il

VIDCO INDUSTRIES LTD.

חברת וידקו, יצרנית שרוול תרמי לטנקים
המערכה של צה"ל, מברכת את לוחמי
חיל השריון בשנת היובל למדינת

LETAL

ברכות לחיל השריון ביום חנו

ארט איזה וגבוע

מחלים

עובד מנהלת קו מוצר פינון

חברת מערכות חמש

מ"פ, שנכח בטקס סיום המקבצות של המחו"ר הנוכחי בטלרין. כל המפקדים, לא יוצא מהכלל, מסכימים שיש לצמצם את הנוכחות של ההורים בשטח. "ילדים לא קשח. הם בעצם אומרים זאת, אבל להורים שלהם קשה מאד. במקרה שלנו, אני יודע כמה 'שעות הורים' יש למג"ד שלו כל יום. הוא עושה כל מאמץ להודיע אוטם מעליינו, אבל הם מגעים ומטערבים במהלך העבודה השוטפת. פעם הם מצליחים לבטל ריתוק לשבת, פעם אחרת הם יוצרים מהומה כשנदמה להם שנעשה עול לילד".

"אנחנו חיים ועובדים עם החילאים, ללא התנסאות, ללא שמיות מרחק. בגובה העיניים. התערבות מוגזמת של ההורים רק מכבדה ומזיקה", אמרו מפקד מחלקה.

מאושר להיות כאן

ומה אומרים החילאים? שניים שנבחרו, שלא באקרוא, על ידי המ"פ, נטו להסכים עם דעתו מפקדיהם (במאמר מוסגר יצוין, כי הניל בחרו מיזמתם לשורת ברשון וצורך זה אף העלו פרופיל, כך שפרק אם הם יכולים לשמש מיגדים מייצגים). יושי, מכפר הרא"ה, אמר מפורשות: "בחורתי באופציה של השריון. היו לי אופציות אחרות, אבל אני החלטתי והשגת את מה שרציתי. בהמשך, אני מקווה להגיע לקורס מפקדי טנקיים ואחר-כך גם לקורס קציני שירות". אביו, מסדר גאות ויחידה: "העוצמה של הטנק היא משחה. ידוע שהטנק מנצח במלחמה, ואני מאושר להיות כאן". שני חילאים אחרים הודיעו, שההתערבות של ההורים עזרת לעיתים את גבול הטעם הטוב. זה בסדר שההורים יהיו מעורבים, אבל במידה. אנחנו כבר לא ילדים והצבא צריך לקבוע גבולות למעורבות של אבא ואמא".

שייח' שריראים למרגמות ה"ב" (מרכז סיון 3)

על מוטיבציה סמכוריות ובישועות הורידים

שיחת גליה עד נocket עם בוגרים טריים של מחוז מקבצות השרון ועם מפקדיהם

דן אל

שיריחיבו את סמכויות המ"מ. שיתנו לנו אפשרות להיות ליום, להיות יותר עצמאיים, להעניק הסטודיו בשלשות, פחות או יותר, ליד קו היזון של חיל השרון ב"יד השירות" בטלרין. מישחו טנקים, ירושמי במקורה. "סמכים עליין, על המ"מ", אבל אנחנו מוגבלים כלפי החילאים", אמר רונן. "הקביעותזה של שבע שעות איזמו, מקשה علينا מאוד. היו צrics לשאל אותנו או לפחות לאפשר גמישות".

ההורים ייצרים מהומה

במקביל,פה אחד, ומוביל להסתמך על מישאים או סקרים, הקבינה הצוירה יוצאת חזץ נגד הזימון היישר. "למ"מ שעשה את הדרך בזימון ישי, אין מעמד בפלוגה מיבצעית. הנוגה הזה של זימון ישיר פועל נגד הקצינים", אמר מ"מ אחר. "הזמן שהצבא מutowה בשיטת הזימון היישר, שמשאיר את הקצין יותר זמן בשירות יותר זמן קצר", יצא בהפסדו של הקצין עצמן. הוא צרע להתמודד עם בעיות, שקצינים אחרים מתגברים עליו בקהלות. אין לו מימי לחתת דוגמה, ממשום שלא היה חיל, ולא היה מפקד טנק. הוא נזכר למים העמוקים של מפקד מחלקה, אם בקורס ציון, ואם באימון צמ"פ, ללא הכשרה מסקפת", אמר

טקס סיום המחו"ר האחרון (גיוס פברואר-מרץ 1998) של מקבצות שריון. כל הבוגרים הטריים הסטודיו בשלשות, פחות או יותר, ליד קו היזון של חיל השרון ב"יד השירות" בטלרין. מישחו העבר בקהל ענות חולה את המיסדר, אם אפשר לקרוא להה כך, לדום ולנוח וחזור חלילה. הנשק האישי היה מונח מאחור, בחצובות.

הטקס היה קצר והחניכים המצעינים זכו למחיאות כפיים רועמות מהעומדים בשלשות מתוך. שירתה הימנון הלאומי צלעה משהו, אבל את החסר השלים השרוניים הטריים ומפקדיהם החוטרים במוטיבציה, מסירות וגאווה. "97 אחוז מהחניכים שלי", מספר רונן, מ"מ טנקים צעיר, בן כפר מס במקורה, "מרוצים ומלאי גאווה מהשירות בשרון". המחלקה שעלה מפקד רונן, יש צען, מרכיבת בעיקר מבני ישיבות הסדה. במחלקה של נוריאל, מ"מ יותר מבוגר מאשר לקורס קציני שירות, החתך האנושי הוא מכל טיס וקורסים דומים. העביה העיקרית עם השירות בשרון, היא שאין למתקיים מפסיק ידע על החיל. עד שהם מגיעים אלינו הם מושפעים מהគותה האדומה, וההילה שמתלווה אליה באזרחות", קובע נוריאל.

"בשלב הגיוס המוטיבציה היא נמוכה", מודה סרן אילון, שליווה את פלוגת המסייעים השicket לחטיבתו. בסיום הרגילה יפקד על הצמ"פ כמפקד הפלוגה. "הם לא יודעים שהה צמ"פ שדווקא כאן, בחטיבות הסדירות של השירות, התורמה, גם למדינה וגם להם כוחמים, אנחנו המירביה. אך בשלב לימוד המוטיבציה שלהם". כבר מצלחים להכפיל את המוטיבציה שלהם". הקבינה הצוירה של חיל השירות, יש מוטיבציה גבוהה, אבל גם טענות כלפי המערכת, על המגבלי המוטலות עליהם. "אנחנו מבקשים

50 שנות שריון

סגן יעל קרו

מדינת ישראל חוגגת 50 שנה, ובגני התערוכה בתל אביב הוצגו במהלך מלחמת אוגוסט הישגיה ב-50 השנים האחרונות.

עם כל הכבוד להישגים בתחום החקלאות, התקשורת, התעשייה והمعدן, עיקר גאוותה של המדינה הוא על צבאה – הlohדים, הכלים והឧשיות הביטחונית. מה הפלא שהמיגן הצבאי בתערוכה משך אליו את מרבית המבקרים.

בתוך תערוכת צה"ל, בין חיל השריון היה אטרקציה מרכזית. הכניסה לביתן עברה דרך טנק פטון חצי לשניים: תובה (החלק התחתון והמאיסבי יותר ובו המנווע והזחלים) וצריח (החלק העליון ובו אמצעי הלחימה). בובות של ארבעת אנשי הצוות – נהג, תותחן, טען ומפקד – ישובות כל אחת בעמדתה (בימים רגילים מוצג הטנק החצוי באתר השריון בלטרון).

בموقع תערוכת השריון, במתחם דמי שדה קרבי, מקום טנק 'מרכבה' סימן 3 (בז), אחד הטנקים הטובים בעולם. מערכת בקרת האש המתקדמת שלו מאפשרת השמדת מטרות ברמת דיוק גבוהה, הן מיצב נייח, הן בזמן הסתערות ותנועה מהירה. הטנק מצויד במנוע רביעומעה (1200 כ"ס), המאפשר לו לפתח מהירות גבוהה גם בתנאי שטוח קשים.

את חצי שעה ביצעו מט"ק (מפקד טנק) ומדריכות שריון לעיני המבקרים מסלול צוות פעיל: המפקד העביר תידור קצר, צוות הטנק תפס עמדות וביצע ציוד של החריח ויריבמקלע. הכל נעשה בעזרת פירוטכניקה, שננתנה לצופים תחושה של קרבי אמיתי.

מי שבקש לדעת איך נדחסים ארבעה אנשי צוות לתוך החריח, ואיך נראות מטרות אויב שהושמדו מטור הטנק, הזמן לצפות בסירטון שצולם בתוך תא הצוות של טנק ה'מרכבה'.

באחת מפינות הביתן היה חדר ראיית לילה: הטנקים של חיל השריון מצוידים במערכת ראיית לילה מהטבות בעולם, פרי פיתוח ישראלי. בעזרתה ניתן להזות רק"ם אויב ממוקך רב ובתאי ראות קשים. פיתוח ישראלי נוסף הם של הסימולטורים, המשמשים להדרכת לוחמי השריון.

עוד היובייטן: אתר האינטרנט של השריון ותיעוד מצולם של המסלול אותו עבר השריון, מהטירונות ועד קק"ש (קורס קציני שריון).

**תערוכת היובל איפשרה גם לציבור הרחב מגע בלתי-אמצעי
עם העוצמה האדירה והטכנולוגיות המתקדמות של חיל השריון**

עושות להם בית-ספר

הרוב המכריע של סגל ההדראה בבית-הספר לשרין הן מדריכות. מבחינתן, מדובר בשירות ייחודי התורם לביטחון העצמי ופותח להן דלת למקצועות גברים. בוגרי מסלול ההדראה מעידים, שהן יותר מקצועיות ויתר טובות מהבנות המדריכים

סא"ל (AMIL) דודו הלוי

הנהגים בהלם מוחלט

האחריות המוטלת על כתפיהן הענוגות, רבה ובגדה. אחרי שיחה עם מספר בנות-מדריכות, מתברר כי חכני להתנדבות לשירותה כה תובעני, הוא הרצון לתרום למدينة, לצבא ו גם לעצמן. "لتתרום לצבא, אבל גם לעשות דברים אחרת, שבאזורות לא יצא לי לעשות", אומרת חדות משאקלון. שום דבר בבית לא הזכיר אותה לתפקיד הנוכחי, כמדריכת בקורס אש בתותחות.

קרן, תושבת נס比特 שילד טבעון, סיימה מגמת תיאטרון וכימיה בא"רט". אביה שירת כחובש צבאי ואמה עובדת כמורה. קרן, מדריכת מנוע ודלק במדור נט"ר (נגעה וטיפול רק"מ), מוקהה לכלת לקורס קצינות ולחתום קבוע. "תמיד יש בעיה של מדריכה מול כתה של חיל"ים", היא מודה בחוויה.

בן מירושלים סיימה את תיכון "בוויר" במגמת פילוסופיה וספרות. היא מדריכת בקורס אש ב'מרכבה' סימן 3. אביה היה צנקן ואמה שירתה במודיעין חיל האוויר. "הידע התיאורטי שלנו יותר מושלם, יותר גבוה מהידע של השירוגנים, גם

הארץ, לנגב הדרומי, לא הרחק מבקעת סירם. בסיס ההדראה הוקם בעקבות הנסיגת הסופית מסיני, על ידי האמריקנים, המנוסים בהקמת בסיסים מסוג זה. זה אומר, הרבה מערכirs בין ביטנים, בין אולמות הרצאות וחדרי לימוד מקורים ומוצלים. החדרים, כיתות הלימוד וגם המגורים, ממוזיאו אויר.

מאז 1990, נablish בית-הספר לשרין על-ידי הכוח הנשי. החילוות המדריכות מknות לטירונים את מקצועות השירון, מעבירות קורסים למדריכות חדשות, מכשירות סמלות מיביצעים, ומשמשות מדריכות בקורסים של נפלטיק קורס טיס וצלולנים. המדריכות גם מקיימות את הקשר היישר עם מפעלים של התעשייה הביטחונית, כמו "אלביט" ו"אל-אוף", שבתוכרתם השרון משתמש.

"הן יוצאות להשתלמויות בתעשייה הביטחונית ושומרות על הקשר בין הלקוח הטופי והיצורן", אומר מפקד בית-הספר לשרין. אבל בקר לא די, מישנה דידי, בייתר ממשך של גאותה. המדריכות יוצאות גם לצמ"פים (איןן צוות, מחלקה ופלוגה) בגודדים, כדי להכיר מקרוב את החידושים האחרונים בתירגולות ובביצועים.

אולי הייתה מדינת ישראל מדינה מתקנת, עם ארגוני נשים החוגרים מגבולותיה הצרים של עסקות פוליטית לשמה, אין ספק כי בית-הספר לשרין, היה זוכה להכרה לאומית ומוסלה על נס אחד מוביילי "המהפכה הנשית" בישראל. הואיל והדברים אינםacr, סיפורו של בית-הספר לשרין, הממוקם בגב הדרום, נותר נחלתם של מעטים בלבד.

מדוע מהפכה? כי סגל ההדראה של בית-הספר לשרין, מורכב מ-120 צעירות, בוגרות בת-ספר תיכונים ומקצועים ברחבי הארץ. הצעירות האלה, שאף אחת מהן אינה שונה בהרבה מבנות-גילה המכאלסלות את חופי הרחצה או הפאים, מפניות ידע מקצועי מעורר קינאה במנוע טנקים, מערכות הנעה, ציוד חימוש וכל שאר המערכות המתחומות.

"98% מכלל סגל ההדראה בבית-הספר לשרין הן בנות", אומר מפקד בית ספר לשרין, אלוף-משנה דידי, בייתר ממשך של גאותה. תhalbיר העברות שרביט ההדראה לדידי חילוות-שריוניות החל לפני מעלה מעשור, כאשר בית-הספר לשרין עבר ממחנה ג'ולייס שבמרכז

קורס מדריכות של בית-הספר לשרין

יאנה, מדריכת נהגות, מנוע וכייברי אש, ליד צג של מנוע טנק

למעלה: חן, מדריכת בקורס אש, ליד משורטת הבקעה של יודכבה' סימן 3
למטה: גורן, מדריכת מנוע ודרך, על הירוכבה'

הוחכמה היא להעביר את הדעת ולהטמעו אותו".
סגל המדריכות זוכות למנה הגונה של הערכה,
מלאה שעברו את כל המסלול. "הן יותר
מקצועיות, יותר טובות ובשלות מושיביה יותר
גבוהה מהבניהם המדריכים שהו בבית-הספר
לשוריון", אומר מ"פ מיילאים ששירת כמ"פ
טנקים בסד"ר ועברו את כל מסלול ההכשרה של
השוריון, בתקופה בה לימדו בבית-הספר לשוריון
מדריכים משני המינים.

הכי מהנה זה להדריך

"למדריכות יש תפקיד נוסף", מסכם מפקד בית-
הספר לשוריון, "הן משתמשות פה לחיללים והן
מעבירות את החומר התיאורטי ללא מאץ של
מנהיגות, ללא שمرة דיסטנס".

ומילה אחרונה לבנות:

מאיה: "חוויות השירות בבית-הספר לשוריון,
תמיד תישאר איתנו. הדבר הכי מהנה זה להדריך,
ללמד ולראות אחר-ך את התוצאות".

יאנה: "זה שירות ייחודי, התורם לביטחון העצמי
ומאפשר כניסה לתפקידים גברים,
לקצועות שהו בלבדם רק לגברים".

כר או כר, בית-הספר לשוריון, גם ב- "הסום הלבן" (כך כונה הרס"ר
מהלה-האים של גיוס) הוא
מוסד מסודר, נקי ומצווחצת.
אולי כבר לא הכל צבע
שחור-ירוק, אבל הכל, גם
בחן נשי, נושא בקצב לשוריון
ומטפס לרמות של הישגים
ומקצוענות, שבית-הספר
לשוריון לא ידע קודם לכן.

אליה ששירתו לבנון", היא קובעת.
יאנה מראשו ציון גمراה תיכון במגמת
פיזיולוגיה, קלונוע ואمنות. תחום ההדריכה שלו
בבית-הספר לשוריון: נהגות, מנוע וכיובי אש.
הויה עובדים בתעשייה האוירית ואביה היה
שירותוני, איש צוות בטנק פטון. יאנא מקווה
לצא את קורס קצינות, או להדריך בקורס
המדריכות.

"הci קל לנו עם קמ"ט (קורס מפקדי טנקים).
החיללים במקצועות לא יודעים איך לאכלו אותן.
הם פשוט לא יודעים מה נדרש מהם, אם צריך
לקיים או לשבט. הנהגים בהלם מוחלט, ואלה
שהיו מוסכניםים באזרחות, לא יודעים אפילו
לשים את עצמן".

מאיה מנהריה, בוגרת מגמת ביולוגיה וכימיה,
היא מדריכת בקרת אש ב'ירוכבה' סימן 2. אחרי
השיעור היא הייתה רוצה להיות עיתונאית.
המקצועות שלנו לא תמיד מספיקה, בייחוד
מול הצערים בקורס קציני לשוריון, החברה האלה
שמעוניינים אותם במהלך השיעור זה אין נראית,
אך אני מדברת ואיך אני מתנהגת".

פעת מושב אחיטוב סיימה את תיכון "רופא"
בעמק בית חפר, במגמת כלכלת ויגוארפיה.
תחום ההתמחות שלה: מנועים ודלק. אחרי
הცבא, היא אומרת, "אני אלך ללימוד
ארQUITקטורה או עיצוב פנים".

רויטל מרמת אפעל סיימה מגמת כימיה בתיכון
בגביעתים, כאן היא מדריכת ירי בסימולטו.
סיכום בינויים שלה: "הוחכמה זה לא לכת עם
החניכים ראש בראש. זה לא מוביל לשום מקום".

מאיה וחדות מclinot מערך שינור בගרת אש

"השירות לבנון מ��ר את יכולת התמודדות עם פחד, מחשל לתמודדות עם קשיים גופניים ונפשיים, ובKİצ'ור, עושה טוב לאישיות", אומר אמיר המג"ד. חילוי פלוגת 'ברקן' מסכימים איתו פה אחד

אחד גרים *

מרטיבציה שאינה ירדה גבול

הכי משמעותית". שי, תותחן המ"פ, קצת כועס על אירגן 'ארבע אימהות', "שמטיות ספק בחינויות המשימה תותחן, מבון ללבן של האימהות, ולא כופר בזכותו לומר את דעתך. יחד עם זאת, הוא מבהיר, "אנחנו חיבים לשבת שם, כי אי אפשר להגן על יישובי הצפון מטור הגבול הבינלאומי".

עופר מסתהיג מעת מה פום ביאת המוגזמת, לדעתו, שניתנת לויכוח על

השניה בדרכם לבנון. זה פוגע במוטיבציה של חלק מהחיילים בקן. זה כאלו אומרים לנו: אתם מסכנים את חייכם לשואא".

לעומתו, אמר המג"ד לא בטוח שלוויכוח יש השפעה של ממש על המוטיבציה.

דני, המ"פ: "אין ספק שלכל חיל המשרת לבנון יש דעה אישית פוליטית בנושא, אבל בשיטה נעלמים חילוקי הדרגות ונשארת המטרה המשותפת: לאייר ולהשמיד מטרות מחלבים

ולhabitich שקט לתושבי הצפון".

חילוי פלוגת 'ברקן' למודי הניסיון בבט"ש, באים ויצאים בצריפו של דני המ"פ, לדוח, לעדכו, לספר על אירוע משפחתי או אישי. לרגע אתה תוהה אם מדובר בצבא, הבוני על משמעת

סמי רם (מימין), סגן אמיתי, סמ"ר נעמר וסמ"ר שי על הטנק, ועל הגובה

השירות והחי"ר. קח לחוגמה את הפעולות המבצעית של צוות הטנק מפלוגת 'אליעזר', שלחם במשך 36 שעות רצופות והרג 13 מלחלים. מה אקרו בחשיבות ומה כתבו? 'כח שריון נתקל בחולית מחלבים והרג אחד מהם'. מה יש, אי-אפשר היה לפרט ולומר שמצוות מפלוגה X מגדוד Y נתקל בכוכב מחלבים והרג 13 מהם! אם לוחמי סיירת 'אגוז' היו מבצעים את הפעולה, כולם היו חוגגים עליהם".

האם הויכוח הצבורי בנושא הימצאות צה"ל

בלבנון משפייע עליוכם?

עופר, סמ"פ: "לא ממש. אני מאמין שהשירות اللبناني משרות את ביטחון המדינה. אנחנו, הטנקיסטים, חיל החלו"ץ, תורמים את התרומה

לפני חודשים סיפורים ירדו חילוי פלוגת 'ברקן' מגדור 'של' מכאן בלבנון, להתאמן בביבeka. אבל רק תן להם פקודה, והם יশמו להתקפל ולעלול מיד חזרה. נכון, זה קשה, זה גם מפחיד, אבל כמו שאומר ארץ, הס מל התקבב: "כשישובים במושב כרכום ורואים למטה את מושב זרעית, מתמלאים של שיחות". דני המ"פ, מוסיף: "החילויים רואים בשירות לבנון את

הגשمت ייעודם כלוחמים. זה המקום היחיד שבו לוחמים עם טנקים. לא מדברים על כינוי תותח, אלא מבצעים אותם; לא מדברים על תותchner, אלא יורים".

אמיר המג"ד מסכימים שהמעמדה לא קללה. "פותחים צירום חדשים, בונים עמדות חדשות וארק פעם אין מיצוי של העשייה. הפחד נעלם ברגע שנמצאים בשיטה. גם האימון לקראת תשוסקה נוסף ביחסו. מבחיננו, אין קושי להניע חילויים לשורת לבנון, ואין גם קושי להסביר את חשיבות השירות שם".

לאמתי, מ"מ, יש ביקורת על התקשרות. "למרות שהשרון נושא עבוק הנטול, אין הוא זוכה לטיפול התקשורתי ולהילה של חילוי

המפקדים והחיילים מסתובבים חופשי עם המכשיר? לא צריך להגיזם. לא אני ולא אף מפקד אודו חיל, מצמידים פלאפון ביציאה לאיומים או לפעולות כלשהי. השאלה הקיימת אם לוטור מראש על טכנולוגיה מתקדמת, או לנסות ולהפיק ממנה תועלות. בחרנו באפשרות השניה, אם כי בהגבלה המתבקשות.

"אגב, מספר הפלפון שלי נמסר לכל הורי החילימ בפלוגה. לפחות מטריד, אבל בדרך כלל יש לך תרומה חיובית בהקטנות פוטנציאלי הניבו והחיכוך. ההורים חשים שהם שותפים למשימה, ומעודדים ותומכים בבנייהם. כמובן שאין דוחה על הספר כל ניסיון של התערבות בשיקולים צבאים".

האם הצבא של היום עולה או נופל באיכותו מזו שהכרת כמ"מ?

"הצבא משתפר משנה לשנה. יש יותר מטגניםים אינטיטים בתחום החשיבה והיכולות הטכניות. גם המוטיבציה נמצאת בעלייה, למרות שהיום, לכארורה, שהיום, האים הקומי קטן בעבר. השיקולים המכריעים היום הם מה מביע האיש וההגשמה העצמית".

מה דעתך על הצבא כגורם חינוכי ומערכות איסיות?

"חיל שנכנס לצבא, יוצא בנאדם אחר. זה "ל", כמסגרת טוטאלית, הוא אولي ההזדמנויות האחרונות לעצב את המתבגר,

להחדיר בו ערכים חיוביים ולהפוך אותו ארוח טוב יותר".

כמי שירות גם באינטיפאדה וגם לבנון, איך תגדיר את ההבדל ביניהם?

"בשרה התחתונה, השירות לבנון מלווה במוטיבציה חיובית והשירות בשטחים היה מרתקיע. באינתיפאדה פרצו החוצה יוצרים חייתיים אלימים, שלמרבה הצער, גלו אל אורחות חיים. השירות לבנון משפר את יכולת ההתמודדות עם פחד, מחלש להתמודדות עם קשיים גופניים ונפשיים, ובקיצור, עושה טוב לאישיות".

*תא"ל ("mailto") אהוד גוזס, שימוש כמ"פ בגודן "shall" במהלך ההתהה

הדר, תותחן מנאות היכר, הגע לשריון למורת שרצה ח"ר: "יש לי סיפוק, אני מרגיש שאתה תורם לעצמי וגם למדינה. יש לי גאווה".

מאר הסמג"ד בחיר בשרוין, כדי להגע מהירות לעמדת פיקוד והשפעה. "הדבר המליביב ביותר בשרוין הוא העוצמה. היא נמדדת בכוח האש, בדיק הפגיעה, ב מהירות השגת המטרות, במסה, בכוח ההרטעה וההשפעת ההלם. אני לא מKENAO אובי שיתקל בה".

שותף משנה לשנה

את אמיר המג"ד פגשתי במשרדו, יד אחת אוחזת בפלפון ואצבעות השניה מרחפות על קלידי המחשב הנישא. למאושתוי, מונחים בקפידה החגור והנסק.

אמיר, בן 29 ("זה נחשב מג"ד צעיר"), מתגורר עם רעייתו רחל, ושלושת ילדיהם בשדיות מחוללה. הוא בוגר הפנימיה הצבאית "אור עציון"

ודרגות. נכון, אומרدني, איש מילואות מרחק בפלוגה מיבצעית בין מפקד לחיל, פוגמת לאכזרה בתפקיד השוטף, אבל החופש והפתיחות מגברים אצל כולן את תחושת ההזדהות והשיכרות, ומתחון צומחת גאות יחידה. זו התמורה שערכה רב מחסרוינו של היעדר דיסטנס.

עופר, סמ"פ: "דוקא כשהמחיצות נופלות, המפקדים חווים להתאמץ יותר כדי להקרין מנהיגות. עליהם להפגין מקצועיות גבוהה, יחס אישי, תבונה, קורירות, נחישות ורגשות. אם יצילחו בכך, סמכותם תהיה בלתי מעורעת גם במצבים קשים".

ישראל הופתע לטובה

"אוכלים חרוא, נשמים אבק, חושבים גרייז, יצאים זבל, ישנים בעמידה, נלחמים בישיבה. אבל אם יש לך ביצים, בוא לשறין!"

שי, תותחן המ"פ מרמת השרון, לא יודע מי המציא את הסיסמה הנ"ל, אבל מסכים עם כל מילה. "אני מורעל שרין. נלחמתי להגיאע לטנקים ולא לח"ר. כシリתי את הפגז הראשון וגם פגעי הרגשטי בשמיים". עופר הס מ"פ, מהרצליה, מרצה מאוד. שמי עצמי מאוד. חסן גופני, התגברות על פחד, עמידה בסיסונים גבוהים והענקת ביטחון לחילוים. "השירות בשרוין בכלל ובלבנון בפרט, תורם

ללא פחת משואה תורם לצמות, לחידה, לצבא, לחברה ולמדינה". רון, הרס"פ מabitim, הלך לשרוין בעקבות אביו. רוב חברי אינם קרבאים. חלק מהם אפילו מקנייט אותם: 'אתה פראייר, אתה טוון ואנחנו כל יום בבי', אבל רונן בטוח שבסוף של דבר, הם גאים בכך שיש להם חבר קרב שמשרת לבנון. ישראל, טען מירשלים, נמשך אל העצמה של הטנק. כשהוא רואה את הח"ר נזקים, הוא מברך שהלך לשרוין. ואל, נהג טנק מאופקים, עלה לארץ מסביר לפני מעלה משש שנים. בא לשרוין מרצון: "הופתעת לטובה. טנק זה דבר רציני עם המן כוח וביצועים. יש לי סיפוק".

חיילי פלוגת ברק מגוד שחל. קיזוני משמאל: המ"פ, סרן דני

ובעל תואר אקדמי במידע המדינה ובמקצועות. מג"ד מודרני, כמו מנהל חברה, מקבל בנק של/amatzim ומנהל את הגודוד מרכז רוח.

האם זה שיפור את החיסכון והיעילות?

"לא ספק. החופש שנייתן לי לתמן בין האמצעים (תחמושת, דלק, הובלות) מאפשר לנו אותנו באופן מיטבי. לא משתמשים בכל הקצתת התחמושת לאימון בביוקעה, ומשארים חלק לאימון ברמה. גם בתחום כוח אדם יש לנו יותר חופש פעולה מעבר. היום, אני יכול אפילו להעביר טנקיטים לתפקידים תומכי לחימה שיש בהם מחסור, כמו קשרים או חובשים".

לא ירחק היום בו יפסיקו הטנקיסטים במהלך האימונים לנשום אבק, לשליך את הידיים בגריז' ולהשוו פעמיים לפני הירי כמה עולה כל פגץ חי. האימון העתידי בתוך מיתקן דמוי טנק

**אמיתי, אפשר ביצועים
מדוייקים, שליטה, בקרה וראיה
רחבה של שדה הקרב,
שהיום אין שם דרך למשם**

עתידי

הטנקים ולעתות תרגלים 'רטובים' לא הגבלו. בכוח הנسبות הללו עולה חשיבותו של שדה האימון העתידי.

ניתן לחלק את האימון לשישה שלבים עיקריים, כאשר כל שלב תלוי לאחר ומשפיע עליו: א. **קדם-אימון**, השלב שלפני האימון המבצעי, ומטרתו לדמות את מצב האמת (מטראות שדה הקרב כפי שהם נתקפים על-ידי כל אחד). האימון בשלב זה יכול להיות ייחודי, או לחילופין אימון מסגרת, שנועד לשפר גםו לשמר (רלוונטי לחידות המילואים).

קדם-האימון מסוגל להעמיד את המתאמן במצבים, אליהם לא ניתן להגיע באמצעותו ירי קוגניציונליים, לדוגמה: סימולטור שמאפשר ירי בתנועה לעבר מסוק תוך כדי איבוד בלמים במורד, והתקפת אב"כ במסגרת נסיגת ושהיה. טיב המאמן יכולתו לדמות את מצב האמת, יכירעו בשאלת: האם בשלב זה יחליף פרקים מסוימים באימון המבצעי?

ב. **האימון המבצעי**, מאפשר להתאמן באמצעותו לחימה, שלא ניתן להפעילם בתנאי שטח רגילים (לדוגמה, דיאטמר) ומצד שני לשפר את האימון הקוגניציונלי.

ג. **התיכון**. מטרתו לשפר את הביצוע הבא.

מיתקן תואם טנק

השלב הראשון מאופיין בסימולטוריים-'מאטנים'. חלקם קיימים (לדוגמה, מאטן-תותחן רפואי) וחלקם עתידיים (לדוגמה מאטן מסגרת). בזמנים כללים, מאטן מסגרת לחיל שריון מתחלק לשושן רמות אימון שונות:

א. רמת הפרט, קרי, מאפשר לאמן ארכ' ורק את הנהג', את התותחן ואת הטען בנפרד, תוך בקרה מלאה.

ב. רמת הצלות, אימון משותף של צוות הטנק. ג. אימון מסגרת (מחלקה, פלוגה, גדוד) כאשר כל חלקי המסגרת מחוברים ופועלים יחדיו.

פלוגה

תחושים התהפקות מבלתי שאיש נגע בכיסא עליו אתה יושב וקורא מאמר זה. מה שהיה פעם סימולטור נהיגה (בבסיס ההדרכה בג'וליס) המורכב מטה הידראולי מסורבל, אולם ש"ח (שולחן חול) ענק מקרר, מצלה ומשני מחשביו ענק (ול) ענק מקרר, מצלה ומשני מחשביו להידחס היום לתוך מחשב ביתי רגלי!

אומנם גם המחשב הוא משאב, אבל, המשאים האמתיים לאימון הינם שעות המנווע, הפגאים, הטנקים ושטחי האש, אשר חוסר בהם משפיע בצורה ישירה על אופי האימון. בצבא כשלונו, שבן הסתום לא נسع להתאמן בעבותות רחבות והידים של אוטומליה, חוסר בשטחים ייתן את אותותיו באיכות האימון.

אימון בשלושה שלבים

על כך יש להוסיף את ההיבט הכלכלי. מחיר הפגאים וشعوت מנוע אינםאפשרים להניע את

מדדיע בעצם לעסוק בשדה האימון העתידי? מה רע בשיטות האימון הנוכחיות, ולצורך העניין, גם אך התאמנו בעבר? ("הינו לוחמים כמה טנקים, נסעים, עושים תרגיל פלוגה. לא היה צריך להגדיר גבולות גירה, אף אחד לא ספר כמה קלומטרים עשינו וכמה פגעים ירינו"). התשובה פשוטה: מי שלא יעסוק בה היום, ימצא עצמו מחר בפיגור מול צבאות אחרים, שקראו את המפה מבعد מועד.

פיתוח ותיכנון שדה אימון עתידי, מוכתב עלי-ידי שני גורמים עיקריים: ניצול הטכנולוגיה לצרכים צבאיים וחוסר במשאבי אימון. בין השניים מתקיים יחסים גומלין הפוכים - ככל שהטכנולוגיה מתقدמת, כך המשאים הולכים ומצטמצמים. או במלים אחרות, הטכנולוגיה סוגרת את הפער שנוצר עקב חוסר במשאבים. השימוש והחילופיות בין שני הגורמים מעוררים את השאלה: האם באמת נתן יהיה להמיר את האבק, הגרייז' ורעש המנווע בעזרי-אימון טכנולוגיים?

הסוגייה מתחדשת לאור יכולות הטכנולוגיות המפתחת בצדדי ענק, אשר יכולה לגרום לך

מערכת חינוך צוות, יידוחית למשתמש,
קלה לתפעול ולחיבורה

מערכת תיזקוף לש"ג, "הkopוסה השחורה" של הטנק

ماוחר יותר, בשלב התחיקור, יושמו הצילומים להפקת לוחמים.

מערכת שקופה למשתמש

בשלב התחיקור נקבעה לתמונה מערכת שח"ק, שהיא מעין 'הkopוסה השחורה' של הטנק. מערכת זו מקליטה כל מילה שנאמרת במהלך האימון וכן את עניות התותחן. היא בינה כך, שתיה שקופה למשתמש. כל אשר מפקד הטנק צריך לעשות זה להפעיל את המערכת בזמן הביצוע.

לאחר האימון, או לאחר הפעולות המבצעיות, הוצאות יתחקר את פעולותיו בעזות רעדת תייחור. ערכיה זו תמוקם באול התתחיקור או במצווב, כך שמקודם לטנק יוכל לתחקר את צוות, להפק את הלקחים והתקונים לביצוע הבא. שילוב של מיטוח אלקטרוני, זה או אחר, יחד עם מצלמות המסゴלות לתעד את האימון מנוקדת ראות האובי, יחד עם מערכת חניכת צוות ומערכות שח"ק - יהפכו את האימון המדומה למציאות חיה.

מה שאולי נראה היה כנשגב מביתנו, הופיע בשנים הקרובות לשיגרת אימון, הרבה בזכות הטכנולוגיה הדורית קדימה ובשילובים המתכליים.

* סרן קוווה הוא ראש פיתוח אמצעי הדרכה בתח"ש

של אימון בתחום חייה, אלא לא ניתן ניצול מרבי של שטחי האימון.

ב. מיטוח אלקטרוני – מיתחם אימון הממוקם בדרך הארץ, ובו מטרות טנק ומטרות חיר' בקיות ונועות, הנשלטות על ידי מחשב מרכזי בקרה. במשמעות זה ניתן לעשות אימון מחלקה, בו המ"מ לא יודע מראות כמה מטרות יהיו והיכן. התרחיש מנוהל על ידי התקדמות המחלקה. בהגיע המ"מ לקו עמדות מסוימות, עליו מולו מספר טנקים ותיפתח לעברו אש של חיר'.

הফיעות של המקלעים והותחים נרשומות ומעובדות, לצורך שיפור הביצועים הבאים.

ג. מערכת חניכת צוות (מח"צ) – מערכת המאפשרת למפקד הפלוגה לשבת במגדל הקרה, ולשםו כל מה שנאמר בקשר הפנים של הטנקים. בדרך זו הוא יכול להשפיע ולתקון הטנקים. מחד צידודית את ביצועי מפקד הטנק. מח"צ יידודית למשתמש, קללה לתפעול ולהרכבה. יחידה הדומה למקלט עזר המורכבת בטנק, ויחידת שליטה אצל המ"פ, מאפשרת לו לברור בין הטנקים הקיימים.

ד. מצלמה אלקטרוני לצילום המסלול, מצלמה זו או אחרת על גבי היעדים, אשר מסוגלת לשדר לאחר ראות האובי. מצלמות אלו יתנו תמונה מדויקת לתוחת מקלע 0.5. תוחת הפגזים הוורטואלי ייתן מענה לא רק לעליות הגבוזות

מפקד טנק יכנס יחד עם צוותו למתקן האימון, תאום הטנק המבצעי, יבצע את כל הפעולות כאלו היה בטנק אמיתי (התותח יירה רק לאחר שיטען הפגץ וכן הלאה).

שדה האימון דומה בכל הטנקים וمتבסס על שטחים ק"יימים (שטחים ניתנים להכליל אותם בדרך זו או אחרת בתרחיש בו תתראמן הפלוגה), פועלות כל טנק תיראה בצוורה וירטואלית על ידי שאר הטנקים. מ"פ אשר ינהג את הפלוגה למבנה שדרה, יראה מאחוריו את כל הפלוגה, כולל טנק שסטה מן השדרה וכן הלאה.

איפיזן זה אפשר, למעשה, להתאים בכל צורת קרב ובכל מיתאר. ניתן יהיה להיערך עם הטנקים בבקעה ולהילחם ברמת הגולן, תוך כדי ארטילריה כבדה וירטואלית. אם אכן מאמין בדמיות זה יתמשש, יתכן ולא נזדקק עוד לשטחי באלי"ש (בטיס האימונים של יחידות השדה).

נקודות-imbuto של האובי

בשלב השני, שלב האימון המבצעי, ניתן יהיה לישם בעטייד מספר אמצעים:

א. תותח תורי-קני – תותח בקוטר 20 מ"מ, אשר מרכיב בתוך מיתיקן, הדומה במרקחה החיצוני לפג' אממי. אמצעי זה, ישמש תחילה וירטואלי הוורטואלי ייתן מענה לא רק לעליות הגבוזות

**צבא היבשה האמריקאי מארגן מחדש את הדיוויזיות המשוריינות שלו לקרהת שנת 2010, עם דגש על מהירות
תנווה (עד 200 קמ"ש), עוצמת קטל גבוהה ורכיבתכליתית וכושר השרdot**

אל"ם (מייל) שאול נגו

עלים למרחב האויר

בתוך כל אלה, בולט הדגש שהוחסם על החיל הלחום, שהוא ונשאר המרכיב החשוב ביותר, ועל הצורך לטפח אותו, את הידע שברשותו ואט יכולותיו. בכל הקשור לצבא היבשה, מרחב הלחימה והפעולה עליו תחלוש בעמיד דו-יזומה (אוגדה) משוריינת, יהיה יותר מכפול בהשוויה של הימים: חזית לרוחב של 120 ק"מ ולעומק של 200 ק"מ (לעומת 100 ק"מ חזית ועומק 100 ק"מ כיוום).

קצב ההתקדמות בלחימה, שהוא כ-20 קמ"ש במהלך המלחמות העולמיות הראשונה, והוכפל במהלך המלחמות העולמיות הראשונות, על-פי התוצאות, עד ל-200 קמ"ש בשנת 2010. כיוון שהקצב זה אינו ניתן למימוש על היבשה, המסקנה היא שצורך לעלות למרחב האויר. כדי לממש

בחודש יוני האחרון השתתפותו בסימפויזון שהתקיים בארצות הברית, בחסות NDIA (איגוד התעשיות הביטחונית), במושג החימוש של צבא העתיד. המגמה הכלכלית שהסתמנה היה צבא מצומצם יותר בהיקפו, תוך שימוש דגש על מספר מרכיבים:

- ★ מערך כוחות מייד בתחום הלוחמה והלוגיסטיקה.
- ★ פועלות צבאית במרחב תלת-ממד.
- ★ מיחשוב מתקדם ועיבוד נתונים (בין השאר, ביטחון וטכנולוגיה, אנשי מישל, תעשייה וקדמיה). המפגשים בין גורמים אלה מבאים להפריה הדדית ולהיכרות קרויה יותר עם טכנולוגיות העתיד.
- ★ נידות מושפרת ברמה אסטרטגית, מיבצעית וטקטית.
- ★ הגברת התיאום בין הכוחות.
- ★ מידע מיידי וזמן על תמונה שדה הקרב.

צבא ארצות הברית מציין בעיצומו של תחילן אירגן מחדש והিיערכות למאה ה-21. זה שנים אחדות רוחשת במשרדי הפנטגון, במערכות המנהלים של התעשייה הביטחונית ובצמרת המミימל בשונינגרטן, פועלות ענפה של ניתוח הזרה הצבאית והבינלאומית המשתנה, הגדרת יעדים ושירותם קווים לדמותו של צבא המאה הבאה. בפועל זו נוטלים חלק מומחי צבא, מיחשוב מתקדם ועיבוד נתונים (בין השאר, ביטחון וטכנולוגיה, אנשי מישל, תעשייה וקדמיה). המפגשים בין גורמים אלה מבאים להפריה הדדית ולהיכרות קרויה יותר עם טכנולוגיות העתיד.

ההיערכות האמריקנית למאה ה-21 מחולקת לשתי תקופות זמן: עד שנת 2010, תחת השם ARMY, ובשנים 2010-2025 תחת השם ARMY AFTER NEXT.

מחולקת טנקי Abrams M1. בקרב יוזלפו לגירסה המשופרת M1A2

* הקלת העומס מהלוחם על ידי שילוב חישונים, בינה מלאכותית וטכנולוגיות מתקדמות. הצבא האמריקאי מעוניין להתמקד בעתיד בשלושה סוגים עיקריים של רק"ם (רכב קרבי משוריין):

- ★ נגמ"ש/רכב סיור FSCS (FUTURE SCOUT SYSTEM)★ טנק FCS (FUTURE COMBAT SYSTEM)
- ★ רק"ם אופני FIV (FUTURE INFANTRY VEHICLE).

בתוך כך צפויים כי עד 2010 לא יופיעו סוגים חדשים של רק"ם, אלא רק"ם יושרו ויישבו הרכבים הקיימים. רק"ם תקופה השניה, בשנים 2010-2025, צפויים להופיע דגמים חדשים עם מיטב הטכנולוגיות אותן מפתחים עכשווי.

פחות חילים בדיויזיה

ובחרה למבנה החדש של הדיויזיה בטוחה בקרב: מספר החילים ירד מ-18 אלף לכ- 15,700, מספר הטנקים בגודל המתרמן יחת מ-58 כיוון ל-45, כאשר טנק M1A2 Abrams (M1A1) המשופרים יחליפו את הגירסה הישנה (M2A2) והנגמ"ש המשופר בראדלי M2A3 יחליף את הגירסה הקודמת (M2A2).
מעבר לכך, החשיפה לטכנולוגיות המידע המתקדמיות תחייב הוספת מרכיבים חדשים לדיויזיה המשוריינת, כולל יחידות סיור בכל חטיבה, וכן תיגבור של צוותי הפעלת המידע. הדיויזיה הראשונה שתօרגן מחדש היא דיויזיית חיר" 4 (ממוכנת), המשמשת 'שפן ניסויים'. בהמשך, מתכוון הצבא האמריקאי להשלים את הארגון מחדש של שש דיויזיות משוריינות עד שנת 2010, וכן לבנות שלוש חטיבות תקיפה חדשות, בנות 5000 עד 8000 חייל.

של כוח האדם בדיויזיה ל-5000 לוחמים), אזי בתוכנית הדיויזיה למאה ה-21 מוטס הדגש מהגודל אל יכולת התגובה לכל מצב, ופחות על פעולה בגבולות הגיאומטריים של הדיויזיה. עם זאת, ראשי הצבא היו רוצים שהמהפכה תיעשה בצעדים קטנים ומדודים, כדי להבטיח שהחטיבה יוכל לעמוד בהתחייבויות העכשוויות ובזמנית להתקonen לעתיד.

הכוחות המשוריינים ישלבו את הזריזות המנטלית, המושמת כבר כיום, עם הזריזות הפיזית, שתתקבל ביטוי נר卒 החל משנת 2010 ותגיע לשיאה בשנת 2025. הנה רשימת היכישורים החדשים לשירות:

- ★ עצמת קטל גבואה באמצעות תחמושת רב-תכליתית, יכולת פעולה בכל מגז אויר ויכולת הכנע של כל שירות מתקדם, גם כזה שאינו נראה לעין.
- ★ שרידות גבוהה הודות לשריון קל ו'חתימה' (מייצול התוצרות שבגן גוף עלול להתגלות. לדוגמה: חתימה מגנטית, אקוסטית, חזותית או מכ"מית) נמוכה בכל הספקטרום.
- ★ הגנה פעללה (מערכת מגנון המסוגלת לגלות איזומים במעופם אל הטנק, ולמנוע את הפגעה על ידי יירוטם והשמדתם), ומיגון בליסטי המתקדם בזכות של שנאים-שלושה אנשים.
- ★ יכולת גילוי של מוקש חשוף או טמן וניטרולו מרוחק.
- ★ כושר פרישה אסטרטגי ומבצעית וכן נידות מבצעית וטקטית.
- ★ משך פעולה עצמאי וממושך לפני הספקה מחודשת לכוח הלוחם.

מגמות אלו, נדרש ארגון חדש של מיבנה הדיויזיה.

רטמכ"ל צבא הבשה האמריקני, הגנרל דניס רימר, מצין כי הדיויזיה במבנה החדש היא תוצאה של שנות עבודה קשה וניסיונות במרכז האימונים הלאומי (NATIONAL TRAINING CENTER) ובמקומות נוספים שבהם ישמו טכנולוגיות חדשות, תורות לחימה וצד מתקדם. הדיויזיות המשוריינות של 2010 תהיינה, איפוא, מהירות תנועה, קטלניות ובעלויות כשור הרדורות גבוהות. כל זאת, כדי להתאים למשימות ולנסיבות המשתנות של שדה הקרב המודרני.

بعد אשר השינוי שעליו הוחלט צנען ביחס להצעות אחרות שהוצעו (בהן, צימצום דרישתי

נגמ"ש בראדלי M2A3. בקרוב יפנה את מקומו לגירסה המשופרת

צפה-טוח-אש-פגיעה!

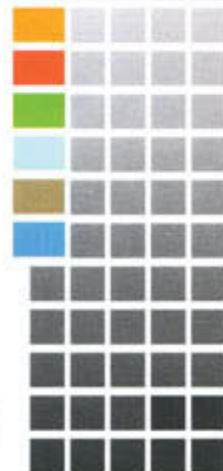
שנה עשרה של עוזם ומלוא אוד

קריית יצמן לתעשייה תעשיות ים, תד' 11165, רחובות
טל: 03-9386211 ■ פקס: 03-9386237

מערכות בקרת האש של אל-אופ מוכחות
שוב ושוב את עליונותן בשדה המعرקה.
השם אל-אופ הפרק כבר מזמן למלה נרדפת
למערכות אלו.

אל-אופ בעלת שם בין לאומי בפיתוח וייצור
מערכות בק"ש מודולריות לרוק"ם ממוץ
ומערב לסוגיו, מציעה פתרונות השבחה על
פי דרישת הלקלוח ותקציבו.

המערכות מציעות ראות מקסימלית המקנה
יכולת פגעה בפצע ראשון, תגובת ירי מהיר
ויעיל בכל מצב מתוך עמדה או בתנועה.

אל-/op

תעשייה אלקטרו-אופטיקה בע"מ

סימט

מערכות הדרכה, אימון וסימולציה בע"מ

סימט מערכות הדרכה, אימון וסימולציה בע"מ
הינה החברה המובילה בפיתוח וייצור מערכות אימון
צבאיות.

מאות מערכות אשר פותחו ויוצרו על ידי סימט
נמצאות כיום בשירות פעיל בצה"ל ובצבאות
מקצועיים אחרים, כמו צבא ארה"ב וצבאות מערב
AIROPAEIM.

מאמני שריון הינם מוצר הדגל של סימט. מאמנים
אליה נותנים מענה הדרכתי למגוון מקצועות
השריון; החל ממאן שולחני לתותחן הטנק ועד
למאמני מחלקות טנקים מורכבים, העשויים שימוש
בחידית טכנולוגיות התצוגה וההדרכה.

שריון בכותרות

ליקט: דס"ן (מייל.) מיכאל מס

קפריסין קונה U-80-T

קפריסין חתמה על חוזה בן 120 מיליון דולר עם רוסיה, לאספקת 40 טנקים מדגם מס'וג 80-T. זהו חוזה שני לאספקת נשק בין שתי המדינות, לאחר ש-41 טנקים מדגם זה כבר סופקו לקרים, בלבד עם 43 BMP3 מתתקדים, בעלי תותח בקוטר 100 מ"מ ותותח בקוטר 30 מ"מ. תותח הטנק והנגמ"ש מסוגלים לירות קליעי נ"ט מונחי ליזור.

תשביחים את אבראמם

חיל השריון האמריקני קלט את הטנק הראשון מדגמים M1A2, אשר הושב מהדגם הראשוני אבראמס M1. זאת, בנוסף לטנקים מקוריים מס'וג M1A2 הנמצאים כבר בשירות. בשלב ראשון יושבבו 600 טנקים במפעל ג'נרג'ל דינמיקס במשיגן. 600 טנקים נוספים יושבבו בסדנאות החיל. שידרוג טנקים אבראמס M1 כולל התקנת קנה חלקידית בקוטר 120 מ"מ, גנרטור עזר ממוגן, מערכת FLIR, מערכת ראייה תרמית ועוד.

אוקראיני משופר

צבא אוקראינה מתחילה בחטיביות בטנק המערבה 84D, מותוצרת התעשייה הצבאית של. עד כה נבנו תשעה אבטיפוס, אשר מוצעים על ידי האוקראינים גם לייצור. טנק מערכה זה מתבסס על טנק אחר המוצע באוקראינה, SUD-80, אך הינו בעל ציריך חדש, ומונע ע"י מנוע דיזל בהספק של 1200 כ"ס, המונע על ידי הספק סגול מדהים של 26 כ"ס לטון. זהו שייפור של 100 כ"ס בהשוואה לקודמו. תותח 125 מ"מ חלקי-קדח המותקנים בשני דגמי הטנקים האוקראינים, הינם בעלי יכולת ירי של טילים מונחי לייזר לטוח של 5 ק"מ, מתוך הקנה. (בק"ש) זהה ל-152S-84Z, ושני סוגים מנועים בהספקים של 1000 ו-1200 כ"ס. מגון הטנקים בכל התצורות הינו מעטפת מודולים של שריוון פעליל, העמיד בפניו איום של אנרגיה קינטית או כימית.

ליופרד 1 הולדת הביתה

תוכנית הווצאתם מהשירות של 1200 טנקים ליופרד 1 מצבאו גרמניה נמצאת בעיצומה, בד בבד עם שיפור המיגון והתקנת מערכת תצפית תרמית בטנקים החדשניים יותר מדגם ליופרד 2. בשלב הראשוני מבוצעת הסבתם של 225 טנקים ליופרד 2 לדגם המתקדם יותר (ליופרד 2A5). בשלב השני יותקן מיגון חדש יותר ב-125 טנקים. שיפור נוסף יכול התקנת תותחים משופרים בקוטר 120 מ"מ, המסוגלים לירות טילים בעלי מהירות מעוף של 1800 מטר לשנייה.

הוֹדוּ רָצָה T-90

ממשלה הרוסית מתעניינת ברכישתו של טנק המערקה הרוסי T-90, אשר בשלב זה איננו מבצעי, אך הוגג לשלחת רכש הוודית, שבקרה ברוסיה בפברואר האחרון.

ובאותו עניין: ועדת חקירה צבאית בהודו בודקת את הסיבה להתקפותם של תותחים 125 מ"מ, ב-33 טנקים רוסיים מס'וג M27Z.2. רי התותחים בוצע באמצעות תחמושת 125 מ"מ, שסופקה ע"י רוסיה והתעשייה הצבאית ההודית.

טנק גרמני לשווידיה

הצבא השודי החל מאמצעי ב-120 טנק ליופרד 2A5 מותוצרת חברות היגלונדש השוודית (ברישיון הিירון), חברת קראוס-מפא"י הגרמנית) וביחס ספי של 674 מיליון דולר. בליופרד 2A5 השודי הוכנסו שייפורים יהודים רבים, כמו מיגון בדרגה גבוהה יותר ומערכת ניהול קרב מתقدמת. תחמושת הטנקים מסופקת על ידי תעש ישראל.

"ליופרד 2A5" שייפור

הסודים נבר משוריים

מבחן אicotית, חיל השריון של ערב הסעודית מצוי בرك"ם המשובח ביותר בעולם. מבחינה כמותית, הוא יגדל בקרוב ל-90 אלף חילים ולשמונה דיוויזיות

אל"ם (מייל) בני מיכלסון

נגמ"ש "אל-פאחד" צולח מיכשל מים. על הקור: ציר של פאחד, מלך ערב הסעודית

1600 נגמ"ש M-113
500 נגמ"ש AMX-10P
160 נגמ"ש PIRANHA 8x8
במסגרת תוכנית התעצמות פירסם משרד ההגנה הסעודי מיכרז בינלאומי לרכישת 150 טנקים מערכת חדשניים. למיכרז הגיעו יצירות הטנקים אברמס, צ'לנגור וקלרוק. כמו כן הוזמן המשרד מיצרנית הנשק הסעודית אל פאריס 200 נגמ"שים מדגם אל-פאחד.
אל-פאחד, רק"ם אופני בעל 8 צמיגים, הוא הרכב הקרבני המשוריין הראשון של ערב הסעודית, שכללו תוכרת עצמית, משלב התיכון ועד הייצור (להוציא את הדעת, שהוא צרפתי).

חטיבה מモונת תכלול שני גודדי חרמ"ש וגודוד טנקים.
 מבחינה אicotית, השריון הסעודי כבר מצוי בכל רק"ם המשובחים ביותר בעולם:
 315 טנקי אברמס 2A1-M אמריקניים
 406 טנקי M-60A3 (חלקים באחסנה)
 300 טנקי AMX-30 (מחציתם באחסנה)
 200 משחית טנקים מדגם 1-OV0CC ו-10AMX60
 ליחידות הסיוור בעי"ר
 140 טנקים מותוצרת שוואץ, עם
 תותח 90 מ"מ
 350 טנקים מ-90/60 AML
 400 נגמ"ש בראדלי אמריקניים

חיל השריון הסעודי פרוס ברובו המכריע בשני בסיסים עיקריים - בחaffer בטין במצרים, בקריבת הגבול עם כווית ועיראק, ובעיר תאבור במערב, מרחק שעתיים נסעה מאילאת. בעקבות לחץ מלחמת המפרץ, יצא סעודיה בתוכנית התעצמות שאפתנית: הגדלת כוחו של השריון לכמות ולאיכות הכוללת של כוחות הקואלייציה (הצבאות שהدافעו את הפלישה העיראקית לכווית ב-1991), עד שנת 2000. לפי התוכנית, מספר החילים יגדל מ-60 אלף כיוון ל-90 אלף עד סוף העשור, ומספר הדיוויזיות יוכפל, מארבע לשמונה. כל דיוויזיה תהיה בת שתי חטיבות ממונתות וחטיבת טנקים. כל

נגמ"ש "אל פאריס" סעודי.
הכל מותוצרת עצמאית

אוויר. מיתלים מיוחדים מאפשרים לנעה לשנות את מירוחו הଘון מ-150° ועד 600 מ' מ'. ניתן לחבר גם מערכות שליטה מרכזית על האוור בczęמיגים, התקני ירי, כננת וציד ראיית לילה. חוות שירות הרק"מ עמידה בפני קליעי 14 מ' מ', שאר הדפות עמידות בפני קליעי 7.62 מ' מ'. ניתן להרכיב חבלת מגון פסיבית נוספת (TBO) גורנית) כאופציה לשיפור השירות. אגב, ביוני 1988 פיתחה אל פאריס שני אביזרים של נגמ"ש 6x6 גלגלים לאווצה מטרה, אך אלה מעולם לא אושרו לייצור סדרתי.

וחטיבת הcock, הכוללת מנוע דיזל 550 כ"ס, ממוקמת מאחור. ניתן להתקין ציריים מסווגים שונים, בהם כזה הנושא תותח 105 מ"מ ושלושה אנשי צוות. ההגעה מגיעה לכל שטח הגלגליים. ניתן להסביר את שני הדגמים לפעולות אמפיביות, עליידי'י חיבור מדחפים אחרים. מנוע הדיזל 400 כ"ס, המחבר לתיבות הילוכים אוטומטיות, מאפשר לרכב טווח פעולה של עד 800 ק"מ, מהירות של עד 90 קמ"ש בכביש ועד 22 קמ"ש במים. הצד התיקני כולל מערכות הגנת אב"כ ומיזוג

חברת אל פאריס פיתחה שני דגמים של: הנגמ"ש הטקטי AD-4081 AD ונגמ"ש החלימה והסיוור AD-4082 AD. שני הדגמים זהים ב конструкциית מרביתם, בוגמה לצמצם עלויות רכש ולהאריך את חיי המוצה. הנגמ"ש הטקטי מיועד לשאת 12 לוחמים ומיגון אמצעי לחימה, בהם תותח 40 מ"מ. המפקד והנהג ישובים מהפנים, חטיבת הcock במרכזה והלוחמים מאחור. אין מעבר חופשי בין חלקיו הנגמ"ש. בדגם הטייר הנהג יושב מהפנים, הטרייח במרכז

הנגמ"ש מטפס על מדרגות

טנקים מסוג "שוט" קל ד"ז
(ברק'אה) בדרכן
לפעילות מיבצעית

השות ממשיר להצליה

הוא נולד לפני 53 שנה, בשלבי מלחמת העולם השנייה, נטל חלק במערכות צבאיות בכל רחבי העולם והכריע קרבאות. אך גם בגין המופלג מסרב הצנטוריון לפרש לגימלאות. צה"ל, שאימץ אותו אל חיקו בתחילת שנות ה-60', זוכר לו חסד נערומים ומחזיק אותו חי,

פועל ותוסס בעזרת ניתוחי 'השתלה' ומתייחת פנים

רס"ן (AMIL) מיכאל מס

המשורין ה-10 של השריון האוסטרלי, אשר סייע לצבא האמריקאי במהלך מלחמתו בווייטנאם.

תרמו למורות התקלות

לשירות מייצעי בחיל השריון של צה"ל, הגיעו הcenturions, בתחילת שנות ה-60'. הטנקים שהו מודגמים סימן 3 ו-5, הרשימו מאד בגודלם (50 טון), עובי השריון וברמת העבירות, אולם ייצבו ברמת כשרותם הטכנית ובתקולות הרבות. מנועי הטנקים, מסוג "מטאור", היו בעצם פיתוח של מנוע מטוסי הסpitfire וההוריקני, וגנו להתחמם באופן קריטי.

הטנקים היו מאבדים את הבלמים עקב התלחמות, וכן נדרשה החלפה תדירה של דיסקים החזוז (קלאץ'), שחייבת השבתה

בזכות נפיצותם בכל רחבי העולם, נטו טנקים הצנטוריון חלק נכבד במלחמות ובטיסוכונים מקומיים. הופעת הבכורה המיבצעית שלהם הייתה במלחמת קוריאה ב-1952, בה שעטו

במסגרת החטיבה ה-8 של רמחי המלך. גם במלחמות קדש ב-1956, בה נטו חלק צבאות צרפת ואנגליה לצד צה"ל, במערכה נגד הצבא המצרי אשר חסם את נתיב השיט בתעלת סואץ, נחתו בחופי פורט סעיד כוחות בריטיים המצוידים בטנקים Centurion.

בשנת 1965, נטו הcenturions חלק פעיל במלחמה בין הודו ופקיסטן, אשר במהלך הtaglata עליוונותם על טנק M47 של הצבא הפקיסטני. טנקים centurion בוסטו גם בבו"ח הפקיסטני, שוויינמי החל מפברואר 1968, במסגרת הגדור

את הדוגמאות המובהקות לשירות ארוך ויוצא-דופן של קלינינשטי, החל מלחמתה העולמית השנייה ועד היום, הינה טנק המערכת הבריטי Centurion (CENTURION).

לקראת סיום מלחמתה העולמית השנייה, פיתחו הבריטים את A-41, טנק כבד יותר מטנקם השיט מטוג קרוומולוקומט. אך 20 הטנקים הראשונים שירדו מפס הייצור, אשר שישה מהם נשלחו לגרמניה במאי 1945, 'פיספס' את המלחמה. סדרות הטנקים אשר נבנו בהמשך, נקראו Centurion Sימן 1 עד 13 והם סופקו, מלבד לצבא הבריטי, למיניות רבות ברחבי העולם ובهن אוסטרליה, קנדה, דנמרק, מצרים, הולנד, הודו, עיראק, ישראל, ירדן, כו"ז, ניו זילנד, דרום אפריקה, שוודיה ושוודיה.

ב坦קי פטון במספרים גדולים, תיקון והחזקה לכשירות של הטנקים הקיימים, בד בבד עם קליטתם של טנקים של רוסים מסוג 555 ו-622. הרצון והשאיפה להאהדה, בוגסף לשביות-ירצון מהמערכות האמריקאיות המותקנות בטנקי הפטון (מג'), הוילדו ניסוי נוסף של התקנת מערכת בקר צרייח אמריקנית בcenterside. התוצאה, טנק שנקרא שוטיקל' ב', שהוחלף בשלב מאוחר יותר בדגם משופר, שוטיקל' ג'. הגעתם של טנקים פטון אמריקאים מסוג M60A1, המצוידים במערכת יצוב תותח הידראולית, גורמה לחיל החימוש לשאוף להתקין מערכת כזו גם בטנק שוטיקל'.

מערכת הצוריה החשמלית הבריטית המשותתת על מוח ומיציב (מדידי) מיושנים, הוחלפה בברקטר צרייח וייצבו על טהרת הרכבים האמריקאים. בטנק שוטיקל' ג' הותקן גם מגנן פעיל מסוג Blazer מתוצרת רפא"ל, וכן מנגרים לרימוני עשן, משני צידי התותח. אך קציני חיל השרון ומהנדסי החימוש לא אמרו כי, ואף התקינו בcenterside מערכות בקרת אש חדשות, אשר הזניקה אותו אל שנות ה-80/. בוגסף, הותקן שרוול תרמי על תותח הטנק, שהקטין את השפעות הטמפרטורה החיצונית

לקירור האוור של המנוע. החלפת חטיבת הכוח הצrica גם את החלפת כל מערכת החשמל בתובות הטנק. הטנק המוסף נקרא שוטיקל', קיצור של "קונטיננטל". שכן, המנוע אשר הותקן בטנק, הינו מתוצרת חברת TCM (TELEDYNE CONTINENTAL MOTORS) האמריקאית.

וכך יצא לדרכ טנק המערכת הבריטי centerside, כשהוא מצוייד במערכת היגיון סטנדרטית אמינה אשר הגדילה את ההספק מ-650 כ"ס ל-750, הקטינה את נפח ומשך טיפול התחזקה והצעידה את הטנק אל שנות ה-70/.

שרול תרמי לתותח

במהלך מלחמת יום הכיפורים נטלו טנקים שוטיקל' כל חלק בקרבות הבלימה ברמת הגולן, במסגרת החטיבות 7 ו-188, וכן בMITAKHTFT הנגד של אוגדת מוסה פלא. טנק שוטיקל' השתתפו גם בחזית המצרית, בקרבות הבלימה ברטקם אלה שריון אחרים. ההשבחה שבוצעה בטנקים אלה לפני המלחמה, תרמה רבות לביצועיהם ולאמיןונם במהלך הקרבות.

לאחר מלחמת יום הכיפורים, הוחל בתוכנית שיקום רחבת היקף, אשר אופיינה בהצעידות

הטנק ל-24 שעות. מנועי הבנזין מחד והתחממותם מיידן, גרמו לשיפור רבות בתא המנוע.

טנקים הcenterside, שזכה לעיברת את שמו לשוט, נטו חלק מרכזי במלחמה שששת הימים בכל הちはיות, והשפיעו על הצלחתם של כוחות השריון במלחמה הבזק, למורות התקלות הטכניות הרבות.

לאחר מלחמת שששת הימים, ובעקבות דרישותיו של חיל השריון, החלה הצעידות מסיבית בטנקים פטון אמריקאים מסוג M48, בעלי מנוע דיזל ומיסורת הילוכים אוטומטית. במקביל, הוסבו טנקים פטון אשר שירותו כבר בצה"ל, לדמה אחת עם הפטונים שהגיעו מחו"ל, על ידי התקנת חטיבת כוח על בסיס מנגנון דיזל ומיסורת אוטומטית. קנה התקותה היישן בקוטר 90 מ"מ, הוסב לתותח בקוטר 105 מ"מ.

חיל החימוש, ביחד עם מש"א 7100 (מרכז שיקום ואחזקה), נרתם למיצע טכני יצוא-דופן: השתaltung חטיבת הכוח (מנוע ומיסורת) של הפטון, לבcenterside. לצורך השתלה זו הארכה התקובה המקורית של הcenterside אל מעבר להינעים הסופיים, ובבנה סיוף מוגבה לתא המנוע, אשר יאפשר את קליטת המהיצות

נגי"ש פומ"ה מצויד במנגן כבד ובמזג'רים משופר, המכיל מיתלים של טנק המרכבה

נגמ"ש ממוגן מסוג "ינקפדון",
הניתן מunganה והולם לפעולות
הביטחונן השוטף בדורות לבנון

נגמ"ש ממוגן בגבול הצפון. הטנק המיונייד להגנה בפניו שמש וגשם, מקנה לכלי מראה של זיהיה על חזלים'

ומותאמת. בפומ"ה הותקנו מיתלים של טנק 'מרכבה' סימן 2, ובבנה טנק לחימה מרוכח ומוציאד היבט.

טנק השוטיקל מייצג, איפוא, היסטוריה מפוארת שראשיתה בשליחי מלחתמת העולם השני, והמשכה במערכות צבאיות בכל העולם. מנקודת מבט צה"לית, הצענטורין הוא התגלמות שיטורף הפעולה המשולם בין המשמש הסופי לבין המהנדס המתכנן.

כוח ההצלה של השוט עדונו במותני. לא נתפלה אם עוד נשמע עליי בעתייד.

לאחרונה נחשף נגמ"ש כבד נוסף, המתבסס על תובת הטנק הבריטי המישן,ומו נקפדון, והוא אמרו לתת מענה טוב יותר מול איומי המחלבים בדרום לבנון.

פיתוח נוסף המתבסס על תובת שוטיקל ג', הינו נגמ"ש כבד מייעוד לשימוש של פלסיו חיל ההנדסה.ומו פומ"ה (פורץ מכשולים הנדי), והוא מצויד בעוצמת העבירות של טנק ויכולת גיראה/דחיפאה של אמצעי סער שונים. אלהאפשרים לפלסים לבצע את עבודותם בקצב ההשרון, תוך שימוש בפלטפורמה חזקה על דיק היר. טנק זה, אשר כונה "ברק-אור", סומן בצה"ל בשם שוטיקל ד'.

ואולם, לא רק לתפקידים טנקיים נועד השוט במהלך שירותו הצבאי. עם הגברת האיום בהמלח שירותו בדרום לבנון, הוחל בסוף שנות ה-70, בבנייתו של נגמ"ש סיור כבד, המתאים לתנאי השטח שם. צריח הטנק הוסר מתובת השוט בעלת מערכת המזקו"ם הטלchanית, ובמקומו נבנה תא לחימה ממוגן במיוחד. כל כבד זה, אשר שופר מאז מספר פעמים, נקרא נגמ"ש (נגמ"ש + שוט).

מועדון השריון החדש שוקק פעילות. שלישי ממשאל: מנהל אתר השריון, תא"ל (מיל) דוד גלעט. לצד (מעין בספר), תא"ל (מיל) יצחק רבין, לשעבר קצין שרין ראשית.

נחן מועדון השריון

בנוכחות הרמטכ"ל, מפקדים בכירים, נציגי ממשלה, ראשי עמותות השריון, אח"מים ומוחמנים, נחן בחדש יוני מועדון השריון באתר לטרון. הטקס החגיגי כלל נאומים, גזירת סרט,

הופעה של תזמורת צה"ל וארוחת ערבי המעודן, שהוקם בתרומותה של הגב' אתייה מליכסון, לזכר בעלה, מיגאל (מרדכי) מליכסון זיל, מכל ספרייה צבאית מקצועית עשרה, חדר

דיןומים מרשים וחדר הרצאות מאובזר. מהאולם המרכזי של המועדון ניתן לצאת אל המרפסת הגדולה של בנין המשטרה, ממנו נשקר נוף עצום הנשימה של עמק איילון. המועדון עומד לרשות חברי וידי עמותת השריון. כלום מוזמנים לבוא ובלوت בו ב נעימים.

מודיאון הטנקים מתרחיב

מודיאון הטנקים והרכ"ם באתר לטרון, מונה כו"ם 156 כלים שונים ומגוונים, מה שהופר אותו למוזיאון השריון הגדול מסגו בעולם. אבל בלtron לא נחים על זרי הדפנה. בקרוב יגיע מוזיאון השריון בסומיר שבכפרת טנק רנו 35, המיועד לתפוס את מקומו בפינת הגבורה. בעיסוקת חליפין אחרת תתעורר התצוגה בשלושה טנקים נוספים: צ'יפטיאן בריטי, מתילדה ופאנצר 1961 גרמני. היעד הנכטף: אוסף של 200 כלים שונים.

הגב' אתייה מליכסון גזרת את הסרט בטקס חנוכת מועדון השריון, שנבנה מתרומותה. לידה, מימין: מנשה ענבר, מנכ"ל עמותת השריון, מוסה פולד, יירד עמותת השריון, השריון, אלוףמשה עברי, סוקניין, מפקד המפוזיש, והאי"ן מאיר גחתן, קצין שריון דאסטי.

אתה השירין פוך זמנית גם לאחר הסדרה. צוות צילום מיזהה התפקיד ברכה הגוזלה שבחזק קיר השמיטה, והציג את טמיימי מחוזר טירוני שרין, כשהם ניבטים זוממים גול אלפי שמות הנופלים.

התרגשות ללא הגבלה

לאთ השירין בלטרון הגיעו לאחרונה קבוצת מבקרים יוצאת דופן: 500 לדי אילן הולקים בפיגור שכלי בדרגות קשות.

הם הוסעו לאת עשרה אוטובוסים במסגרת יומ-כיף מיוחד של פרוייקט "יום היליד" ובשיתוף עם סגל ההדרכה בלטרון, הימ החל בארוחת בוקר בפרק העוצבות ואחריו נלקחו הילדים לשior מקיף באתא. למרות מוגבלותם, גילו המבקרים הצעריים עניין עצום, הציגו שאלות רבות למדריכים ונראו נרגשים בעיליל. את

הפעילות חתמה הופעה של קסום. לאחר מכן הוזנו הודה המדריכים, כי בתחילת חששו שלא ימצאו שפה משותפת עם הילדים המוגבלים, אך הופטו מרמת התעניניות מההמנונים עליהם", סיפר המדריך. "הילדים עצם חיבקו אותנו בהתרגשות, והדבר עשה לנו טוב על הלב לשך זמן רב".

מירדן לטרון

לא כל יום זוכה לטרון לאחנה אנשי צבא מדינה ערבית. לכן, כשהגענו לאת משלחת של קצינים מיחל האօיר הירדן, ריחפה באוויר התרגשות לא מעטה. התרגשות הדידית, יש לציין. האורחים מירדן הקרינו סימפטיה, חום וענין עמוק בפעול הניצחה. שניצבו דום במעגל לפני קיר השמות, ניתן היה לחוש בעיליל שלבים נצבט.

"הרגשתי שתורתית משחו בהדרכה של", מספרת קרן, מדריכת הקבוצה. "דיברתי אל הלב שליהם והדגשתי את חשיבות חי האדם באשר הוא".

הדרך גם לבודדים

ההדרכה במוזיאון השירין תוגבר בקרוב במערכות חזקה, הנקראת EASY GUIDE. מערכת זו מאפשרת למבקש הבודד לקבל הדרכה פרטית, השפה המועדף עליו, לאורך כל מסלול הביקור באתר.

העזרה זו באuga בונסף להדרכה של צוות המדריכים המקצועית והמסור, הניתנת לקבוצות מאורגנות.

נתגים למתאמץ

על מנת לגייס כספים לפעליתה, נעזרת עמותת השירין בשני 'בולדיורים' אונשיים, בדמותם של י"ר העמותה, אלף (AMIL) מוסה פולד והמנכ"ל, תא"ל (AMIL) מנשה ענבר. השניים מצחחים לרטום למאיצ' נדיבים עתידיים מן הארץ ומחו"ל, והתוצאות נראות בשטח: כל המבקר באתר מזדהה כהרף עין את תנופת הבניה, את הצגת השירין המהוורבת ללא הרף, את מועדון השירין שנפתח באחרונה, ומעל הכל – את מיכלול היצירון הקורם עור וגידים.

ואולם, אין בקר די להשלמת מפעל הניצחה של אטר לטרון, נדרש תקציב נוסף של 5 מיליון Dolar. סכום עתק, אך בכוחות משותפים ניתן יהיה לגייסו. תמכה חמה וקבועה שלכם, חברי ויידי' עמותת השירין, תסייע לשלים את המשימה (ולא יהיה מוגמר, שליחות) בה התחלנו, ולהעמיד את הנצחה לתפארת חיל השירין בפרט, ומדינת ישראל בכלל. אנו פונים אליכם, איפוא, בבקשת תתרומה חדישת קבואה, איש כפי יכולות, איש כפוי יכולות, ידבנו ליב. לאייון זה מצורף, בפרט, סופס תרומה בכרטיס אשראי. מלאו ושילחו.

זהירות, צבע טרי

הטנקים והרכ"ם 'הקשישים' באתר, עוברים באחרונה טיפול קוסמטי – צבעעה מחדש נקי וisoft בחול, אחורי שכבת צבע יסוד ולבסוף צבע הסואאה תואם. פרוייקט זה הינו הגשمت חלום ישן של ראש העמותה ושל מנהל אטר לטרון, תא"ל (AMIL) דוד גלעט. הביצוע: בעזרתו האדיבה של אגד הטכנולוגיה לוגיסטיקה בצה"ל.

פנורמה באודיטוריום

בנייה האודיטוריום באתר מתקדמת בקצבapid ואמורה להסתיים ליום סוף השנה. יהיו בו מקומות ל-250 איש, שיוכלו לצפות במשמעות 12 דקות, הממחיש במראה, באופן ומציל את סיפור השירין לדורותינו. המיצג יוקרן על חמישה מסכים, ברוחב כולל של למעלה מ-20 מטרים וגובהה של 3.5 מטרים. בסופו, יהיו ארבעה מסכי צד, שכולים יחד ליצור תמונה פנורמית מריהיבה.

הקצינים מירדן, מארחיהם מיחל האօיר, מכיל נמותת השירין, מנשה ענבר (בחולצה כחולה) ורקן המדריכת בפיקוד באתר

אורחים חשובים בטקס סיום יום פעילות ערכית-זינוכית לתלמידי 17 בת"סף מותל-אביב, שהתקיים באთר. בשורה והראשונה: הרמטכ"ל, רב-אלוף שאול מופז (מצדיע), ראש העיר תא"ר רוני מילוא, ייחומי ים הפעילות נחמה בריל והשר לביטחון הפנים, אביגדור קהלני.

אתר על אתר

אתר ההנצחה "יד לשריון" זוכה מעתה גם לאתר באינטרנט. הגולשים באתר ימצאו: מידע כללי למבקרים, היסטוריה של עמק איילון ולטרון בפרט, הרכבם הקרובים המשוריינים המוצגים באתר, מידע על פעילות מיוחדת לגילאים השונים, הסבר על המקדים השונים ברחבי האתר (מוחגים, תערוכות מתחלפות), מאגרי מידע אודiot וצליל-עד, דפי אתגר ושוררי הרשוין, מCKER ציל"ש, טנקים ועוד (עמדת האגד-עד), דפי אתגר ושוררי הנהה למשפחות כל זאת, בליווי תמונות וצלמי אויר מרוביים.

כתובת האתר: www.arcm-latrunk.org.il

פעילות סיירה באתר: יעל מנשטי מדריכה קבוצת גן"ע/
אוריר מזור"

תורם קיר השמות, מוליק עינב, מניה צר למרכז הקיר המוכנס

הקיר הזמני קיבל קביעה

אחת הפניות החשובות ביותר באתר אינה קיר המשמות, המניצח את חללי השריון מאז מלחמת השיחורו ועד היום. הקיר מוקם בתרומות של מוליק עינב.

בידיעה שאסופה שמות כל החללים כרוך בעבודת נמלים ממושכת, הוחלט לקיים קיר זמני בצבוע כספר, ששמות הנופלים מוטבעים בו בשחו.

על-פי התיכון המקורי, קיר הקבעה נועד להיות מצופה שיש. אך מתרבר שההורים השכילים מעדיפים דזוקא את הקיר המוכנס, המתפרק בתודעתם עם שריו של אלתרמן, "מגש הכסף". הם מוחים, איפוא על הכוונה לשנות את הקיר ותבעו להשאר את הקיר הנוכחי. הנהלת העמותה נענתה בחוב.

דמויות של פלדה

כשהתגבש בעמותת השרין הרעיון להקים באתר
לטרון את מיגdal ההתייחדות לזכר הנופלים, ידע
מוסה פלד שהאיש שייקרא לדגל יהיה דני קרוון

דוד אחינעמה

דני קרוון. מגיש את הطنע

והזיכון הסמכים, עליהם מופקדים יוצרים
אחרים.

רחוב מיגdal הזיכרון 4 מטרים בסך הכל, בלי שום
יחס למחשבה ולעשיה שהושקעו בו. קרוון: "עד
היום בנינו חמשה מודלים ובקרוב, אינשאלה,
נעבור לבניית המודל האחרון, ביחס של 1:1. אם
גם בשלב זה יניח את דעתנו, אני מאמין שנוכל
לחזור את המיגdal כבר בשנה הבאה".

מיגdal ההתייחדות אמרו להשנות על המבקר
תחושה של מחנק מרחבי, ממש כמו בטנק.
הפתוח הצר יאפשר כניסה של אדם אחד בכל
פעם. לאוירית הקדרות יתרמו לכך גם דפנות
המיגdal, העשוות לוחות של פלדת שרין
שחומרה, ריויה ופצואה. מבין קרעיהם של תכרי
הפלדה יוצבזו פתחים צרים, מעין חרכי ירי,
שחלקם יפנה אל עבר קיר השמות.

עיקר התאוריה של החיל הצער, תחודה מתייקרת

"כל אחד שמתבונן בעבודות שלי, רשאי לתת להן
את הפרשנות הפרטית שלו", אומר הפסל
הסבירת דני קרוון וממנך: "אין לי יומרה להכתיב
משמעות אחרת נוקשה".

למרות הגישה המצטנעת, ואולי בגללה, רכס
לעצמו קרוון מעמד בכיר בקרב אמנים ישראלים, ולא
רק בה. ערים ומוסדות ברוחם תבל התעקשו
דזוקא על פסלו ומיצביו הסביבתיים. אבל לא על פועלו חובק העולם באנו לספר.
כשהתגבש בעמותת השרין הרעיון להקים באתר
לטרון את מיגdal ההתייחדות לזכר הנופלים, ידע
מוסה פלד שהאיש שייקרא לדגל יהיה דני קרוון.
זה האחרון לא הופתע מצאו הגיסוס. הרקורד
המקצועני שלו כולל גם את זיכרונו בארץ ובולם.
ובכל זאת, הפעם הוכח בפניו אתגר שונה: מיגdal
ההתייחדות הוא רק רכב אחד מミכלול הזיכרון,
מה שחייב אותו לקחת בחשבון את אגפי השכל

וא להכיד: מרכז מידע לטרון - ספריה צבאית שרין

מרכז מידע לטרון, הממוקם בלבד
בעמודן השרין המוחדש באתר השרין
בלטרון, הוא הספרייה הצבאית
הירושימה ביוטר בצה"ל.
במרכזו ניתן למצוא מידע רבים,
مודפסים, מצלמים ומוקלטים, בנושאי
שרין בפרט ובנושא צבא ובפיתוח,
מורשת קרב וידעת הארץ בכלל. כמו
כן הוא כולל תיעוד של הפעולות
הענפה, המתרכחת באתר השרין
בלטרון.

הגישה למקורות המידע היא על-פי
רמת הביטחון השונות, החל בחומרים
הפתוחים לקהל הרחב, דרך חומרים
המיועדים לחילים בלבד וכלה
בחומרים מסווגים ביותר הנעלמים
בכסתה, שהגישה אליהם מותרת
לקצינים מדרגת מ"פ ומעלה ולמורים
אחרים באישור מיוחד.
המרכז המרשימים משלב היבט באווירה
המיוחדת של אהות לוחמים ורעים,

השורת באתר השרין.

הברחות והשלמות

1. בראיון עם האלוף מוסה פלד ("שרין", 1, يول

י 1998) נקבע כי פילד הקים את מפקדת הכוחות
המשוריינים בסיני, אחרי מלחמת ששת הימים.
מערכת "שרין" מבקשת להבהיר, כי האלוף פלד,
במסגרת תפקידו כсан מפקד אוגדת סיני, היה
אחד ממקימי מפקדת הכוחות המשוריינים
בסיני.

2. במדור "תעודות זהות חטיבה 8" ("שרין", 1,
יולי 1998) צוין כי גדור 82 בחטיבת כל פלוגת
טנק היוצ'קיס ופלוגת טנק קרומול ושרמן.
טא"ל (מיל). חיים רוזן מבקש להבהיר, כי בסוף
לאן, כל הגדור פלוגת משוריינים, פלוגת
חול"מים, פלוגה מסיינט ופלוגת מפקדה, סה"כ
שש פלוגות.

אנדרטת חטיבת הנגב בבאר שבע

המחוררת מאפשרת לקרוון המשמש לשולחן אלומות או על כל הכתלים, בהם חרוטים שמות הנופלים.

בשנת 1977 זכה להכרה ממלכתית, כשהוענק לו "פרס ישראל" לפיסול.

הידיעה על רצוח יצחק רבין, בנובמבר 1995, מצאה אותו בפארוי, בעיצומה של עבודות עיצוב הכניך בחצר מטה אונסק"ו בבירת צרפת. קרוון המזועע הרים טלפון לאלה רבין, וביקש את הסכמתה לקרווא לכיר על שם בעלה. לאה נערה ובכן, מדגיש קרוון, "העבודה שלי בכינר אונסק"ו הייתה אתר ההנצחה הראשון לראש הממשלה המנוח".

לאחרונה התבשר האמן הישראלי על זכייתו בפרס "פרמיום אימפליה", הפרס האמנותי היוקרתי ביותר ביפא.

כרטיס ביקור עולמי

دني קרוון (68) נולד בתל אביב הקטנה, "בתקופה שאבן גבירויל היה הגבול הצפוני של העיר". נופיו שלדותו היו שילוב של כרים, פרדסים ושיחי צבר, עם בתיה הראשונים של העיר, שנבנו בסיגנון הבאווהו. שילוב זה, מצהיר קרוון, הטביע את חותמו על עבודותיו.

בצעירותו היה ממייסדי קיבוץ הרآل ובקביל, למד ציור אצל שטריכמן, אחר כך ביקש להרחיב את אופקיו האמנותיים ונסע לאיטליה, שם נחשף לראשונה לאמנויות ציורי הקייז (פרסקו).

תשဖיע עלי בהמשך דרכו. להכרה ציורית ראשונה זכה ב-1957, עת הענק לו הפרס הראשון על עיצוב סביבתי ב"תערוכת העשור". בעקבות הזכיה קיבל שורה של עבודות, בהן החצר הפנימית של היכל המשפט בתל-אביב, קיר האבן במליאת הכנסת, אנדרטת השואה במקון וייצמן ואנדרטת חטיבת הנגב בבאר שבע.

ביטוי ראשון לשיתוף הטבע בעבודותיו, נתן קרוון באוטה אנדרטה של חטיבת הנגב. כיפת הבטון

הכיכר ע"ש רבין בחצר מטה אונסק"ו בפריז

הזכוכית של המגדל. קרוון מאמין ב'גיאום' הטבע להשלמת האפקט. "הרי השמיים אינם סטטיים. יש מהם מעוננים, יש ימים בהירים. ברגע, החדר ישבע בכטמי אור, שישתו בויחס לזרות המשמש בכל שעה מסוימת היום. חשוב לי שהטבע יתרום לאוירה".

קרוון מייעד תפקוד של ממש גם למים. ממייתקן מיוחד בתקרה יצלגו טיפות מים במורד קיר הפלדה. טיפות מים כסמל לדמעות, בכח חריש ותתמשך על אלה שבמאותם ציוו לנו את החיים. למים יש גם מסר של חיים, של התחדשות. لكن, מתחת לריצפת הזכוכית יפכה מעין של מים חיים, אליו יתנקזו 'הדמיות' הזולגות על הקירות. המפגש ייצור צליל מונוטוני של פיכפור, דדומה לקל פעימת הלב. כאן, במגדל הזה, צליל הלב לא ידום לנצח.

תרשים של מגדל ההתיוזות, תחושת מהונך ואווירת קדרות

לשך פיר דמל

**בנית דגמים מדויקים, נאמנים למקור, של טנקים ושריונות, אינה
עובדת לחובבנימ. כאן נדרש הקפהה על הפרטים הקיימים ביותר**

אלעד מס (צעור קק"ש)

ערוכה של פטון 3A48 M מתוצרת חברת טמיה היפאנית, ממנה ניצלתי רק את גלגל המרכב. בנית הצריח ומיגונו, מיגון התיבעה ולוחות הבזוקה, חיויבו בעבודת גילוף מוצמת, כמו גם בניתו של הצריח המסתובב, שהיה כרוך בשימוש בחוטני נשושת בקוטר מתאים. בדגמים מבוצעים כל התהתקנים החיצוניים הנראים לעין, כמו בסיס חדש למקלע 0.5, משגרי עשן מיידי, התקנים לבכלי גירה, מטפי כיבוי, חוליות צחל רזרביות, רימוני עשן ועוד.

גם בניתו של גמ"ש האצהוריית נעשה שימוש בערוכה של טנק 55, שמננה נלקחו רק חלקיו המזוקן"ם (מערכת צחילים, קפיצים ומרכבים). יתרות הדגם הושלמה בעבודת נמלים של בניית עצמית פרטנית.

בניתו של גמ"ש פומ"ה הצריכה "קוניבוליזציה"

לבצע את המשימה במהלך שנת הלימודים י"ב, על כל הכרוך בה.

הזמןה כללה את הכלים הבאים: גמ"ש כבד אצהורי, גמ"ש זלדה בעל מיגון חדש, גמ"ש הנדסי פומ"ה, טנק מרכבה סימן 2' עם מערכת נכר, מרכבה סימן 3' וכן מגח 7 ג'.

תוכנית העבודה התבוסה בחלוקת הגודל על צילומים, שנעשו במהלך חניוני שרiox בימי העצמאות ובחניון השריון המסורי בתל-אביב. בשלב הראשון היה רכישת ערכות בסיסיות של הרק"ם המבוקש, והוספת הפרטים השונים במבנה עצמאי, תוך שימוש בחומר-יגל ביתים ומסחריים. למשל, לצורך בנית דגם של טנק מגח 7 ג', רכשתי שתי ערכות בסיסיות, האחת של מגח 1A506 M מתוצרת חברת אקדמי, ממנה ניצלתי רק את התובה וחילקים מהצריה. השנייה,

בנית דגמים של מטוסים, ספינות ורכב קרבי משוריין (רכ"ם), הייתה במשך שנים תחביב מעדר עלי בני-הנווער, עד שבאו משלקי המחשב והמולטי-מידה ונטלו את הבכורה. אך כשמדבר בנית דגמים מדויקים במיוחד, הכוללים ביצוע של הסבות ושיפורים לדגם הבסיסי – אין מקום לחובב. כאן נדרשים מיומנות, סבלנות של ברזל וידע מכך בדגם הנבחר.

בתחילת 1996, בעוד תלמיד תיכון, נtabקשתי על ידי צה"ל לבנות סידרת דגמי רק"ם בקנה-מידה של 1:35, לצורך תצוגה במטכ"ל. ניגשתי למשימה תוך חשש עצום, הן בגלל המשוכה הגדולה שהוצאה לפניה, הן בגלל זהותו של הגוף המזמין שגם מתאפשר על איזות, דיק בפרטים ועמידה בלוחות זמן. תוספת משמעותית לפיק הרכבים הייתה העובדה, שהתחביבתי

מרכז סימן 3. גם מדויק שאיינו נマー בחוליות

גמי"ש הנדי פומ"ה. הסבה על בסיס מטלי מרכבה

מג' 7 ג'. תוצר של 80 שעות עבודה

פלסטיק משולד הערכה, מעל להבה של נר, ומתחית קצוטיהם בכיוונים מנוגדים. בשנים האחרונים גודל מספר הבונים של דגמי טנקים ורכ"ם בארץ. מרביתם חברות **במוועדן** **בוני הדגמים בישראל**, המקיים תערוכות פתוחות לקהל החופשי. אם מתחשך לך לנסות את כוחכם בבנייה דגם של רכב קרבי, אתה מוזמן להציגך למועדון **בוני הדגמים בישראל**, תד. 65131, תל-אביב 6.61651.

למעוניינים: ניתן לרכוש דגמי טנקים רבים ומגוונים בבחנות שבכניתה לאתר השರון בתלטרון.

(מרכז שיקום ואחזקה), שם הן משמשות בתהילן הגימור וההכנה לצביעה. הדגמים, זמן בנייתו של כל אחד מהם נע בין 50 ל-100 שעות עבודה, נקבעו ברישוס בצעע אונטנט תוצרת אנגליה, המדמה גוון עפר צה"ל. לצורך המחתת הפרטים הרבים שעל פני הדגם, נקבעים צללים במקומות השקעים וסביב פרטיהם בולטים. חלקי "מתכת" כמו חולמים, מקלעים וכבלי גירורה, "שפשפפו" בגוונים כסופים על-מנת ליצור אפקט מתכתני. את האנטנות מעצבים עליידי חימום חלקו

של גלאי מרכיב ומלטלים, מערכת של מרכבה **סימן 2**. הר המניע, גלאי המתח והחל מלוחו מערכת של צנטוריון. הדגם היחיד שנבנה כמעט כולו היישר מהקופסה, היה מרכבה **סימן 2** (ערכה 1359 של חברה אקדמי), אך גם בו בוצעו לא מעט שינויים ותוספות. סל הצריח כוסה שרשראות עם כדור בקצה כל שרשרת, אשר הוצמד לסל בדיזוק כמו בטנק האמתי. השרשראות נרכשו מלחנות תחביבים בחו"ל, ואילו הצדירות נלקחו מרכיבת פס-היצור של טנק המרכבה במס'א 7100

Saymar Ltd.

חברת סימר בע"מ

מב erect את חיל השריון במלואו יובל להקמתו

במשך שני עשורים
מספקת חברת סימר
חלקי חילוף ומערכות
לטנקים, נגמ"שים,
תומ"טים ורכב צבאי,
לצה"ל ולמאות לכוחות
מרוצים ברחבי העולם

רחוב טובל 22 רמת-גן 52522 טל. 03-5756844
E-mail: saymar@netvision.net.il • Web Site: www.saymar.co.il

SECTRINIX

ספקיורונייקם בע"ח. יצרנית מערכת ביובי אש חדשנית.
חברת את לוחמי חיל השריון בשנת היובל למדינה

S.A.F.E. SYSTEM
THE GOAL IS SURVIVAL

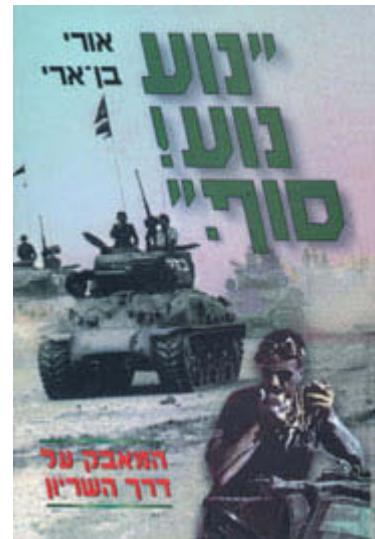

דבורי בורג

"נווע נועו! סוף"/אורן בן-ארי

(משרד הביטחון, ההוצאה לאור, 1998)

המאבק על תפישת הפעלה של השריון בשדה הקרב ועל מקומו בין חילות היבשה של צה"ל, הוא הלוז בספריו של אורן בן-ארי. בתקופה שלאחר מלחמת העצמאות התעלם הפיקוד הבכיר של צה"ל מלפקחי הפעלת השריון במלחה"ע השניה, ודבק בתפישה של פוליה השריון הוא אך ורק גורם אש מסיע ליחידות הח"ר. אורן בן-ארי מתאר בלשון צבאית ולעתים מוחספת את מסלול שירותו בשריון ואת מאבקו האישי לשינוי תפישה זו. הוא מוביל את הקורא דרך תיאור האירועים בדרך הרצופה "מלחמות יהודים" עד למפנה בעקבות מלחמת קדש. הניצחון המהיר של צה"ל במערכה זו הושג במידה רבה כתוצאה מן התעווה, התונפה והמקוריות בהפעלת חטיבת 7, שעלה פיקד אורן בן-ארי. הישג זה העניק לשריון את הבכורה בין הכוחות המסתערים בצה"ל והביא לעיצובה של תפישת הלחימה המשורנית במסגרת הקרב המשולב, כפי שהיא תקופה, בערךה, עד עצם היום הזה.

בידיהם חושלה הפלדה/משה גבאי

(משרד הביטחון, ההוצאה לאור, 1997)

מש"א (מרכז שיקום ואחזקה) 7100 שיר לאגף הטכנולוגית והלוגיסטיקה של צה"ל, ומורכב מארגוני מפעלים, שבhem משקמים, מתחזקים ומשביכים את כל צי הטנקים, הנגמ"שים והותחנים של צה"ל. משנות ה-70' מרכיבים בו גם את טנק 'המרכבה' ומיצרים חלקים עיקריים שלו.

ראשיתו של המרכז כבית- מלאכה בסיסי 1 של שירות התחבורת, שהוקם בסערת קרבות מלחמת תש"ח, בוגרשי התעורך ליד נמל תל-אביב.

בידיהם חושלה פלדה הוא סיפור של אלף אזרחים עובדי צה"ל, ואלפי מפקדים וחילימ'רים בשירות חובה, בשירות קבוע ובמילואים, שעבדו בממש"א 7100 בכל שנות קיומו והשקיעו בו את מיטב שנות חייהם.

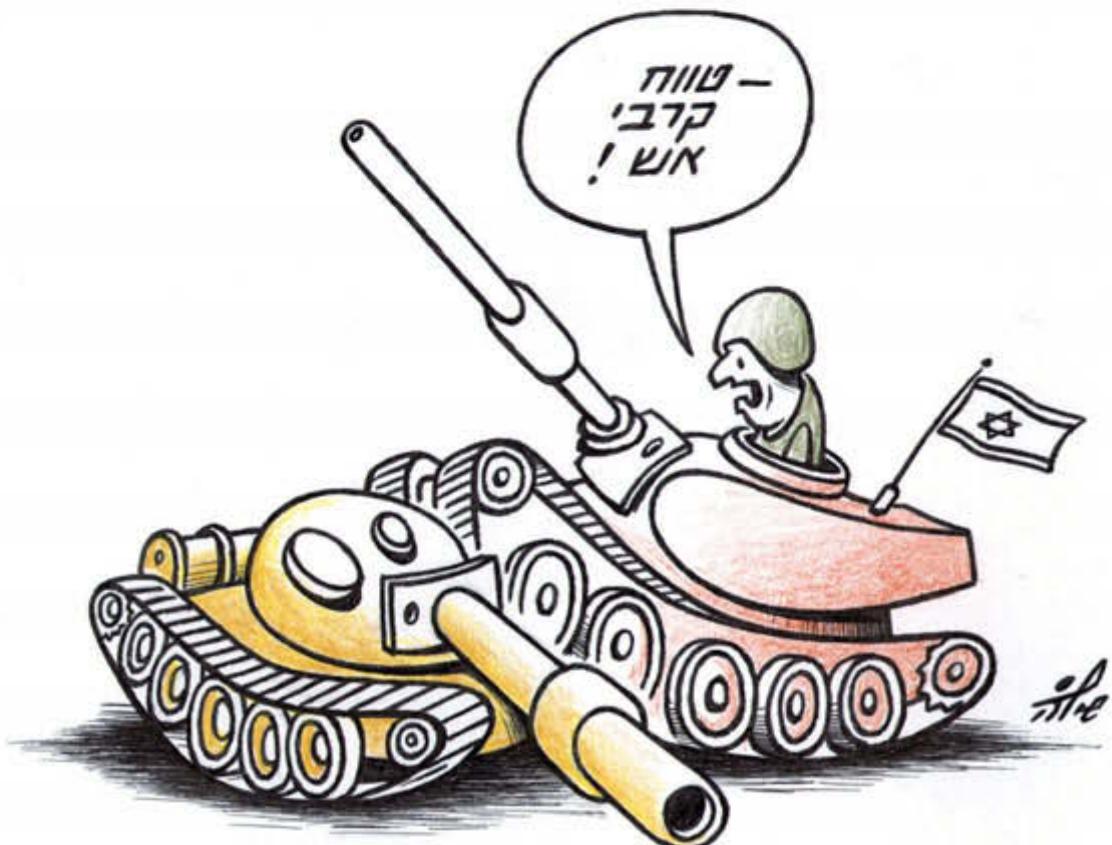
אחרי השקיעה בשדה

מילים ולחן: נעמי שמר

הביטה בין ערים מותענים
אחרי השקיעה בשדה
ילדה נוגת בטור שרויונים
אחרי השקיעה בשדה.
זומר עליה מן הצריכה -
"איתך עד קצה העולם נגיע"
אחרי השקיעה בשדה
השקיעה בשדה

משדה הקרב או משדה תמרונים
אחרי השקquia בשדה
חזר ברעם איז טור שרויונים
אחרי השקquia בשדה.
על עלי הטנק, סעי עמנואו,
הטנק שלך ואת שלנו" -
אחרי השקquia בשדה
השקיעה בשדה

בין שדה התירס ושדה החיטה
אחרי השקquia בשדה
הлок הלכה לה ילדה יחידה
אחרי השקquia בשדה.
חמה נעלמה מעל הרכס
והיא עודה בשבייל הולכת
אחרי השקquia בשדה
השקיעה בשדה

המהלך הבא שלך בתכנית המנוויים:

ספורדן MG

על מכונית כזאת אפילו לא חלומות.

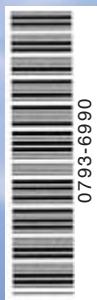
ספורט, המכונית שמרימה אדרנלין לדם של כל חובב הגה אמייתי, היא עשויה הדובדבן של תוכנית המנוויים, במסגרת ההגירה השבועית. היום אתה כבר יכול לחולם עליה. עוד השבוע היא יכולה להיות שלך.

ווגם מיליאון וחצי ש"ח

נעם הפרס הראשון צמח באופן ממשועוטי: מיליאון וחצי ש"ח בכל שבוע. מהיום יש לך מזל הרבה יותר גדול בתכנית המנוויים.

מחייגים ומצטרפים: 03-6940000, ימים א' עד ה', בין השעות 9:00 בבוקר עד 9:00 בערב.
ביום ו' בין השעות 9:00 בבוקר עד 1:00 בצהרים.

"שריון" - ביתאון עמותת השריון, לטרון, ד.ג. שמשון 62, 99768, טל: 08-9255186, פקס: 08-9255268, אתר אינטרנט: www.arcm-latrun.org.il